SACRORUM BIBLIORUM

VETUSTISSIMA FRAGMENTA

GRAECA ET LATINA

EX ANTIQUIS CODICIBUS

ERUTA

PARS TERTIA

SACRORUM BIBLIORUM

VETUSTISSIMA FRAGMENTA

GRAECA ET LATINA

EX ANTIQUIS CODICIBUS

ERUTA

PARS TERTIA

SACRORUM BIBLIORUM

VETUSTISSIMA FRAGMENTA

GRAECA ET LATINA

E CODICIBUS CRYPTOFERRATENSIBUS

ERUTA ATQUE EDITA

A IOSEPHO COZZA

HIEROMONACHO S. M. CRYPTAE FERRATAE
ORDINIS S. BASILII MAGNI

PRAECEDIT DANIEL EX UNICO CODICE CHISIANO

PARS TERTIA

ROMAE
APUD IOSEPHUM SPITHOEVER
AN. MDCCCLXXVII.

Typis Abbatiae Cryptae ferratae

PIAE MEMORIAE

CAROLI VERCELLONE

SODALIS BARNABITAE

IN SACRIS BIBLICIS STUDIIS

MAGISTRI AUCTORISQ. SUI

IOSEPH COZZA MONACHUS BASILIANUS

D.

Unicum extat uno in codice exemplar desideratissimum Versionis græcæ Danielis prophetæ iuxta Septuaginta Interpretes, quod longe diu in tenebris iacuit, ita ut pretiosissimum rei sacræ monumentum non modo ignotum adhuc esse lamentarentur eruditi viri rerum ecclesiasticarum cultores; sed iam omni spe de illo recuperando destituti casum incredibilem deplorarent. Et sane quidem mirum videbatur inter innumeros pene codices qui Sacra Biblia iuxta LXX. Interpretes complectuntur et inter multos qui ex colletionibus origenianis multa hauserunt, liber nullus hanc Danielis exciperet versionem (1). Sed tandem aliquando absconditus thesaurus est repertus, in lucem protractus et publici iuris effectus et post diutinam expectationem magna doctorum lætitia et multo studiorum biblicorum emolumento exceptus est. Istud nobis præbuit monumentum codex insignis qui asservatur in Bibliotheca Romana perillustris familiæ principis Chisiorum, et in catalogo codicum prædictæ Bibliothecæ distinguitur literis R. VII. 45. Ex authenticis testimoniis novimus codicem pertinuisse ab Summum Pontificem Alexandrum VII. qui ex prædicta familia erat, et iam ea tempestate totius codicis vulgandi fuisse consilium: qua in re sententiam rogatus cl. vir Leo Allatius præstantiam codicis declaravit, et ipse opus editionis non modo suscepit, sed et paravit (2). Vir enim doctissimus codicem integrum manu sua exscripsit, et ex aliis insignibus codicibus multa in apographo suo adiunxit: sed nescio qua de causa opus istud typis non est commissum (3). Apographon Allatianum in eadem Bibliotheca inter græcos MSS. prope codicem vetustum fuit invectum; et distinguitur literis R. VII. 46.

Cum ita res infelici exitu se haberet, iacuit vetustus codex, iacuit apographon Allatianum, et nemo de iis per integrum fere sæculi spatium vel meminisse, vel novisse, vel curasse videtur (4). Sæculo superiori cl. Blanchinius Romani Oratorii presbyter, qui in studiis bibli-

Cum tanta sit scripturarum seges in perpulchro et perpolito codice descripta, insignis hic liber effectus est; quod vero eiusdem pretium auget, sunt testimonia terque quaterque apposita, unde patet descriptum fuisse ex celeberrimis codicibus Origenianis: sunt illa puncta diacritica, uti appellant, quæ universum codicem distinguunt, et studia biblica mirifice iuvant; quod tamen in hoc codice præstantissimo singulare apparet, est ut in principio dicebamus, textus versionis græcæ Danielis iuxta LXX. Interpretes. Nos itaque caeteris prætermissis, vel ad aliud tempus reservatis vel potius ut alios editores habeant, ominantes, tantum de Danielis versione edenda nova et meliori quadam ratione, uti res et tempus postulat, viris doctis auctoribus et suasoribus ac praesertim v. cl. Vercellone, munus libenter assumpsimus. De hac itaque tantum versione, ac de eiusdem editionibus et studiis ac de editione nostra paucis dicere necesse est.

Etsi nemo dubitaverit inter LXX interpretum græcas versiones olim fuisse et versionem Danielis Prophetæ; quidam tamen disserere voluerunt inquirentes, quando et a quibus versio huiusmodi facta sit. Nonnulli quidem investigare conati sunt notitias de causa et de tempore quibus in Ecclesia pro versione LXX. Interpretum versio Theodotionis usui esse cepit, et quando a libris Prophetarum exulasse visa est ut Theodotioneæ locum cederet. Sed quem hae quæstiones delectant, sibi consulat; nos vero cum hac in re minus opportunas easdem existimemus, lubenter silentio prætermittimus; præsertim cum testimonium Hieronymi habeamus qui ait: « Danielem Prophetam iuxta LXX interpretes Ecclesiæ non legunt, utentes editione Theodotionis; et hoc cur acciderit, nescio (11). » Cum ipse et se nescire fateatur hac in re Hieronymus, et cum eo nos ignorare malumus, quam minus certis operam dare commentis.

Quod nostra interest, certum est ex multis monumentis (12) hanc versionem locum obtinuisse in Hexaplis et Tetraplis Origenianis. Postea vero ut nobis probabile est, ab iis qui primos immanes Origenis labores in compendium redegerunt, inter quos eminent Eusebius et Pamphilus martyr, Danielis quoque liber eadem ratione, qua cæteri libri sancti curas huiusmodi expertus est (13): scilicet descriptus est quoque textus prophetiae Danielis punctis diacriticis origenianis refertus, nec non notis marginalibus aliquando exornatus. Huiusmodi græci codices sæculo VII. extitisse confirmata res est ex iis mnemosynis, quæ in versione syriaca (14) hexaplari apposita leguntur. Cum vero hujus generis codices ex Origenianis thesauris adornati tantum ob studium S. Scripturæ essent exarati, non vero ad usum ecclesiasticum; hinc factum est ut rarius exscriberentur; quod quidem multo rarius de Daniele iuxta LXX. evenisse credendum est, cum eiusdem usus ab ecclesiis iampridem exulasset; ideoque etiam in Bibliis iuxta Origeniana exemplaria exactis textus Danielis Theodotionis potius quam textus LXX. interpretum adiungebatur. Sed ex hac ipsa exscribendi raritate factum est, ut qui existunt duo textus iuxta LXX. interpretes alter græcus, alter ex græco Syrus, quam proxime Origenianis fontibus accedere dicendi sint.

Quinimo ea convenientia, quæ est inter utrumque in his dissitis testibus aperte suadet ab iis fideliter vetustiores codices repræsentari. Quicquid vero in his apographis calligraphorum incuria mendi est, haud difficili methodo critica potest mederi. Eam itaque concludendum

videtur in codice nostro haberi versionem Danielis ex LXX. interpretibus qualis, mendis exceptis calligraphicis, fuit in vetustissimis codicibus.

Cum textus sit eleganter et perpolite descriptus, (si quid aliquando de eodem animadvertendum habeatur, in commentario facile poterit explicari) de eo disserere vel nihili præstat; potius vero aliquid dicendum esset de ratione, qua apposita sunt signa diacritica seu Origeniana, quæ nonnullis in locis difficultatem haud minimam pariunt, et doctis viris in enodandis his implexibus opus difficile dedere.

Haud enim omnino diligenter atque accurate librarius, qui codicem scripsit, ea posuit, editionesque minus diligentes textus nactus est. Sed cum in his valde nobis probata sint, quæ docte disseruit cl. Bugati, eius verba non sine adnotationibus quibusdam referre iuvat.

» Signorum origenianorum nomine heic potissimum intelligo *obelos* hac forma ÷ descriptos quibus Origenes expunxit in sua LXX virali versione sive verba, sive sententias, quae apud solos LXX interpretes reperiebantur; et *asteriscos* ad instar stellulæ ※ conformatos quibus ea illustravit quæ a LXX viris omissa ex reliquis interpretibus et ex Theodotione præsertim ad norman hebraici textus suppleta fuerunt: quibus adde *metobelum* /. sive signum terminale ab Origene adhibitum ad sententiæ obelo vel asterisco notatæ finem indicandum. Atqui in horum signorum collocatione multifariam peccavit amanuensis Chisianus, 1 signa illa diacritica suis locis movendo, 2 eadem detrahendo, 3 imperfecte et confuse recensendo. Exempla duorum priorum recenset Mazochius iam laudatus, tertius qui in confusa atque imperfecta signorum recensione positus est, passim in Romana editione conspicitur vel ipso doctissimo editore non diffitente. Passim enim in ea videbis asteriscos aut obelos adpictos absque metobelis subsequentibus; et vicissim metobelos sine asteriscis et obelis antecedentibus. Saepius autem hæc signa vides successive posita ed ad singula fere verborum paria aut ternaria repetita; immo quod monstri simile est, in medio unius ejusdemque vocabuli sive simplicis sive compositi, veluti in κατ ÷ οικουντες Cap. III. vers. 1. φυ ÷ λας ibid v. 2. εγε ÷ νετο ibid. vers. 91. εμπυ ÷ ρισμον. ibid. vers. 95. ετα ※ ρασσον Cap. VII versic. 15. etc. Neque sum nescius Romanum editorem conatum esse hæc postrema defendere quasi Origenes κακοζηλιαν Aquilae imitari, et obelo illo medio præpositionem, aud quidquam aliud in Hebraico textu omissum jugulare voluerit. Verum hæc defensionis ratio compositis nonnullis vocibus convenire fortasse posset cujusmodi est prior illa a nobis adducta, aliæque similes a P. De Magistris collectæ ευ ÷ οδουμενος, επι ÷ στρεψει.

» Quamquam, si in his ipsis vocibus ad redundantiam præpositionis respexisset Origenes, non video quare non hac alia prorsus ratione, ut alibi saepe eandem significare debuisset ÷ κατ /. οικουντες, ÷ ευ /. οδουμενος, ÷ επι /. στρεψει. Sed hoc dato, quid dicemus de vocabulis plane simplicibus ab obelo vel asterisco dissectis, ut sunt φυ ÷ λας, εγε ÷ νετο, ετα ÷ ρασσον et horum similibus?

» Ego vero dicam quod sentio non Origenis superstitioni, sed scriptoris inscitiae hanc signorum perturbationem citius adscripserim.

» Quod, ut luce clarius pateat, res est a primaevo signorum istorum usu paullo altius repetenda. Nemo est in sacrorum codicum, maxime Græcorum, quos Origenianos appellant, lectione parumper versatus, qui ignoret aliter signa ab Origene adscribi solita fuisse, quoties una

aut altera vox signo esset notanda, eaque occurreret in medio lineae, aliter vero quando sententia signo expungenda aut illustranda ultra unius lineolæ spatium protenderetur. In priori enim casu unicum signum, puta unus obelus, aut unus asteriscus adpingebatur ad initium vocis, quæ subiecto metobelo in eadem linea claudebatur. At in casu posteriori, quod initio sententiæ signum ponebatur, repeti id assolebat ad caput sequentium linearum, quibus illa sententia vel pericope terminabatur; quo facto ad eiusdem finem simili ratione exarabatur metobelus. Inde vero consequi illud oportebat, ut si quando integrae voci in fine lineae locus esse non posset, eaque propterea de more divideretur, pars divisionis posterior, quae a capite lineæ describeretur, suo esset signo distincta; quam sane divisionem et distinctionem eo fuisse crebriorem intelligimus, quo arctiores essent laterculi, in quibus Origenes Tetrapla vel Hexapla sua descripsit, et antiquiora Tetraplorum apographa, ex quorum altero hausisse Danielem profitetur librarius codicis Chisiani. At is Danielem ex angustiori laterculo in paulo latiores pagellas transcribens et signorum usum atque, ut ita dicam, *οικονομιαν* penitus ignorans, nihil antiquius habuit quam ea ad latus vocum vel syllabarum iterare, ad quas repetita invenerat in archetypo, sive demum voces illae syllabaeque in lineae caput sive in eiusdem medium aut finem inciderent in suo apographo, quod semel iterumque pluries quum fieret, quanta signorum confusio ac perturbatio inde orta fuerit nemo non videt. Rem ita se habuisse, uno aut altero exemplo confirmemus. Primum adferatur ex Cap. III. v. 2. quod in Origenis Tetraplis, vel potius in eorum antiquiore apographo ita conscriptum fuisse existimo:

..........Και Ναβουχο
δονοσορ βασιλευς ÷ βασιλευων
÷ και κυριευων της οικουμενης
÷ ολης /. απεστειλεν επισυναγα
γειν ÷ παντα τα εθνη και φυ
÷ λας και γλωσσας /. σατραπας
στρατηγους....

» Alterum exemplum sumo ex Cap. VII. vers. 15. quod ita in vetustiori laterculo exaratum fuisse ponamus:

......Και ακηδιασας
εγω δανιηλ εν τουτοις εν τω
οραματι της νυκτος ※ ετα
※ ρασσον με /. οι διαλογισμοι
μου.

» Nihil est in utroque exemplo quod non sit perspicuum, et Origenis stylo conforme: obeli scilicet qui priori loco occurrunt, sententias indicant, quae apud solos LXX interpretes reperiuntur, et in Hebreorum textu etiam nunc omittuntur; asterisci autem secundi exempli illustrant illa verba *εταρασσον με* *conturbabant me,* quae a LXX viris omissa, ad normam Chaldaici textus, ex Theodotione suppleta sunt.

» Nunc eadem exempla in latiori pagella, signis tamen immotis describantur prout ex codice Chisiano in Romana editione leguntur:

Και Ναβουχοδονοσορ βασιλευς ÷ βασιλευων ÷ και κυριευων της οικουμενης ÷ ολης /. απεστειλεν επισυναγαγειν ÷ παντα τα εθνη και φυ ÷ λας και γλωσσας /. σατραπας στρατηγους etc.

II

Και ακηδιασας εγω δανιηλ εν τουτοις εν τω οραματι τας νυκτος ※. ετα ※ ρασσον με l. οι διαλογισμοι μου.
» Videsis omnia, et signa incassum iterata quin ulla occurrat ratio sive obeli sive asterisci, qui apparent in medio vocum *φυ ÷ λας*, *ετα ※ ρασσον*, ubi pedes figas in horum signorum interpretatione omnino te lateat. » Hucusque Bugatus.

Docte quidem et ingeniose disseruit cl. Bugati, ad exaggerandam præcipue sui textus Syri praestantiam. Sed miror eum qui codicem ipsum contulit suis oculis, non animadvertisse maiorem confusionem ab editione quam a codice partam, et necessitatem novæ editionis adamussim exactæ; per quam si non omnibus, pluribus saltem in locis veram interpretatio non mente, sed oculis primo aspectu usurparetur.

Nemo quidem ignorat ad valorem signorum diacriticorum quam proxime accedere notas hexaplares, quas in huiusmodi codicibus margo excipit. In his adnotationibus eae praesertim varietates recensentur, quae delectae sunt e versionibus Aquilae, Symmachi et Theodotionis vel ex aliis cum textu LXX virali comparatis, Harum adnotationum nonnullas habet codex Chisianus, quas nos accurate eadem ratione qua in codice iacent referemus in commentario, et siquid adnotandum est, declarabimus. Unum heic animadvertas velim, quod harum aliquot post Allatium in ipso textu insertae sunt vel prorsus omissae (16): unde novae contra textum Chisianum, sed iniustae, ortae sunt eruditorum accusationes; quae quidem editoribus potius forent tribuendae.

Hoc in loco haud omnino praetereundum est quod dixit Editor Romanus. Nempe » in codice pag. (*lege* folio) 170 est Historia Susannae ac Beli, quae continua obelorum ratione distinguitur ». Quibus nil minus verum est, et cuique non modo codicem ipsum inspicienti, verum etiam omnes et Romanam quidem, editiones et adnotationes ibidem subjectas erit persuasum. Quod autem magis ad rem nostram accedit est appositio litterarum A, Σ′, Θ′, quibus nomina *Aquilae, Symmachi* et *Theodotionis* per capitales litteras suas indicantur (17). Hae litterae non quidem in fronte textus sunt apponendae, ut ex aliis editionibus apparet; sed ipsi titulo, videlicet omnibus iis, quae sunt post adnotationem tetraplarem, praenotandae fuere, ut innuatur, ea omnia quae sequuntur cum Aquila, Symmacho et Theodotione convenire. Sed ad haec fortasse in commentario noster redibit sermo.

Aliae quoque sunt in codice marginales adnotationes hermeneuticae vel exegeticae, de quibus etiam monebit commentarius, accurate indicato loco suo, ut studiosis viris de iisdem iudicium certius sit.

Vidimus praeterea eas conformes esse aliis monumentis ecclesiasticis, et potius quam recenti codicis calligrapho, tribuendas esse vetusto codici, ex quo iste suum librum exscripsit. Fere omnes hae in Editione Romana referuntur; sed nobis minus persuasum est additas fuisse ab alia manu, ut Editor Romanus admonuit; videntur enim ab eodem uno calligrapho fuisse descriptae.

Ad huiusmodi adnotationum genus Romanus Editor videtur retulisse duas priores, quae occurunt in Daniele marginales inscriptiones; sed rem longe aliter se habere nos vidimus; et postea a cl. Bugato aperte demonstratum cognovimus. Liber Danielis in antiquis codicibus in decem dividebatur *sectiones* vel *visiones*; et vetusti scriptores

singulis numeralibus notis argumentum sectionis subiecerunt. Scriptor noster tantum duabus prioribus adscriptis reliqua, nescio qua de causa, praetermisit. Verumtamen hæc *argumenta visionum* omnia ex graeco fonte translata nobis servavit codex Syrus Mediolanensis (19), cum quo nostra duo priora conferentes recognovimus perfecte convenire. En ex syro codice vetusto, saltem saeculi VII (20) novum eruditis argumentum, ut recognoscant in codice Chisiano haberi apographon ab recentioribus studiis intactum. Cum igitur is exacte typis mandatur, quisque sibi persuadere potest prae manibus habere genuinum apographon codicis vetustissimi et pretiosissimi instrumenti biblici exemplar.

Etsi pleniora de hac versione Danielis ex Chisiano textu quis forte praefari mallet, nos tamen ab instituto nostro non discedentes his contenti esse debemus; neque nostrum duximus vel repetere, vel ad examen revocare ea, quae eruditi viri hac de re disseruerunt (21).

Cum vero propius ad editionem hanc nostram deveniendum est, censemus et aliqua de aliis editionibus vel innuere nobis opus esse.

Nonnulla de editione Romana iam in superioribus praeoccupavimus; ideoque dumtaxat hic dicimus multum iure sibi meruisse laudis, tum cum primus ille editor post aliorum irritos labores atque conatus in lucem codicem protraxerit, tum etiam cum illum splendidissimo nitore nobilique dederit apparatu multis et copiosis accessionibus et circa Danielem studiis illustratum; sed quosdam haud praetereundos in ea editione defectus statim deprehenderunt viri docti, et maiores quoque postea apparuere non modo ex natura humanorum operum, quæ perfectionem numeris omnibus absolutam vel numquam pertingere possunt, sed potius ex methodo, qua in illius versionis textu exprimendo Editor usus est.

Audias velim quae recte admonuit Bugati (22), qui ab ipso editore accepit. « Ne quis vero errores omnes a nobis adnotatos Chisiano
» codici adscribendos existimet, huius σφαλματα ab Editionis mendis
» accurate distinximus. De quibus cum doctissimum editorem Romæ
» consulerem, is candidissime mihi fassus est Chisianum autographum,
» quo tempore eius editio ab se curabatur, impervium sibi fuisse, sese
» usum esse recentissimo apographo in usum cl. Blanchinii... »

Hinc prima mali labes: hinc ceteræ, quae ex hoc fonte derivatae sunt, editiones patrio vitio minus perfectae fuere; quod tamen non est earundem editoribus excusatio facile admittenda; cum enim codicem edendum profiterentur, ipsum oculis suis usurpare necesse erat.

Romanam editionem anni 1772 statim secuta est editio Goettingensis anno 1773, curante doctissimo viro I. D. Michaëlis, in qua nil aliud praeter textum Danielis secundum LXX ex editione Romana expressum fuit, ut longe lateque per Germanicas praesertim regiones optatissimum monumentum facilius vulgaretur (23). Anno post pariter Goettingae altera uberior editio Danielis prodiit eiusdem I. D. Michaëlis curis, quæ ex editione Romana non modo septuagintaviralem Danielis textum, sed et alia quae in eadem abunde cumulata sunt circa Daniel, excerpsit (24).

Nondum annus intercesserat, et quartam huius Danielis textus editionem Carolus Segaar curavit, typisque mandavit (25) Traiecti ad Rhenum anno 1775.

Tantus erat animorum ardor in vulgando huius versionis thesauro,

qui hucusque absconditus delituerat, ut per plures editiones studiis iuvandis et eruditorum virorum desiderio vix fieret satis. Segaar quidem in emendando textu sedulus fuit, eruditissimas adiunxit e penu suo animadversiones, sed in textu tradendo haud certe eam perfectionem, quae in quarta eiusdem brevis opusculi optatissimi editione erat expectanda, attigit. Ipse quoque codicem non vidit, quinimo nec videri aut ab aliis consuli curavit. Et quomodo apographon ab apographo referenti metuendum non est longius ab exemplari archetypo discedere, praesertim cum multa eius typographica σφαλματα accurationis studium huic editioni defuisse demonstrent?

Huic malo aliquot post annis prospicere, ut ita dicam, indirecte voluit cl. v. Caietanus Bugati, de quo superius iam diximus. Cum is pretiosissimum aliud rei persimilis monumentum et praedictae versionis testem eximium haberet, nempe versionem Syriacam textus Danielis Septuagintaviralis ex codice Ambrosianae Bibliothecae, illum vulgandum curavit; et eo usus est veluti lydio lapide ad textum Chisianum emendandum.

Vir doctissimus aeque ac diligentissimus iure merito arbitratus est non posse totum se credere editioni Romanae aut aliis quae illam repraesentarunt; sed ut de vera codicis lectione semper et ubique esset securus, codicem ipsum sibi esse adeundum iudicavit. Neque eum certe fefellit opinio; siquidem haud sine admiratione pluribus in locis suspicio animo concepta persuasio facta est. Et multa quidem loca sunt studio Bugati in editione Romana iuxta codicem emendata, multaque etiam ex comparatione Syriacæ versionis vel confirmata vel castigata; ita ut opus eius non solum ad Syriacum textum illustrandum, sed et ad graecum declarandum multum iuvet. Videtur tamen Bugatus hac in re vel tantum loca quaedam selegisse, vel non in omnibus ita accurate codicem exegisse, ut nonnulla eum non fugerint. Fortasse cum hæc collatio codicis graeci Chisiani non insedisset, veluti princeps cura, in eius animo, vel non tantam habuisset facultatem, quanta hisce in rebus necessaria est, vel cum opus suum a se maiora ex Chisiano codice exposcere sibi non videretur; collatio eius non omnino absoluta evasit; etsi utilissima, tamen haud plena habenda est. Ex hac putamus multa et merito hausisse Holmesius vel potius Parsons in concinnandam laudabilem eiusdem versionis Danielicae editionem, quam adiunxit praestantissimo atque amplissimo operi suo (26). Sed cum haud omnino perfectum fuerit exemplar, quae inde manarunt editiones, perfectae esse nequiverunt (27).

Angelus Cardinalis Mai et ipse versionem hanc Danielis adiunxit operi suo quidem nobilissimo, Veteris Testamenti graeci iuxta LXX interpretes nec non Novi Testamenti graeci, in quo vetustissimum expressit Vaticanum codicem 1209, adhibitis tantum, ubi ille deficeret, aliis ex antiquissimis codicibus (28). Et cum in praedicto Vaticano codice Daniel iuxta Theodotionem habeatur, cl. vir editionem suam postulare arbitratus est, ut Daniel iuxta versionem LXX adiungeretur; quod quidem effecit, addito in fronte libri Δανιὴλ κατὰ ό (ex codice Chisiano) (29). In hac vero editione sua Romanae Editionis vestigia eum presse secutum fuisse nobis opinio est. Etsi opus Maianum prodierit an. 1857, tamen iam a pluribus annis erat impressum; neque in vulgus protulit editor vivens, qui et Prolegomena et notas illi adiungere constituerat. Quae omnia mors intercepit (30). Certe

in prolegomenis ipsi aliquid de hac Danielis editione dicendum erat et pro eruditione sua et pro commoditate ipsius codicis adeundi, testimonio suo gravissimo veritatem codicis iam male mulctatam confirmasset.

Antequam Maiana editio in vulgus emitteretur nova novoque apparatu instructa, huiusmodi Danielis editio apparuit Lipsiae anno 1845 cura Henrici Augusti Hahn (31). Cuius operis haud quidem nostrum, sed quod accepimus a cl. Vercellone iudicium referemus; qui aperte declaravit hæc esse quaedam vel tyronis studia iuvenili ardore prolata, in quibus et vulgatissimum in his rebus Holmesianum instrumentum critico-biblicum apparet ignorari. Attamen si aetatem auctoris respicias, multa est in his philologiae copia. Tischendorf opus istud laudavit, eoque uti voluit (32); quamquam et ipse prudenter improbasset consilium quo Hahn contendit textum critice restitutum edere ea ratione, ut ipse marte suo ex Syro graecum componeret. Illud vero nobis mirum visum est, quod cum multa in textu Segaariano improbanda dicat, tamen et illum secutus sit in iis, in quibus ille mendose ab Editione Romana recesserat (33); et quod magis mirum est, hanc editionem principem, ex his quae ipse refert, nec bene consuluisse ostendit.

Septimam editionem hujus versionis adiunxit cl. v. Tischendorf operi suo « Vetus Testamentum graece iuxta LXX interpretes » (34). Optima quidem ratione ille vir illustris et biblicae rei meritissimus usus est aliorum studiis et animadversionibus; attamen et ipse multa potuisset pro ingenio et eruditione sua adiicere si codicem prae oculis habuisset; si eundem non solum, ut olim fecit (35), viatorio more semel inspexisset, sed ad eundem recognovisset editionem suam. Hinc factum est, ut et illius editio multa, quae praecedentes editiones a codice diversa habent, retinuerit (36).

Huic veluti ingenito in ipsa natura praecedentium editionum defectui occurrere studentes, novam nobis excudendam editionem proposuimus ad ipsius codicis imaginem: unde manifeste appareat, tanquam in speculo, quid hac in re criticis viris non modo sciendum, sed videndum est. Quid vero in hoc praestitimus, quidve consequi in animo nobis fuerit paucis aperiemus.

Cum fonte ex ipso purius sumantur aquae, amotis libris omnibus et apographis ad ipsum antiquissimum codicem accessimus. Illustris Principis Chisiorum humanissima indulgentia et liberalitate usus codicis concessus est, et facultas ad nobilem ipsius Bibliothecam accedendi data est verbis benevolentia et cohortatione plenis. Qua in re multum valuit cl. v. Equitis Scipionis Cappello eiusdem bibliothecae praefecti humanitas, quae codicis usum faciliorem praebuit, nihilque quod opus iuvare posset, omisit; et in his quoque comitatem Doctoris Iosephi Cugnoni eidem in munere socii et successoris experti sumus.

Nos praeterea in hoc opere suscipiendo promovendoque praecipue usi sumus auctoritate et consilio cl. v. Car. Vercellone, qui et ipsum opus nostrum iuvare studuit. Qua etiam de causa opus istud aliquot post annis ab eius decessu typis commissum nonnisi eiusdem memoriae grato libentique animo dicamus.

Quibus omnibus et nos gratias agimus et habemus meritas; et quid iisdem viris imitatione dignis debeant eruditi plane norunt.

Igitur codicem dumtaxat prae oculis habentes textum hunc Danielis, veluti in imagine per apographon nostrum iuxta paginas, lineas, accentus spiritusque, nexus et compendia verborum, iuxta signa omne genus critica et orthographica repraesentare studuimus. Dein apographon nostrum cum editionibus, ac praesertim Segaar et Tischendorf contulimus, et omnibus vel minimis discrepantiis adnotatis rursus in iis locis codicem recognoscendum statuimus. His peractis textum typographis tradidimus; et cum hi accurate illum reddidissent impressum, nos rursus eorum experientiae specimina curavimus, et si quid adnotandum adhuc esset, accuratius exploravimus, et ipsum textum impressum ad codicem recognovimus.

Hoc pacto diligentiam omnem in exprimendo codicis textu nos posuisse sumus arbitrati et, ni fallimur, absolutam, quantum licuit, operis rationem consecuti sumus.

Commentarius adnotationum editioni nostrae adiungere studuimus ea de causa, ut non modo ea declararet, quae in ipso textu per typos exprimi nequiverant, vel si quid esset in codice animadvertendum referret; verum etiam ut ea, quae nobis in conferendis aliis editionibus animadvertenda occurrerunt, indicaret; quin tamen in iis omnes editionum varietates et errata hic recitare nobis propositum sit.

Ideo siquis videat hunc textum a communibus editionibus aliquando discedere, id codici, non editori tribuendum certo sciat. Siquidem, quantum per typos licuit, rationem codicis in singulis religiosissime servare constituimus. In iis tantum locis, ubi codex nexus litterarum habet, vel eos aliqua ratione expressimus, vel cum in codice nonnisi aliquos facillimæ lectionis nexus sint, eosdem per sua elementa dissolvere necessum fuit. In accentibus vero et spiritibus apponendis codicem accurate expressimus, etsi nonnullis in locis apertissimum foret nonnumquam calligraphum errasse. Diphthongi, quae sunt in codice, etsi litteris ligatis exprimantur, plerumque tamen habent accentum et spiritum supra primam non vero super alteram vocalem litteram, usu hac in re vetustiorum scripturarum servato: quod et nos haud minimum voluimus in editione nostra immutatum.

Haec nos pro ratione muneris nostri in hoc textu singulari praestare curavimus; multa vero quae circa Danielem et de hoc ipso textu dicenda essent ad criticos sacræ studiosos viros spectabit, quos certe, cum disciplinis suis nobilissimis rem sacram illustrare contenderint, curas nostras in hoc biblico insigni instrumento vulgando non improbaturos esse confidimus, atque eo praesertim quo ad opus istud viri clarissimi auctoritas (37) nos impulerit, et in eiusmodi studiis versari semel et iterum Pius IX. Pontifex Maximus probaverit (38), quique praeterea fautor benignissimus studiorum nos quoque verbis et litteris suis (39), mira benevolentia est cohortatus.

Ideo merito credendum est huiusmodi disciplinas magno et christianae et civili reipublicae bono, usui et ornamento esse posse. Quod ut eveniat, Deum O. M. a quo omnia sunt bona et ad quem omnia referenda, propitium auguramur.

1). Celeber Prophetarum codex iuxta LXX interpretes ex Origenianis tabulis confectus, qui Marchalianus dicitur, quique modo in Vaticana Bibliotheca asservatur, post Δανιὴλ κατὰ Θεοδοτιῶνος, fortasse olim habuit Δανιὴλ κατὰ ό; sed eum extrema codicis folia perierint, et Daniel extremum iuxta graecos codices locum obtineat, fortasse ea versio interiit. Haec nobis orta est opinio ex natura codicis et ex notula illa apposita. « Daniel iuxta Theodotionem » De hoc codice accuratiorem notitiam tradere studuimus in Prolegg. § XXVI, et XXXIII. *Bibl. Sacr. vetust. fragmenta*. Romae 1867.

2). Cf. Blanchinii. *Vindiciae Scripturarum Canonic.* Tom I. p. 279. Ubi plura de nostro codice et documenta ad illum spectantia invenies.

3). Blanchin. loc. cit. narrat mortem pontificis Alexandri VII. opus intercepisse.

4). Vix indicanda sunt quae de hoc codice habet Mabillon in *Diario Italico*, quae quasi in commentario viatorio notavit.

5). Iidem editores et praecipue, ut credibile est, Vinc. De Regibus aliorum quoque Prophetarum scripta ex eodem codice insigni apparatu illustrarunt; ex iis post Daniel tantum in lucem prodiit Ezechiel an. 1840. caetera frustra ab aliis et a nobis conquisita sunt.

6). Hæredes Vincentii De Regibus opus auctori suo vindicarunt. In quibusdam exemplaribus Editionis Romanae Danielis vidimus novum folium initio additum, cui inscriptio est « Δανιηλ κατα τους ο' Daniel secundum Septuaginta elaborante D. Vincentio de Regibus Linguae sanctæ in Bibliotheca Vaticana interprete et graecae professore. » Vir cl. *Field* in opere egregio *Origenis Hexapla* - Oxonii 1870 t. II. p. 904 rei historiam perstringit in Monito ad Danielem.

7). Praeter morem codicum quaterniones nulla numerali nota distinguuntur, nisi tamen credas in margine exteriori appositas, et quando codicis margo sectus fuit, periisse; sed de omnibus omnino evenisse difficile credimus. Tamen singuli scapi in interiori margine primae pagellae signum crucis praefixum habent. Ex his patet non posse certissime dici, qui fuerit pristinus ordo Prophetarum in codice, vel si postea mutatus sit; praesertim cum et Ieremia, et Daniel a scapo exordiantur; unde quis autumari posset Ieremiam post Isaiam fuisse collocatum. Sed in his vel nihili iuvat nos immorari. Fere semper atramento calligraphus utitur et in signis et in notulis marginis et in litteris plerisque capitalibus; rarae quidem sunt, praesertim in quibusdam libris, litterae capitales minio exaratae; eodem colore titulos et inscriptiones quasdam, et meandricos ornatus aliquando descripsit.

8). Si fides habenda esset iis qni de Neritinis graecis characteribus, nempe quæ in schola graeca Neriti in Calabria adhibebantur, dicunt, (Vide inter alios Codicem Vallicell. Evangelii Galatinensem) et codex noster huiusmodi litteris scriptus dicendus esset; propterea que eius patria in Italia statuenda. Sed de iis nihil certi dici posse opinor.

9). Vide in opere *Blanchini* laudato.

10). Codicis folia duplicem recensionem foliorum, utramque novam, habent; quorum prima notis numeralibus purpureis exacta folia codicis tantum 301 numerat; sed cum haec errasset: nempe ad folium 214. male significavit 114, et ad folia 321, 322 novo errore 221 et 221 significavit: hos errores altera foliorum recensio atramento exarata, emendavit, et numerum foliorum 402 signavit. Fol. 226. ad calcem est notula: Ιεζεχιὴλ κατὰ τοὺς ό ἐγράφη κατὰ ωρ ἐξ ων καὶ παρετέθη.

In fine Isaiae habemus Ησαιας· στιχ γων. Quae postrema sigla mirum torserunt eruditorum ingenia. (*Mabillon op. cit.*)

Res tamen adeo levis nonnisi ex malo characterum apographo eruditis exhibito dubium parere potuit; hic enim tantum indicatur Isaiam habere *stichos* γωκ 3820, vel ut maluit legere Allatius γωη 3808. De his stichis dicendum nobis heic nec locus, nec tempus est. Cf. Suicerum.

11). Praef. in Danielem.

12). Praeter ea quae codex noster, et codex Syriacus Hexaplaris Mediolanensis de eadem habent versione, alia ex patribus et ecclesiasticis monumentis sunt huius rei testimonia, ac praesertim Hieronymi et Theodoreti.

13). Velim conferas Codicem Marchalianum, vel saltem imperfecta ex eodem Isaiae editio, quam Curterius inseruit editioni Commentarii Procopii Gazaei in Isaiam, et praesertim luculentissima testimonia, quae ex eodem codice nos quoque post alios protulimus. (Sac. Bibl. fragm. Proleg). Conferas quoque mnemosynon Sinaitici codicis Bibliorum a Tischendorf Petropoli editum. De Rossi *Bullet. archeolog.* Conferas nostras et quae in Syriaco codice sunt epigraphas, ac præsertim codices punctis diacriticis distinctos.

14). Versionem Syriaco - hexaplarem Danielis ex codice Ambrosiano edidit an. 1788 Cajetanus Bugati et nuper dum haec typis mandamus, ad nos pervenit splendidissima quam ex eodem codice confecit editionem cl. v. *Ant. Ceriani* et de his et nos dicemus aliqua: sed heic monuisse iuvabit praedictam versionem confectam a Paulo Episcopo in urbe Alexandrina ex codice graeco, perfecte repraesentare codicem ipsum græcum. Versio haec maxime convenit cum textu exarato in codice nostro Chisiano, non modo in textu, sed et in notis, et exterioribus signis et epigraphis. Unde dicendum est codicem Chisianum convenire cum codice graeco adhibito Alexandriae sæculo VII. Adagium enim est: Quae conveniunt uni tertio, conveniunt inter se. In Commentario quem editioni nostrae adiungere constituimus, innuemus quædam verba graeca apposita in margine codicis Syriaci, unde convenientia codicis Chisiani cum codice Syro hexaplari aperte confirmatur. Ex his quisque sanus concludat necesse est, codicem Chisianum esse apographon vetustissimi codicis quamproxime ab ipsis Origenianis tabulis derivati: unde codicis nostri pretium et auctoritas magis magisque augetur.

15). Nonnihil quis fortasse dicendum vellet de scribendi ratione, ac praecipue de quibusdam litterarum nexibus et verborum compendiis; sed cum haec communissima sint, nihilque pariant difficultatis, in his immorari non iudicavimus. Si quid enim animadvertendum sit commentarius docebit.

16). Confer Cap. III. vers. 81. et vers. 83. Cap. V. vers. 6. Cap. IX, vers. 26.

17). Confer quid de male expresso monogrammate in Editione Romana habeat Bugati. Qui tamen non animadvertit, quae nos monuimus, et quae cum dictis Hieronymi et aliis monumentis sacris videntur congruere. Sed haec abundantius disserenda viris eruditis reliquimus. Confer *Origenem* apud Hieronymum in Commentario ad Danielem.

18). Confer adnotationem ad vers. 9. Cap. IX. pag. 52.

19). Hinc haud recte editor Rom. pag. 3. adn. 1. ait: *Nulla in codice Chisiano distinctio Capitum, nulla visionum.*

20). Confer quae antea diximus pag. VII.

21). Confer *Blanchinii* opus laudatum — *A. Symmachi Mazochi* ep. ad Card. Quirinum – et Spicil. Bibl. t. I. - *Quirinum* Card. in ep. ad Mazochium - *Montfaucon* Diar. italic. - *Mabillon* Iter italic. - *Bona* Card. et alia testimonia in ed. Romana Danielis. - V. *De Regibus, Segaar, Michaelis, Bugati, Holmes, Mai, Hahn, Tischendorf* de quibus in his prolegomenis dicimus. Conf. et *Drach, Vercellone, Danko, Attilii Giovannini* Studii

sulla Bibbia *nell' Arch. dell' Eccl. Firenze.* - *Field* opus laudatum - et nuperrime *Ceriani* in magnificentissima editione photolithographica » Codex Syrus - hexaplaris Ambrosianus. Mediolani 1874.

22). Praef. *Bugati* in Danielem Syro - hexaplarem § XX.

23). Daniel secundum LXX ex tetraplis Origenis Romae an. 1772 ex Chisiano codice primum editus, Goettingae 1773. in 8. Cf I. David Michaelis tom. IV. Bibliothecae Orient. Exegeticae - Segaar in Praefatione ad Danielem - Hahn in praef. editionis Danielis - Tischendorf in prolegg. V. T. Lips. 1860.

24). « Daniel secundum LXX ex tetraplis Origenis Romae 1772. primum editus Goettingae 1774 - in 4. » De hac editione loquitur Segaar. p. XII; et Hahn addidit hanc adnotationem « Harum duarum « editionum (Goettingensium) 1773, et « 1774 quas paravit I. D. Michaëlis... »

25). « Daniel secundum Septuaginta ex tetraplis Origenis ex Chisiano codice..... animadv. et praef. adiecit *Carolus Segaar* 1775. »

26). « Vetus Testamentum graecum cum variis lectionibus edidit *Robertus Holmes* et post eum *Iac. Parson.* Oxonii 1798 - 1827 » tom. IV. - Iam alias vota nostra nuncupabamus, ut istiusmodi thesaurus Holmesianus novis incrementis cumulatus a viris doctis denuo typis committeretur. Si rumor ad nos perlatus vera nuntiavit, valde laetandum est aliquod huiusmodi consilium susceptum esse Berolini a Lagarde.

27). *Tischendorf* in prolegg. Veteris Testam. Græc. pag. XLVIII haec animadvertit de editione Romana et Oxoniensi: « De editionis Romanae ad ipsum codi- « cem ratione gravis est Jacobi Parsons « nota haec, *expressa quoad textum, ut « videtur septuagintaviralem ex apo- « grapho codicis* 88. *mei in usum cl. « Francisci Blanchini exarato.* Hinc « quae in editione Romana a collatione « Holmesiana differunt, in mero apogra- « phi errore posita esse videntur. Videntur « certe » Haec habet Tischendorf; qui opinatus est ab Holmesio factam fuisse novam codicis ipsius collationem; id vero nobis minime videtur credi posse, cum ipse aperte in Daniele hæc fateatur: « Contulimus quoque editionem Chisia- « nam textus Septuagintaviralis et Theo- « dotionis. Ea vero, cura P. Simonis De « Magistris ann. 1772. Romae prodiit « expressa quoad textum, ut videtur, Se- « ptuagintaviralem ex apographo codi- « cis mei 88. in usum cl. Fr. Blanchi- « ni... » Et paulo ante in suo codicum catalogo. « Codex 88 sæculi XI continet « textum Theodotianaeum et Septuagin- « taviralem, atque ideo ad utrumque ci- « tatur. » Ex his nulla apparet notitia collationis exactae ad ipsum vetustum codicem; sed tantum se contulisse editionem profitetur. Si codex ipse collatus esset et recte, longe plura recognovisset animadvertenda. Nos opinamur Parsons usum fuisse ea collatione quam fecit Caiet. Bugatus.

28). Confer eundem *Mai* in praef. et *Vercellone* in Prooemio ed. 1857.

29). *Vercellone* Prooemium editionis Maianae § IV.

30). *Vercellone*, « Dissertazioni sul codice Greco Vaticano 1209.

31). En titulus huius editionis. « Δανιηλ « κατα τους εβδομηκοντα e codice Chi- « siano post Segaarium edidit, secundum « versionem Syriaco - hexaplarem reco- « gnovit, annotationibus criticis et philo- « logicis illustravit Henr. Aug. Hahn « Lipsiæ 1845. »

32). Prolegom. Vet. Testamenti Graeci, § XVIII. ed. 1860.

33). En exemplum certe singulare. Capit. III, v. 21, in editione Segaar desunt verba ἐπὶ τῶν κεφαλῶν αὐτῶν σὺν τῷ ἱματισμῷ αὐτῶν. Ad haec Hahn animadvertit « Haec e Syriaca versione re-

« stitui. » Et in ipso textu marte suo græce vel potius ex Theodotione hoc pacto ea reddidit. ἐπὶ τῶν κεφαλῶν αὐτῶν μετὰ τῶν ἐνδυμάτων αὐτῶν - Si tamen Editionem Romanam respexisset, quae hoc in loco rectissime codicem exhibuit, et labori suo pepercisset, et confusionem, quae ex textibus hoc pacto restitutis oritur, non auxisset.

34). Η παλαια διαθηκη κατα τους εβδομηκοντα edit. anni 1860. Vix iuvat addere alias, quae tantum sunt repraesentationes exemplaris Romani 1772, vel alicuius alterius ex ea editionis, inter quas innuere vel præstat eam quam cl. v. *Drach* litterarum Hebraicarum aetate nostra celeberrimus adiunxit operibus Origenis in Tom. XVI. *Patrolog. Graecae* a cl. *Migne* sacrorum studiorum benemerentissimo curatae, an. 1863 Parisiis. nec non studia cl. v. *Pusey* doctoris Anglici.

35). Prolegom. V. Testamenti cit.

36). Horum aliqua in commentario referemus.

37). Vide superius. pag. VII.

38). Confer quae diximus in op. nostro *SS. Bibl. fragm.* § LXVIII.

39). Litterae datae die 25 Julii 1868, impressae sunt in fronte I tomi magnificentissimae editionis « SS. Bibliorum « Graecus Codex Vaticanus auspice Pio « IX. P. M. collatis studiis C. Vercellone « et I. Cozza editus - 1870. »

ΔΑΝΙΗΛ ΚΑΤΑ ΤΟΥΣ Ο'.

Ἐπὶ βασιλέως ἰωακεὶμ
τῆς ἰουδαίας· ἔτους
τρίτου. παραγε
νόμενος ναβουχο
δονοσορ βασιλεὺς
βαβυλῶνος εἰς ἱερου
σαλὴμ. ἐπολιόρκει
αὐτήν· καὶ παρέ
δωκεν αὐτὴν κς εἰς
χεῖρας αὐτοῦ· καὶ ἰ
ωακεὶμ τὸν βασι
λέα τῆς ἰουδάιασ.
καὶ μέροσ τί τῶν ἱε
ρῶν σκευῶν τοῦ κυ.
καὶ ἀπήνεγκεν αὐτὰ
εἰς βαβυλῶνα εἰς
γῆν σεναὰρ. εἰς οἶ
κον τοῦ θῦ αὐτοῦ /. καὶ
τὰ σκεύη /. καὶ ἀπη
ρείσατο αὐτὰ ἐν τῷ
εἰδωλείῳ αὐτοῦ·
Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς.
ἀβιεσδρὶ τῷ ἑαυτοῦ
ἀρχιευνόυχῳ· ἀγαγεῖν
αὐτῷ ἐκ τῶν υἱῶν
τῶν μεγιστάνων τοῦ
ἰηλ· καὶ ἐκ τοῦ βασι
λικοῦ γένουσ.·καὶ ἐκ
των ἐπιλέκτων νε
ανίσκους ἀμώμουσ
καὶ εὐειδεῖς· καὶ ἐπι
στήμονας ἐν πάσῃ
σοφίᾳ. καὶ γραμ
ματικοὺς. καὶ συνε
τοὺσ. καὶ σοφοὺς· καὶ
ἰσχύοντασ· ὥστε
εἶναι ἐν τῷ ὀίκῳ τοῦ
βασιλέως καὶ διδά
ξαι αὐτοὺς γράμμα
τα. καὶ διάλεκτον
χαλδαϊκήν· καὶ
δίδοσθαι αὐτοῖς ἔκθε
σιν. ἐκ τοῦ ὀίκου τοῦ
βασιλέως καθ' ἑκά
στην ἡμέραν. καὶ ἀ
πὸ τῆς βασιλικῆς
τραπέζησ. καὶ ἀ
πὸ τοῦ ὀίνου οὗ πί
νει ὁ βασιλεύσ· καὶ
ἐκπαιδεῦσαι αὐτοὺς
ἔτη τρία. καὶ ἐκ τόυ
των στῆσαι ἔμπροσθεν

τοῦ βασιλέως ·
Καὶ ἦσαν ἐκ τοῦ γένους
τῶν υἱῶν ἰσραὴλ τῶν ἀ
πὸ τῆς ἰουδαίας.
δανιήλ. ἀνανίας.
μισαήλ. ἀζαρίας·
καὶ ἐπέθηκεν αὐτοῖς
ὁ ἀρχιευνοῦχος ὀνό
ματα· τῷ μὲν δα
νιὴλ· βαλτάσαρ· τῷ
δὲ ἀνανίᾳ· σεδράχ·
καὶ τῷ μισαὴλ· μι
σάχ· καὶ τῷ ἀζα
ρίᾳ· ἀβδεναγώ·
Καὶ ἐνεθυμήθη δανι
ὴλ ἐν τῇ καρδίᾳ· ὅ
πως μὴ ἀλισγηθῇ ἐν
τῷ δείπνῳ τοῦ βα
σιλέως. καὶ ἐν ᾧ πί
νει οἴνῳ· καὶ ἠξίω
σε τὸν ἀρχιευνοῦχον.
ἵνα μὴ συμμολυνθῇ·
καὶ ἔδωκε κύριος τῷ δα
νιὴλ τιμὴν καὶ χά
ριν. ἐναντίον τοῦ ἀρ
— χιευνόυχου· καὶ εἶ
πεν ὁ ἀρχιευνοῦχος τῷ
δανιήλ· ἀγωνιῶ

τὸν κύριόν μου τὸν
βασιλέα τὸν ἐκτά
ξαντα τὴν βρῶσιν
ὑμῶν καὶ τὴν πό
σιν ὑμῶν· ἵνα μὴ
ἴδῃ τὰ πρόσωπα
ὑμῶν διατετραμ
μένα καὶ ἀσθενῆ
παρὰ τοὺς συντρε.
φομένους ὑμῖν νε
ανίας. τῶν ἀλλογε
νῶν. καὶ κινδυνεύ
σω τῷ ἰδίῳ τραχή
— λῳ· καὶ εἶπεν
δανιὴλ ἀβιεσδρί. τῷ
ἀναδειχθέντι ἀρχι
ευνούχῳ· ἐπὶ τὸν
δανιὴλ· ἀνανίαν· μι
σαήλ· ἀζαρίαν·
πείρασον δὴ τοὺς
παῖδας σου ἐφ' ἡμέ
ρας δέκα. καὶ δοθή
τω ἡμῖν ἀπὸ τῶν
ὀσπρίων τῆσ γῆσ.
ὥστε κάπτειν καὶ
ὑδροποτεῖν. καὶ ἐ
ὰν φανῇ ἡ ὄψις ἡμῶ͂
διατετραμμένη·

παρὰ τοὺς ἄλλους
νεανίσκους τοὺς ἐσθί
οντας ἀπὸ τοῦ βασι
λικοῦ δέ ιπνου· κα
θὼς ἐὰν θέλης· ού
τω χρῆσαι τοῖς παι
— σί σου· καὶ ἐχρήσα
το αὐτοῖς τὸν τρόπον
τοῦτον· καὶ ἐπείρα
σεν αὐτοὺς ἡμέρας
δέκα· μετὰ δὲ τὰς
δέκα ἡμέρας· ἐφά
νη ἡ ὄψις αὐτῶν κα
λή· καὶ ἡ ἕξις τοῦ
σώματος. κρέισσω̄
τῶν ἄλλων νεανίσκω̄
τῶν ἐσθιόντων τὸ βα
σιλικὸν δεῖπνον· καὶ
ἦν ἀβιεσδρὶ ἀναιρού
μενος τὸ δεῖπνον
αὐτῶν καὶ τὸν οἶνον
αὐτῶν. καὶ ἀντεδί
δου αὐτοῖς ἀπὸ τῶ̄
ὀσπρίων· καὶ τοῖς
νεανισκοις ἔδωκε̄
ὁ θ̄ς ἐπιστήμην καὶ
σύνεσιν καὶ φρόνησῑ
ἐν πάσῃ γραμμα
τικῇ τέχνῃ· καὶ
τῷ δανιὴλ ἔδωκε
σύνεσιν. ἐν παντὶ ῥή
ματι καὶ ὁράματι
καὶ ἐνυπνίοισ. καὶ
ἐν πάσῃ σοφίᾳ /.
μετὰ δὲ τὰς ἡμέρας
τλυτας ἐπέταξεν
ὁ βασιλεὺς εἰσαγαγεῖν
αὐτούς· καὶ εἰσή
χθησαν ἀπὸ τοῦ ἀρ
χιευνούχου πρὸσ τὸν
βασιλέα ναβουχο
δονόσορ. καὶ ὡμίλη
σεν αὐτοῖς ὁ βασιλεύσ·
καὶ οὐχ' εὑρέθη ἐν τοῖς
σοφοῖς ὅμοιος τῷ
δανιήλ· καὶ ἀνανίᾳ.
καὶ μισαήλ. καὶ ἀ
ζαρίᾳ καὶ ἦσαν
παρὰ τῷ βασιλεῖ·
καὶ ἐν παντὶ λόγῳ
καὶ συνέσει καὶ παι
δείᾳ· ὅσα ἐζήτησε
παρ' αὐτῶν ὁ βασι
λεύσ. κατέλαβεν
αὐτοὺς ÷ σοφωτέρους /.
δεκαπλασίωσ.

ὑπὲρ τοὺς σοφιστὰς
καὶ τοὺς φιλοσόφους.
τοὺς ἐν πάσῃ τῇ βα
σιλείᾳ αὐτοῦ· ÷
Καὶ ἐδόξασεν αὐτοὺς
⁓ ὁ βασιλεὺς. καὶ κα
⁓ τέστησεν αὐτοὺς ἄρχο
⁓ τας. καὶ ἀνέδειξεν
⁓ αὐτοὺς σοφοὺς παρὰ
⁓ πάντας τοὺς αὐτοῦ
⁓ ἐν πράγμασιν. ÷ ἐν
⁓ πάσῃ τῇ γῇ αὐτοῦ
⁓ καὶ ἐν τῇ βασιλείᾳ
⁓ αὐτοῦ· /. καὶ ἦν δα
νιὴλ ἕως τοῦ πρώ
του ἔτους τῆς βασιλεί
ας κύρου. βασιλέως
— περσῶν· καὶ ἐν
τῷ ἔτει τῷ δευτέρῳ
τῆς βασιλείας να
βουχοδονόσορ. συνέ
βη εἰς ὁράματα καὶ
ἐνύπνια ἐμπεσεῖ
τὸν βασιλέα. καὶ τα
ραχθῆναι ἐν τῷ ἐ
νυπνίῳ αὐτοῦ. καὶ
ὁ ὕπνος αὐτοῦ ἐγένε
το ἀπ' αὐτοῦ. καὶ ἐπέ

ταξεν ὁ βασιλεὺσ
εἰσενεχθῆναι τοὺς
ἐπαοιδοὺσ. καὶ τοὺς
μάγουσ. καὶ τοὺς φαρ
μακοὺσ τῶν χαλδάι
ων. ἀναγγεῖλαι τῷ
βασιλει τὰ ἐνύπνι
α αὐτοῦ· καὶ πα
ραγενόμενοι ἔστησαν
παρὰ τῷ βασιλεῖ·
Καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὁ βα
σιλεύς· ἐνύπνιον
ἑώρακα. καὶ ἐκινή
θη μου τὸ πνα· ἐ
πιγνῶναι οὖν θέ
— λω τὸ ἐνύπνιον· καὶ
ἐλάλησαν οἱ χαλδαῖ
οι πρὸς τὸν βασιλέ
— α συριστί· κύριε
βασιλεῦ. τὸν αἰῶνα
ζῆθι· ἀνάγγειλον τὸ
ἐνύπνιον σου τοῖς
παισί σου. καὶ ἡμεῖς
σοι φράσομεν τὴν
— σύγκρισιν αὐτοῦ· ἀ
ποκριθεὶς δὲ ὁ βα
σιλεὺς· εἶπε τοῖς
χαλδάιοις. ⋇ ὁ λόγος

ἀπ᾽ ἐμοῦ ※ ἀπέστη· /.
διότι ἐὰν μὴ ἀπαγγεί
λητέ μοι ἐπ᾽ ἀληθέι
ας τὸ ἐνύπνιον· καὶ
τὴν τούτου σύγκρι
σιν δηλώσητέ μοι.
παραδειγματισθή
σεσθε· καὶ ἀναλη
φθήσεται ὑμῶν τὰ
ὑπάρχοντα. ἐις τὸ
βασιλικόν· ἐὰν δὲ
τὸ ἐνύπνιον διασα
φήσητέ μοι καὶ τὴν
τούτου σύγκρισιν ἀ
ναγγέιλητε. λήψεσθε
δόματα πάντοῖα
καὶ δοξασθήσεσθε
ὑπ᾽ ἐμοῦ· δηλώσα
τέ μοι τὸ ἐνύπνιον.
— καὶ κρίνατε· ἀ
πεκρίθησαν δὲ ἐκ δευ
τέρου λέγοντες· βα
σιλεῦ· τὸ ὅραμα ἐῖ
πον· καὶ ὁι παῖδες
σου κρινοῦσι πρὸς
— ταῦτα· καὶ ἔῖπεν
ἀυτοῖς ὁ βασιλεύς·
ἐπ᾽ ἀληθέιας ὄῖδα ὅ
τι καιρὸν ὑμεῖς ἐξα
γοράζετε· καθά
περ ἑωράκατε. ὅ
τι ἀπέστη ἀπ᾽ ἐμοῦ
τὸ πρᾶγμα· ÷ κα
θάπερ ὄῦν ÷ προς
τέταχα· ὅυτως ἔσται /.
ἐὰν μὴ τὸ ἐνύπνιο¯
ἀπαγγέιλητέ μοι ἐ
π᾽ ἀληθείας. ÷ καὶ τὴν
τούτου σύγκρισιν δη
λώσητε /. θανάτῳ
περιπεσεῖσθε·
συνέιπασθε γὰρ λό
γους ψευδεῖς ποιήσα
σθαι ἐπ᾽ ἐμοῦ. ἕως
ἂν ὁ καιρὸς ἀλλοιωθῆ·
Νῦν ὄῦν ἐὰν τὸ ῥῆμα
ἐίπητέ μοι ÷ ὃ τὴν
νύκτα ἑώρακα /.
γνώσομαι ὅτι καὶ τὴν
τούτου κρίσιν δηλώ
— σητε· καὶ ἀπε
κρίθησαν ὁι χαλδαῖοι
ἐπὶ τοῦ βασιλέως.
ὅτι ὀυδὲις τῶν ἐπὶ τῆς
γῆς δυνήσεται ἐιπεῖν
τῷ βασιλεῖ ὃ ἑώρακε

καθάπερ σὺ ἐρωτᾶς·
καὶ πᾶς βασιλεὺς καὶ
πᾶς δυνάστης· τοι
οῦτο πρᾶγμα οὐκ ἐπε
ρωτᾶ πάντα σοφὸ
καὶ μάγον· καὶ χαλδαῖ
ον· καὶ ὁ λόγος ὃν ζη
τεῖς βασιλεῦ· βαρύς
ἐστι ÷ καὶ ἐπίδοξοσ· /.
καὶ οὐδείς ἐστιν ὅς δη
λώσει ταῦτα τῷ βα
σιλεῖ. ἐι μή τι ἄγγελοσ·
ὅῦ οὐκ ἔστι κατοικητή
ριον μετὰ πάσης σαρ
κόσ· ὅθεν οὐκ ἐν
δέχεται γενέσθαι κα
— θάπερ οἴει· τότε
Ο' βασιλεὺς στυγνὸς γε
νόμενος καὶ περί
λυπος. προσέτα
ξεν ἐξαγαγεῖν πάντας
τοὺς σοφοὺς τῆς βα
βϋλωνίας. καὶ ἐδο
γματίσθη πάντας
ἀποκτεῖναι· ἐζητή
θη δὲ ὁ δανιὴλ καὶ
πάντες οἱ μετ αὐτοῦ.
χάριν τοῦ συναπολέ
— σθαι· τότε δανι
ὴλ εἶπε βουλὴν καὶ
γνώμην ἣν εἶχεν·
ἀριωχὴ τῷ ἀρχιμα
γείρῳ τοῦ βασιλέως.
ᾧ προσέταξεν ἐξα
γαγεῖν τοὺς σοφιστὰσ
τῆς βαβυλωνίας.
καὶ ἐπυνθάνετο αὐ
τοῦ λέγων· ※ ἄρχω
τοῦ βασιλέως /. πε
ρὶ τίνος δογματίζε
ται πικρῶς παρὰ
— τοῦ βασιλέως· τό
τε τὸ πρόσταγμα ἐσή
μανεν ὁ ἀριώχης τῷ
δανιήλ· ὁ δὲ δανι
ὴλ εἰσῆλθε ταχέως
πρὸσ τὸν βασιλέα.
καὶ ἠξίωσεν ἵνα δο
θῇ αὐτῷ χρόνος πα
ρὰ τοῦ βασιλέως. καὶ
δηλώσῃ πάντα ἐ
πὶ του βασιλέως·
τότε ἀπελθὼν δα
νιὴλ εἰς τὸν οἶκον αὐ
τοῦ. τῷ ἀνανίᾳ· καὶ
μισαὴλ· καὶ ἀζαρίᾳ

τοῖς συνετάιροις· ὑ
πέδειξε πάντα·
κὰι παρήγγειλε νη
στείαν κὰι δέησιν ÷
÷
κὰι τιμωρίαν ζητῆ
σαι /. παρὰ τοῦ κυ τοῦ·
ὑψίστου περὶ τοῦ μυστη
ρίου τούτου. ὅπως
μὴ ἐκδοθῶσι δανι
ὴλ κὰι όι μετ' ἀυτοῦ ἐις
ἀπώλειαν. ἅμα
τοῖς σοφισταῖς βαβυ
— λῶνος· τότε τῷ
Δανιὴλ ἐν ὁράματι.
ἐν ἀυτῇ τῇ νυκτὶ.
τὸ μυστήριον τοῦ βασι
λέως ἐξεφάνθη εὐ
— σήμως· τότε δα
νιὴλ εὐλόγησε τὸν κυ
τὸν ὕψιστον. κὰι ἐκφω
νήσας εἶπεν· ἔ
σται τὸ ὄνομα τοῦ κυ
τοῦ μεγάλου εὐλογημέ
νον εἰς τὸν ἀιῶνα.
ὅτι ἡ σοφια κὰι ἡ με
γαλωσύνη ἀυτοῦ ἐστι·
κὰι ἀυτὸς ἀλλοιοῖ και
ροὺς κὰι χρόνουσ·
μεθιστῶν βασιλεῖς.
κὰι καθιστῶν· διδοὺς
σοφοῖς σοφίαν. κὰι
σύνεσιν τοῖς ἐν ἐπι
στήμῃ ὄυσιν· ἀνακα
λύπτων τὰ βαθέα
κὰι σκοτεινά. κὰι γι
νώσκων τὰ ἐν τῷ
σκότει κὰι τὰ ἐν τῷ
φωτ`. κὰι παρ' ἀυ
τῷ κατάλυσισ·
Σο`. κε τῶν πρων μου ἐ
ξομολογοῦμαι κὰι ἀι
νῶ. ὅτι σοφίαν κὰι
φρ`νησιν ἔδωκάς μοι·
κὰι νῦν ἐσήμανάς μοι
ὅσα ἠξίωσα. τοῦ δη
λῶσαι τῷ βασιλεῖ πρ`ς
— ταῦτα· ἐισελθὼν
Δὲ δανιὴλ πρὸς τὸν α
ριὼχ τὸν καταστα
θέντα ὑπὸ τοῦ βα
σιλέως ἀποκτεῖναι
πάντας τοὺς σοφιςὰς
τῆς βαβυλωνίασ.
εἶπεν ἀυτῷ· τοὺς
μὲν σοφιςὰς τῆς βα
βυλωνίας μὴ ἀπο

λέσης· εἰσάγαγε
δέ με πρὸς τὸν βα
σιλέα. καὶ ἕκαστα
τῷ βασιλεῖ δηλώσω·
— τότε ἀριὼχ κατὰ
σπουδὴν εἰσήγαγε τὸν
δανιὴλ πρὸς τὸν βα
σιλέα. καὶ εἶπεν αὐ
τῷ· ὅτι εὕρηκα
ἄνον σοφὸν ἐκ τῆς αἰ
χμαλωσίας τῶν υἱ
ῶν τῆς ἰουδαίας· ὃς
τῷ βασιλεῖ δηλώσει
ἕκαστα· ἀποκριθεὶς
δὲ ὁ βασιλεὺς εἶπε
τῷ δανιὴλ· ἐπικα
λουμένῳ δὲ χαλδα
ϊστὶ βαλτάσαρ· δυνή
σῃ δηλῶσαι μοι τὸ ὅ
ραμα ὃ εἶδον καὶ τὴν
— τούτου σύγκρισιν; ἐκ
φωνήσας δὲ ὁ δανιὴλ
ἐπὶ τοῦ βασιλέως.
εἰπε· τὸ μυστήριον
ὃ ἑώρακεν ὁ βασι
λεύς. οὐκ ἔστι σοφῶν
καὶ φαρμακῶν· καὶ
ἐπαοιδῶν καὶ γαζα

ρηνῶν ἡ δήλωσις.
ἀλλ' ἔστι θς ἐν οὐνῷ
ἀνακαλύπτων μυστή
ρια. ὃς ἐδήλωσε τῷ
βασιλεῖ ναβουχοδο
νόσορ. ἃ δεῖ γενέσθαι
ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡ
μερῶν· καὶ ἀνακα
λύπτων μυστήρια ἐ
δήλωσέ σοι ἃ δεῖ γε
νέσθαι· κἀμοὶ δὲ οὐ
παρὰ τὴν σοφίαν
τὴν οὖσαν ἐν ἐμοὶ ὑ
πὲρ πάντας τοὺς
ἀνους τὸ μυστήριον τοῦ
το ἐξεφάνθη· ἀλλ' ἕ
νεκεν τοῦ δηλωθῆ
ναι τῷ βασιλεῖ ἐση
μάνθη μοι· ἃ ὑπέ
λαβες τῇ καρδίᾳ σου
— ἐν γνώσει· καὶ σὺ
Βασιλεῦ ἑώρακας.
καὶ ἰδοὺ εἰκὼν μία·
καὶ ἦν ἡ εἰκὼν ἐκεί
νη· μεγάλη σφόδρα·
καὶ ἡ πρόσοψις αὐτῆς.
ὑπερφερὴς ἑστήκει
ἐναντίον σου· καὶ ἡ

πρόσοψις τῆς εἰκό
νος. φοβερά· καὶ
ἦν ἡ κεφαλὴ αὐτῆς.
ἀπὸ χρυσίου χρηστοῦ·
τὸ στῆθος καὶ οἱ βρα
χίονες. ἀργυροί· ἡ
κοιλία καὶ οἱ μηροὶ.
χαλκοί. τὰ δὲ σκέ
λη. σιδηρᾶ· οἱ πό
δες. μέρος μέν τι σι
δήρου. μέρος δέ τι
— ὀστρακίνου· ἑώρα
κας ἕως ὅτου ἐτμή
θη λίθος ἐξ ὄρους
ἄνευ χειρῶν. καὶ ἐπά
ταξε τὴν εἰκόνα
ἐπὶ τοὺς πόδας τοὺς
σιδηροὺς καὶ ὄστρα
κίνους. καὶ κατήλε
— σεν αὐτά· τότε λε
πτὰ ἐγένετο ἅμα. ὁ
σίδηρος καὶ τὸ ὄστρα
κον. καὶ ὁ χαλκὸς. καὶ
ὁ ἄργυρος καὶ τὸ χρυ
σίον. καὶ ἐγένετο ὡσεὶ
λεπτότερον ἀχύρου
— ἐν ἅλωνι. καὶ ἐρρί
πισεν αὐτὰ ὁ ἄνεμος.

ὥστε μηδὲν κατα
λειφθῆναι ἐξ αὐτῶ¯
καὶ ὁ λίθος ὁ πατά
ξας τὴν εἰκόνα. ἐγέ
νετο ὄρος μέγα. καὶ ἐ
πάταξε πᾶσαν
τὴν γῆν· τοῦτο τὸ
ὅραμα· καὶ τὴν
κρίσιν δὲ ἐροῦμεν
ἐπὶ τοῦ βασιλέως·
Σὺ βασιλεῦ. βασιλεὺς
βασιλέων. καὶ σοὶ ὁ
κύριος τοῦ οὐρανοῦ.
τὴν ἀρχὴν καὶ τὴν
βασιλείαν· καὶ τὴν
ἰσχὺν καὶ τὴν τιμὴν
καὶ τὴν δόξαν ἔδω
κεν ἐν πάσῃ τῇ οἰ
κουμένῃ. ἀπὸ ἀν
θρώπων καὶ θηρί
ων ἀγρίων καὶ πετει
νῶν οὐνοῦ ÷ καὶ τῶν ÷
ἰχθύων τῆς θαλάσ
σης. /. παρέδωκεν
ὑπὸ τὰς χεῖρας σου.
κυριεύειν πάντων.
σὺ εἶ ἡ κεφαλὴ ἡ χρυ
σῆ· καὶ μετὰ σὲ ἀνα

στήσεται βασιλέια ἐ
λάττων σου· καὶ τρί
τη βασιλέια ἄλλη χαλ
κῆ. ἣ κυριέυσει πά
σης τῆς γῆς· καὶ
βασιλέια τετάρτη.
ἰσχυρὰ ※ ὡς ὁ σίδη
ρος /. ὥσπερ ὁ σίδη
ρος ὁ δαμάζων πάν
τα· καὶ ※ ὡς ὁ σίδηρος
πᾶν δένδρον ἐκκό
πτων. καὶ σεισθήσε
ται πᾶσα ἡ γῆ· καὶ
ὡς ἑώρακας τοὺς
πόδας ἀυτῆς ※ καὶ
τοὺς δακτύλους. μέ
ρος μέν τι. ὀστράκου
κεραμεικοῦ· μέρος
δέ τι σιδήρου. βασι
λεία ἄλλη διμερὴς
ἔσται ἐν ἀυτῇ. καθά
περ ἔιδες τὸν σίδηρον
ἀναμεμιγμένον ἅ
μα τῷ πηλίνῳ ὀ
στράκω. καὶ ὁι δάκτυ
λοι τῶν ποδῶν. μέ
ρος μέν τι σιδηροῦν.
μέρος δέ τι ὀστράκινον·

μέρος δέ τι τῆς βα
σιλέιας ἔσται ἰσχυρό̄.
καὶ μέρος τί ἔσται
συντετριμμένον·
Καὶ ὡς ἔιδες τὸν σίδη
ρον ἀναμεμιγμένο̄
ἅμα τῷ πηλίνῳ
ὀστράκῳ. καὶ συμμιγεῖς
ἔσονται ἐισ γένεσιν
ἀ̄νων· ὀυκ ἔσονται
δὲ ὁμονοοῦντες ὄυ
τε ἐυνοοῦντες ἀλλή
λοις. ὥσπερ οὐδὲ
ὁ σίδηρος δύναται
συγκραθῆναι τῷ
— ὀστράκῳ· καὶ ἐν
τοῖς χρόνοις τῶν βα
σιλέων τούτων. στη
σει ὁ θ̄ς τοῦ ὀῡνοῦ βα
σιλεῖαν ἄλλην. ἥ τις
ἔσται εἰς τοὺς αἰῶνας
καὶ ὀυ φθαρήσεται·
Καὶ ἀυτη ἡ βασιλέια.
ἄλλο ἔθνος οὐ μὴ ἐά
σῃ· πατάξει δὲ
καὶ ἀφανίσει τὰς βα
σιλέιας ταύτας.
Καὶ ἀυτὴ στήσεται εἰς

τὸν αἰῶνα καθάπερ
ἑώρακας. ἐξ ὄρους
τμηθῆναι λίθον ἄ
νευ χειρῶν. καὶ συνη
λόησε 1ὸ ὄστρακον·
1ὸν σίδηρον· καὶ 1ὸν
χαλκόν. καὶ 1ὸν ἄρ
γυρον. καὶ 1ὸν χρυσόν·
Ο θ̄ς ὁ μέγας ἐσήμανε
1ῷ βασιλεῖ. 1ὰ ἐσό
μενα ἐπ' ἐσχάτων
τῶν ἡμερῶν. καὶ ἀ
κριβὲς 1ὸ ὅραμα. καὶ
πιστὴ ἡ 1ούτου κρίσις·
τότε ναβουχοδονό
σορ ὁ βασιλεὺς πε
σὼν ἐπὶ πρόσωπον
χαμαὶ. προσεκύνη
σε 1ῷ δανιὴλ. καὶ
ἐπέταξε θυσίας καὶ
σπονδὰς ποιῆσαι αὐ
— 1ῷ· καὶ ἐκφω
Νήσας ὁ βασιλεὺσ.
πρὸσ 1ὸν δανιὴλ
εἶπεν· ἐπ αληθέι
ἔσ1ιν ὁ θ̄ς ὑμων θ̄ς
1ῶν θεῶν. καὶ κύριος
τῶν βασιλέων. ὁ ἐκ
φαίνων μυστήρια κρυ
πτὰ μόνοσ. ὅτι ἐδυ
νάσθησ δηλῶσαι 1ὸ
μυστήριον τοῦτο·
τότε ὁ βασιλεὺς ÷ να
βουχοδονόσορ /. δα
νιὴλ μεγαλύνας. καὶ
δ'ὺς δωρεὰς μεγάλας
καὶ πολλὰς. κατέ
στησεν ἐπὶ τῶν πρα
γμάτων τῆς βαβυ
λωνίας. καὶ ἀπέ
δειξεν αὐτὸν ἄρχοντα
καὶ ἡγούμενον. πάν
των τῶν σοφιστῶν βα
βυλωνίας· και δα
Νιὴλ ἠξίωσε τὸν βασι
λέα. ἵνα καταστα
θῶσιν ἐπὶ τῶν πρα
γμάτων τῆς βαβυ
λωνίας. σεδρὰχ.
μισὰχ. ἀβδεναγώ.
καὶ δανιὴλ ἦν ἐν τῃ
βασιλικῇ αὐλῇ ÷·
Ε'τους ὀκτω καὶ δεκά
του /. ναβουχοδονόσορ
βασιλεὺς ÷ διοικῶν
πόλεις ÷ καὶ χώρασ.

καὶ πάντας τοὺς κα
÷ τοικοῦντας ἐπὶ τῆς
γῆς. ἀπὸ ἰνδικῆς
ἕως αἰθιοπίας /. ἐποί
ησεν εἰκόνα χρυσῆν·
τὸ ὕψος αὐτῆς. πη
χῶν ἑξήκοντα. καὶ
τὸ πλάτος αὐτῆς πη
χῶν ἑξ'· καὶ ἔστησεν
αὐτὴν ἐν πεδίῳ τοῦ
περιβόλου· χώρας
βαβυλωνίας· καὶ
ναβουχοδονόσορ βασι
λεὺς ÷ βασιλέων ÷
καὶ κυριεύων τῆς οἰ
κουμένης ÷ ὅλης /.
ἀπέστειλεν ἐπισυνα
γαγεῖν ÷ πάντα τὰ
ἔθνη· καὶ φυ ÷ λὰς
καὶ γλώσσας /. σα
τράπας. στρατη
γοὺς· τοπάρχας καὶ
ὑπάτους. διοικη
τάς. καὶ τοὺς ἐπε
ξουσιῶν κατὰ χώ
ραν. καὶ πάντας
τοὺς κατὰ τὴν οἰκου
μένην ἐλθεῖν εἰς

τὸν ἐγκαινισμὸν τῆς
εἰκόνος τῆς χρυσῆς.
ἣν ἔστησεν ναβουχοδο
νόσορ ὁ βασιλεύς· ※
Τότε συνήχθησαν ὕ
πατοι· στρατηγοί.
※ τοπάρχαι ἡγούμε
※ νοι. τύραννοι. μεγά
※ λοι ἐπεξουσιῶν. καὶ
※ πάντες οἱ ἄρχοντες
※ τῶν χωρῶν τοῦ ἐλθεῖν
※ εἰς τὸν ἐγκαινισμὸν
※ τῆς εἰκόνος. ἧς ἔστη
※ σεν ναβουχοδονόσορ ὁ
— βασιλεὺς /. ÷ καὶ ἔ
στησαν οἱ προγεγραμ
μένοι κατέναντι
τῆς εἰκόνος ※ ἧς ἔ
στησε ναβουχοδονό
σορ /. καὶ ὁ κήρυξ. ἐκή
ρυξε τοῖς ὄχλοις·
ὑμῖν παραγγέλλεται.
ἔθνη καὶ χῶραι. λαοὶ
καὶ γλῶσσαι. ὅτ' ἂν
ἀκούσητε τῆς φωνῆς
τῆς σάλπιγγος. σύ
ριγγος καὶ κιθάρας·
σαμβύκης καὶ ψαλ

τηρίου συμφωνίας.
καὶ παντὸς γένους
μουσικῶν. πεσόν
τες προσκυνήσατε
τῇ εἰκόνι τῇ χρυσῇ.
ἣν ἔστησε ναβουχοδο
νόσορ βασιλεύς·
Καὶ πᾶς ὃς ἂν μὴ πε
σὼν προσκυνήσῃ. ※
αὐτῇ τῇ ὥρᾳ ἐμβα
λοῦσιν αὐτὸν. εἰς τὴν
κάμινον τοῦ πυρὸς
τὴν καιομένην·
Καὶ ἐν τῷ καιρῷ ἐκεί
νῳ· ὅτε ἤκουσαν πάν
τα τὰ ἔθνη τῆς φω
νῆς τῆς σάλπιγγος. ※
συριγγός τε καὶ κιθά
ρας· σαμβύκης ※ τὲ
καὶ ψαλτηρίου /. καὶ
παντὸς ἤχου μουσικῶν.
πίπτοντα πάντα
τὰ ἔθνη. φυλὰι καὶ
γλῶσσαι. προσεκύ
νησαν τῇ εἰκόνι τῇ
χρυσῇ· ἣν ἔστησε
ναβουχοδονόσορ ※ ὁ
βασιλεύσ. κατέναν

— τι τούτου· ἐν ἐκεί
νῳ τῷ καιρῷ προ
σελθόντες ἄνδρες
χαλδαῖοι. διέβαλον
— τοὺς ἰουδάιους· καὶ
ὑπολαβόντες εἶπον ※
ναβουχοδονόσορ τῷ
βασιλεῖ· κύριε
βασιλεῦ. εἰς τὸν αἰ
ῶνα ζῆθι· σὺ βα
σιλεῦ προσέταξας
καὶ ἔκρινας. ἵνα πᾶς
ἄνος ὃς ἂν ἀκόυσῃ
τῆς φωνῆς τῆς σάλ
πιγγος ※ σύριγγός τε
καὶ σαμβύκης ※ κιθά
ρας καὶ ψαλτηρίου /.
καὶ παντὸς ἤχου μου
σικῶν. πεσὼν προ
σκυνήσῃ τῇ εἰκόνι τῇ
— χρυσῇ· καὶ ὃς ἂν
μὴ πεσὼν προσκυνή
σῃ. ἐμβληθήσεται εἰς
τὴν κάμινον τοῦ πυ
ρὸς τὴν καιομένην·
Εἰσὶ δὲ τινὲς ἄνδρες
ἰουδαῖοι. οὓς κατέστη
σας ἐπὶ τῆς χώρας

τῆς βαβυλωνίας·
σεδρὰχ μισὰχ ἀ
βδεναγώ· ὁι ἄνοι ἐ
κεῖνοι οὐκ ἐφοβήθη
σάν σου τὴν ἐντολήν·
καὶ τῷ ἐιδώλῳ σου
ὀυκ ἐλάτρευσαν. καὶ
τῇ ἐικόνι σου τῇ χρυ
σῇ ῾ῇ ἔστησας. οὐ προ
— σεκύνησαν· Ἰότε
Ναβουχοδονόσορ θυ
μωθεὶς ὀργῇ προ
σέταξεν ἀγαγεῖν τὸν σε
δρὰχ μισὰχ ἀβδε
— ναγώ. Ἰότε ὁι ἄν
θρωποι ἤχθησαν
πρὸς τὸν βασιλέα·
ὀὺς καὶ συνιδὼν να
βουχοδονόσορ ὁ βα
σιλεὺς. εἶπεν ἀυτοῖς·
διατί σεδρὰχ μι
σὰχ ἀβδεναγώ· τοῖς
θεοῖς μου ὀυ λατρεύ
ετε. καὶ Ἰῇ ἐικόνι Ἰῇ
χρυσῇ ἣν ἔστησα
ὀυ προσκυνεῖτε·
Καὶ νῦν· ἐι μὲν ἔχετε
ἑτοίμως. ἅμα τῷ

ἀκοῦσαι τῆς σάλπιγ
γος ※· σύριγγός τε καὶ
※ κιθάρας. σαμβύκης
※ Ἰὲ καὶ ψαλτηρίου καὶ
※ συμφωνίας /. καὶ παν
Ἰὸς ἤχου μουσικῶν.
πεσόντες προσκυ
νῆσαι τῇ ἐικόνι Ἰῇ
χρυσῇ /. ῾ῇ ἔστησα.
ἐι δε μήγε γινώ
σκετε. ὅτι μὴ προ
σκυνησάντων ὑμῶν·
ἀυθωρὶ ἐμβηθήσε
σθε ἐις τὴν κάμινον
τοῦ πυρὸς τὴν και
ομένην. καὶ ποῖ
ος θς ἐξελεῖται ὑ
μᾶς ἐκ τῶν χειρῶν
— μου. ἀποκριθέν
τες δὲ σεδρὰχ μισὰχ
ἀβδεναγώ. εἶπαν
Ἰῷ βασιλεῖ. ναβου
χοδονόσορ· βασιλευ·
ὀυ χρέιαν ἔχομεν ἡ
μεῖς. ἐπὶ Ἰῇ ἐπιτα
γῇ Ἰαύτῃ ἀποκρι
θῆναι σοι· ἔστι γὰρ
θς ÷ ἐν ὀυνοῖς. εἶς

κ̅ς̅ /. ἡμῶν ὃν φοβόυ
μεθα· ὅς ἐστι δυνα
τὸς ἐξελέσθαι ἡμᾶς
ἐκ τῆς καμίνου τοῦ
πυρὸς ※ τῆς καιομέ
νης /. καὶ ἐκ τῶν χει
ρῶν σου βασιλεῦ· ἐξε
— λεῖται ἡμᾶς· καὶ
τότε φανερόν σοι ἔ
σται ※ βασιλεῦ /. ὅτι
ὀύτε τῷ ἐιδώλῳ σου
λατρεύομεν. ὀύτε
τῇ ἐικόνι σου τῇ χρυ
σῇ ἣν ἔστησας. ὀυ
προσκυνοῦμεν·
τότε ναβουχοδονόσορ
ἐπλήσθη θυμοῦ· καὶ
ἡ μορφὴ τοῦ προσώ
που αὐτοῦ ἠλλοιώθη.
ἐπὶ σεδραχ μισὰχ·
καὶ ἀβδεναγώ· καὶ
ἐπέταξε καῆναι τὴν
κάμινον ἑπταπλα
σίως. παρ᾽ ὃ ἔδει αὐ
τὴν καῆναι· καὶ
ἄνδρας ἰσχυροτά
τους τῶν ἐν τῇ δυ
νάμει ἐπεταξε συμ

ποδίσαντας ※ τὸν
σεδρὰχ μισὰχ ἀ
βδεναγὼ /. ἐμβαλεῖν
ἐις τὴν κάμινον τοῦ
πυρὸς τὴν καιομέ
νην· τότε όι ἄν
Δρες ἐκεῖνοι. συνεπο
δίσθησαν ἔχοντες τὰ
ὑποδήματα ἀυτῶν.
καὶ τὰς τιάρας ἀυτῶν
ἐπὶ τῶν κεφαλῶν ἀυ
τῶν σὺν τῷ ἱματι
σμῷ ἀυτῶν. καὶ ἐ
βλήθησαν ἐις τὴν
κάμινον ※ τοῦ πυρὸς
τὴν καιομένην.
ἐπειδὴ τὸ πρόσταγμα
τοῦ βασιλέως ἤπει
γε. καὶ ἡ κάμινος
ἐξεκάυθη ὑπὲρ τὸ
πρότερον ἑπταπλα
σίως. καὶ όι ἄνδρες
όι προχειρισθέντες·
συμποδίσαντες ἀυ
τοὺς καὶ προσαγαγόν
τες τῇ καμίνῳ. ἐνε
βάλοσαν ἐις ἀυτήν·
τοὺς μὲν ὀῦν ἄνδρας

τοὺς συμποδίσαντας
τοὺς περὶ τὸν ἀζα
ρίαν. ἐξελθοῦσα ἡ
φλὸξ ἐκ τῆς καμίνου.
ἐνεπύρισε καὶ ἀπέ
κτεινεν. αὐτοὶ δὲ συ
— νετηρήθησαν· οὕ
τως οὖν προσηύξα
το. ἀνανίας καὶ ἀ
ζαρίας καὶ μισαήλ·
καὶ ὕμνησαν τῷ κῶ.
ὅτε αὐτοὺς ὁ βασιλεὺς
προσέταξεν ἐμβλη
θῆναι εἰς τὴν κάμι
— νον· στὰς δὲ ἀζα
ρίας. προσηύξατο
οὕτως· καὶ ἀνοίξας
τὸ στόμα αὐτοῦ. ἐξω
μολογεῖτο τῷ κῶ ἅ
μα τοῖς συνεταίροις
αὐτοῦ. ἐν μέσῳ τῷ
πυρὶ ὑποκαιομένης
τῆς καμίνου ὑπὸ
τῶν χαλδαίων σφό
— δρα. καὶ εἶπαν· εὐ
λογητὸς εἶ κε ὁ θς τῶν
πρων ἡμῶν· καὶ αἰ
νετὸν καὶ δεδοξασμέ

νον τὸ ὄνομά σου εἰς
τοὺς αἰῶνας· ὅτι
δίκαιος εἶ ἐπὶ πᾶσι
οἷς ἐποίησας ἡμῖν.
καὶ πάντα τὰ ἔρ
γα σου ἀληθινὰ καὶ
αἱ ὁδοί σου εὐθεῖαι καὶ
πᾶσαι αἱ κρίσεις σου
ἀληθιναί· καὶ κρί
ματα ἀληθείας ἐ
ποίησας. κατὰ
πάντα ἃ ἐπήγα
γες ἡμῖν. καὶ ἐπὶ τὴν
πόλιν σου τὴν ἁγίαν.
τὴν τῶν πρων ἡ
μῶν ἱερουσαλήμ·
διότι ἐν ἀληθείᾳ καὶ
κρίσει ἐποίησας.
πάντα ταῦτα δι
ὰ τὰς ἁμαρτίας
ἡμῶν· ὅτι ἡμάρ
τομεν ἐν πᾶσι καὶ
ἠνομήσαμεν ἀπο
στῆναι ἀπὸ σοῦ καὶ
ἐξημάρτομεν ἐν πᾶ
σι. καὶ τῶν ἐντολῶν
τοῦ νόμου σου οὐχ' ὑπη
κούσαμεν· οὐδὲ συ

νετήρησαμεν οὐ δὲ
ἐποιήσαμεν καθὼς
ἐνετείλω ἡμῖν. ἵνα
εὖ ἡμῖν γένηται·
Καὶ νῦν πάντα ὅσα
ἡμῖν ἐπήγαγες καὶ
πάντα ὅσα ἐποίη
σας ἡμῖν. ἐν ἀληθι
νῇ κρίσει ἐποίησας·
— καὶ παρέδωκας ἡ
μᾶς εἰς χεῖρας ἐχθρῶ
ἡμῶν ἀνόμων καὶ ἐ
χθίστων ἀποστατῶν.
καὶ βασιλεῖ ἀδίκῳ καὶ
πονηροτάτῳ πα
ρὰ πᾶσαν τὴν γῆν·
Καὶ νῦν οὐκ ἔστιν ἡμῖν
ἀνοῖξαι τὸ στόμα· αἰ
σχύνη καὶ ὄνειδος ἐγε
νήθη τῶν δούλων σου
καὶ τῶν σεβομένων
— σε· μὴ παραδῷς
Ημᾶς εἰς τέλος διὰ τὸ
ὄνομά σου. καὶ μὴ
διασκεδάσῃς σου
τὴν διαθήκην. καὶ
μὴ ἀποστήσῃς τὸ ἔλε
ός σου ἀφ' ἡμῶν. δια

ἀβραὰμ τὸν ἠγαπη
μενον ὑπὸ σοῦ· καὶ
διὰ ἰσαὰκ τὸν δοῦλον
σου. καὶ ἰηλ τὸν ἅγιόν
σου· ὡς ἐλάλησας
πρὸς αὐτοὺς λέγων.
πολὺ πληθῦναι τὸ
σπέρμα αὐτῶν ὡς
τὰ ἄστρα τοῦ οὐνοῦ
τῷ πλήθει. καὶ ὡς
τὴν ἄμμον τὴν πα
ρὰ τὸ χεῖλος τῆς θα
λάσσης· ὅτι δέσπο
τα ἐσμικρύνθημεν
παρὰ πάντα τὰ
ἔθνη καὶ ἐσμὲν τα
πεινοὶ ἐν πάσῃ τῇ
γῇ. σήμερον διὰ τὰς
ἁμαρτίας ἡμῶν·
καὶ οὐκ ἔστιν ἐν τῷ και
ρῷ τούτῳ ἄρχων καὶ
προφήτης· οὐδὲ ἡ
γούμενος οὐδὲ ὁλο
κάυτωσις οὐδὲ θυσί
α· οὐδὲ προσφορὰ
οὐδὲ θυμίαμα. οὐδὲ
τόπος τοῦ καρπῶσαι
ἐνώπιόν σου καὶ εὑρεῖ

ἔλεος· ἀλλ' ἐν ψυχῇ
συντετριμμένη καὶ
πνι τεταπεινωμέ
νῳ προσδεχθείη
μεν. ὡς ἐν ὁλοκαυ
τώμασι κριῶν καὶ
τάυρων. καὶ ὡσ ἐν
μυριάσιν ἀρνῶν πιό
— νων· ὅυτω γενέ
σθω ἡμῶν ἡ θυσία ἐ
νώπιόν σου σήμερον.
καὶ ἐξιλᾶσαι ὄπισθέν
σου. ὅτι οὐκ ἔστιν ἀισχύ
νη τοῖς πεποιθόσιν
ἐπὶ σοί· ⁝ καὶ τελειῶ
σαι ὄπισθέν σου /.
— καὶ νῦν ἐξακολουθοῦ
μεν ἐν ὅλῃ καρδίᾳ
ἡμῶν. καὶ φοβούμε
θά σε καὶ ζητοῦμεν
τὸ πρόσωπόν σου μὴ
καταισχύνης ἡμᾶς.
ἀλλὰ ποίησον μεθ' ἡ
μῶν ἔλεος /. κατὰ
τὴν ἐπιείκειάν σου.
καὶ κατὰ τὸ πλῆθος
τοῦ ἐλέους σου. καὶ ἐ
ξελοῦ ἡμᾶς κατὰ

τὰ θαυμάσιά σου·
καὶ δὸς δόξαν τῷ ὀνό
— ματί σου κε· καὶ ἐν
τραπείησαν πάντες
οἱ ἐνδεικνύμενοι τοῖς
δούλοις σου κακά. καὶ
καταισχυνθείησαν
ἀπὸ πάσης δυνα
στέιας. καὶ ἡ ἰσχὺς ἀυ
τῶν συντριβέιη·
γνώτωσαν ὅτι σὺ εἶ
μόνος κς ὁ θς. καὶ ἔν
δοξος ἐφ' ὅλην τὴν οἰ
— κουμένην· καὶ οὐ
Διέλιπον οἱ ἐμβαλλον
τες αὐτοὺς ὑπηρέται
τοῦ βασιλέως. καίον
τες τὴν κάμινον·
Καὶ ἡνίκα ἐνεβάλοσαν
τοὺς τρεῖς ἐις ἅπαξ
ἐις τὴν κάμινον. καὶ
ἡ κάμινος ἦν διάπυ
ρος κατὰ τὴν θερμα
σίαν αὐτῆς ἑπταπλα
— σίως· καὶ ὅτε αὐ
τοὺς ἐνεβάλοσαν. οἱ μὲ
ἐμβάλλοντες αὐτούς.
ἦσαν ὑπὲρ ἄνω αὐτῶν

Οἱ δὲ ὑπέκαιον ὑπὸ
κάτωθεν αὐτῶν. νά
φθαν. καὶ στίπυον. καὶ
πίσσαν. καὶ κλημα
— τίδα· καὶ διηχεῖ
το ἡ φλὸξ ἐπάνω τῆς
καμίνου. ἐπὶ πήχεις
τεσσαρακονταεννέ
— α· καὶ διεξώδευ
σε καὶ ἐνεπύρισεν.
οὓς εὗρε περὶ τὴν
κάμινον τῶν χαλδάι
— ων· ἄγγελος δὲ κυ·
συγκατέβη ἅμα τοῖς
περὶ τὸν ἀζαρίαν
ἐις τὴν κάμινον. καὶ
ἐξετίναξε τὴν φλό
γα τοῦ πυρὸς ἐκ τῆς
καμίνου. καὶ ἐπόιη
σε τὸ μέσον τῆς κα
μίνου. ὡσεὶ πνα δρό
σου διασυρίζον·
καὶ οὐχ᾽ ἥψατο αὐτῶν
καθ᾽ ὅλου τὸ πῦρ· καὶ
οὐκ ἐλύπησε καὶ οὐ
παρηνώχλησεν
— αὐτούς· ἀναλαβό
τες δὲ οἱ τρεῖς ὡς ἐξ ἑ
νὸσ στόματος. ὕμνουν
καὶ ἐδόξαζον καὶ ἐυ
λόγουν ÷ καὶ ἐξύψουν /.
τὸν θν ἐν τῇ καμίνῳ
— λέγοντες· ἐυλογη
τὸς εἶ κε ὁ θς τῶν πρων
ἡμῶν καὶ αἰνετὸς καὶ
ὑπερυψούμενος ἐις
τοὺς αἰῶνας· καὶ ἐυ
λογημένον τὸ ὄνομα
τῆς δόξης σου τὸ ἅγιον κς.
ὑπεραινετὸν καὶ ὑ
περυψωμένον ἐις
πάντας τοὺς αἰῶνας·
Ἐυλογημένος εἶ ἐν τῷ
ναῷ τῆς ἁγίας δόξης
σου· καὶ ὑπερυμνη
τὸς καὶ ὑπερένδο
ξος ἐις τοὺς αἰῶνασ·
ἐυλογητὸς εἶ ἐπὶ θρόνου
δόξης τῆς βασιλείας
σου· καὶ ὑμνητὸς καὶ
ὑπερυψωμένος ἐις
— τοὺς αἰῶνας. ἐυ
λογητὸς εἶ ὁ βλέπων
ἀβύσσους. καθήμε
νος ἐπὶ χερουβὶμ· καὶ
αἰνετὸς καὶ δεδοξασμένος

ἐις τοὺς ἀιῶνας·
ἐυλογητὸς εἶ ἐν τῷ στε
ρεώματι ※ τοῦ ὀυνοῦ
καὶ ὑμνητὸς καὶ δε
δοξασμενος ἐις τοὺς
— ἀιῶνας· ἐυλογεῖ
τε πάντα τὰ ἔργα
τοῦ κυ τὸν κν· ὑμνεῖ
τε. καὶ ὑπερυψοῦτε
ἀυτὸν ἐις τοὺς ἀιῶνας·
Ἐυλογεῖτε ἄγγελοι κυ τὸν
κν· ὑμνεῖτε καὶ ὑ
περυψοῦτε ἀυτὸν ἐις
— τοὺς ἀιῶνας· ἐυ
λογεῖτε ὀυνοὶ τὸν κν·
ὑμνεῖτε καὶ ὑπε
ρυψοῦτε ἀυτὸν ἐις
τοὺς ἀιῶνας· ἐυ
λογεῖτε ὕδατα καὶ πάν
τα τὰ ἐπάνω τοῦ οὐ
ρανοῦ τὸν κν· ὑμνεῖ
τε καὶ ὑπερυψοῦτε
ἀυτὸν ἐις τοὺς ἀιῶνας·
Ἐυλογεῖτε πᾶσαι ἀι
δυνάμεις κυ τὸν κν·
ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυ
ψοῦτε ἀυτὸν ἐις τοὺς
— ἀιῶνας· ἐυλογεῖτε
ἥλιος καὶ σελήνη τὸν
κν· ὑμνεῖτε καὶ ὑπε
ρυψοῦτε ἀυτον ἐις τοὺς
— ἀιῶνας. ἐυλογεῖτε
ἄστρα τοῦ ὀυνοῦ τὸν
κν· ὑμνεῖτε καὶ ὑ
περυψοῦτε ἀυτὸν ἐις
— τοὺς ἀιῶνας· ἐυ
λογεῖτε πᾶς ὄμβρος
καὶ δρόσος τὸν κν·
ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυ
ψοῦτε ἀυτὸν ἐις τοὺς
ἀιῶνας· ἐυλογεῖτε
πάντα τὰ πνατα
τὸν κν· ὑμνεῖτε καὶ
ὑπερυψοῦτε ἀυτὸν
ἐις τοὺς ἀιῶνας·
Ἐυλογεῖτε πῦρ καὶ
καῦμα τὸν κν· ὑμνεῖ
τε καὶ ὑπερυψοῦτε
ἀυτὸν ἐις τοὺς ἀιῶνας·
ἐυλογεῖτε ῥίγος καὶ
ψύχος τὸν κν· ὑμνεῖ
τε καὶ ὑπερυψοῦτε
ἀυτὸν ἐις τοὺς ἀιῶνας·
ἐυλογεῖτε δρόσοι καὶ
νιφετοὶ τὸν κν· ὑμνεῖ
τε καὶ ὑπερυψοῦτε

αὐτὸν ἐις τοὺς αἰῶνας·
Ἐυλογεῖτε πάγοι καὶ
ψύχος τὸν κν· ὑμνεῖτε
καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν
— εἰς τοὺς αἰῶνας ἐυ
λογεῖτε πάχναι καὶ
χιόνες τὸν κν· ὑμνεῖ
τε καὶ ὑπερυψοῦτε
αὐτὸν ἐις τοὺς αἰῶνας·
Ἐυλογεῖτε νύκτες καὶ
ἡμέραι τὸν κν· ὑμνεῖ
τε καὶ ὑπερυψοῦτε
αὐτὸν ἐις τοὺς αἰῶνας·
Ἐυλογεῖτε φῶς καὶ σκό
τος τὸν κν· ὑμνεῖτε
καὶ ὑπερυψοῦτε αὐ
τὸν ἐις τοὺς αἰῶνας·
Ἐυλογεῖτε ἀστραπαὶ
καὶ νεφέλαι τὸν κν·
ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυ
ψοῦτε αὐτὸν ἐις τοὺς
— αἰῶνας· ἐυλογεῖ
τω ἡ γῆ τὸν κν· ὑμνεί
τω καὶ ὑπερυψούτω
αὐτὸν ἐις τοὺς αἰῶνας·
Ἐυλογεῖτε ὄρη καὶ βου
νοὶ τὸν κν· ὑμνεῖτε
καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν

ἐις τοὺς αἰῶνας·
Ἐυλογεῖτε πάντα τὰ
φυόμενα ἐπὶ τῆς γῆς
τὸν κν· ὑμνεῖτε καὶ
ὑπερυψοῦτε αὐτὸν ἐις
— τοὺς αἰῶνας· ἐυλογεῖ
τε ὄμβροι καὶ αἱ πηγαὶ
τὸν κν· ὑμνεῖτε καὶ
ὑπερυψοῦτε αὐτὸν ἐις
— τοὺς αἰῶνας· ἐυλογεῖ
τε θάλασσαι καὶ ποτα
μοὶ τὸν κν· ὑμνεῖτε
καὶ ὑπερυψοῦτε αὐ
τὸν ἐις τοὺς αἰῶνας·
Ἐυλογεῖτε κήτη καὶ
πάντα τὰ κινούμε
να ἐν τοῖς ὕδασι τὸν
κν· ὑμνεῖτε καὶ ὑ
περυψοῦτε αὐτὸν ἐις
— τοὺς αἰῶνας· ἐυλογεῖ
τε πάντα τὰ πετει
νὰ τοῦ ὀυνοῦ τὸν κν·
ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυ
ψοῦτε αὐτὸν ἐις τοὺς
— αἰῶνας· ἐυλογεῖ
τε τετράποδα καὶ
θηρία τῆς γῆς τὸν
κν· ὑμνεῖτε καὶ ὑπε

ρυψοῦτε ἀυτὸν ἐις τοὺς
— ἀιῶνας· ἐυλογεῖτε
Οἱ υἱοὶ τῶν ἀνων τὸν
κν· ὑμνεῖτε καὶ ὑ
περυψοῦτε ἀυτὸν ἐις
— τοὺς ἀιῶνας· ἐυ
λογεῖτε ἰηλ᾽ τὸν κν·
ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυ
ψοῦτε ἀυτὸν ἐις τοὺς
— ἀιῶνας· ἐυλογεῖτε
ἱερεῖς τὸν κν· ὑμνεῖτε
καὶ ὑπερυψοῦτε ἀυτὸν
ἐις τοὺς ἀιῶνας·
Ἐυλογεῖτε δοῦλοι τὸν
κν· ὑμνεῖτε καὶ ὑ
περυψοῦτε ἀυτὸν ἐις
— τοὺς ἀιῶνας· ἐυλο
γεῖτε πνατα καὶ ψυ
χὰι δικάιων τὸν κν·
ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυ
ψοῦτε ἀυτὸν ἐις τοὺς
— ἀιῶνας· ἐυλογεῖτε
Ὅσιοι καὶ ταπεινοὶ
καρδίᾳ. τὸν κν· ὑ
μνεῖτε καὶ ὑπερυ
ψοῦτε ἀυτὸν ἐις τοὺς
— ἀιῶνας· ἐυλογεῖτε
ἀνανία ἀζαρία μι
σαὴλ τὸν κν· ὑμνεῖ
τε καὶ ὑπερυψοῦτε
ἀυτὸν ἐις τοὺς ἀιῶνας·
Ὅτι ἐξείλετο ἡμᾶς ἐξ ᾅ
δου. καὶ ἔσωσεν ἡμᾶς
ἐκ χειρὸς θανάτου.
καὶ ἐρρύσατο ἡμᾶς
ἐκ μέσου καιομένης
φλογὸς. καὶ ἐκ τοῦ
πυρὸς ἐλυτρώσατο
— ἡμᾶς· ἐξομολο
γεῖσθε τῷ κω ὅτι χρη
στὸς. ὅτι ἐις τὸν ἀιῶ
να τὸ ἔλεος ἀυτοῦ·
Ἐυλογεῖτε πάντες
οἱ σεβόμενοι τὸν κν
τὸν θν τῶν θεῶν·
ὑμνεῖτε καὶ ἐξομολο
γεῖσθε. ὅτι ἐις τὸν ἀι
ῶνα τὸ ἔλεος ἀυτοῦ. ÷

÷ καὶ ἐις τὸν ἀιῶνα τῶν
ἀιώνων· καὶ ἐγέ ÷
νετο ἐν τῷ ἀκοῦσαι
τὸν βασιλέα ÷ ὑ
μνούντων ἀυτῶν. ÷
καὶ ἑστὼς ἐθεώρει ἀυ
τοὺς ζῶντας· /.
τότε ναβουχοδονόσορ

ὁ βασιλεὺς ἐθαύμα
σε. καὶ ἀνέστη σπεύ
σας· καὶ εἶπεν τοῖς
φίλοις αὐτοῦ· ·/· ※ οὐ
χὶ ἄνδρας τρεῖς ἐ
βάλομεν εἰς μέσον
τοῦ πυρὸς πεπε
δημένους; καὶ εἶ
πον τῷ βασιλεῖ·
ἀληθῶς βασιλεῦ·
Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεύς /.
ἰδοὺ ἐγὼ ὁρῶ ἄνδρας
τέσσαρας λελυμέ
νους περιπατοῦν
τας ἐν τῷ πυρί. καὶ
φθορὰ ουδὲ μία ἐ
γενήθη ἐν αὐτοῖς·
καὶ ἡ ὅρασισ τοῦ τε
τάρτου· ὁμοίωμα
— ἀγγέλου θῦ· καὶ
προσελθὼν ὁ βασι
λεὺς πρὸς τὴν θύ
ραν τῆς καμίνου και
ομένης τῷ πυρί.
ἐκάλεσεν αὐτοὺς ἐ
ξ ὀνόματοσ· σε
δρὰχ. μισὰχ. ἀβδε
ναγὼ. οἱ παῖδες τοῦ

θῦ τῶν θεῶν τοῦ ὑ
ψίστου. ἐξέλθετε ἐκ
— τοῦ πυρός· ὅυτως
Ὀῦν ἐξῆλθον ὁι ἄνδρες
ἐκ μέσου τοῦ πυρός·
καὶ συνήχθησαν ὁι
ὕπατοι. τοπάρχαι
καὶ ἀρχιπατριῶται
καὶ ὁι φίλοι τοῦ βασι
λέως. καὶ ἐθεώρουν
τοὺς ἀνους ἐκείνους.
ὅτι ὀυχ ἥψατο τὸ πῦρ
τοῦ σώματος αὐτῶ.
καὶ ἁι τρίχες αὐτῶν
οὐ κατεκάησαν.
καὶ τὰ σαράβαρα
αὐτῶν ὀυκ ἠλλοιώ
θησαν. ὀυδὲ ὀσμὴ
τοῦ πυρὸς ἦν ἐν αὐ
— τοῖς· ὑπολαβῶ
Δὲ ναβουχοδονόσορ
ὁ βασιλεὺσ. εἶπεν·
ἐυλογητὸς κς τοῦ σε
δρὰχ· μισὰχ· ἀ
βδεναγὼ. ὃς ἀπέ
στειλε τὸν ἄγγελον αὐ
τοῦ καὶ ἔσωσε τοὺς
παῖδας αὐτοῦ· τοὺς

ἐλπίσαντας ἐπ' αὐ
τόν· τὴν γὰρ προ
σταγὴν τοῦ βασιλέως
ἠθέτησαν· καὶ πα
ρέδωκαν τὰ σώμα
τα αὐτῶν ÷ εἰς ἐμ
πυ ÷ ρισμὸν. /. ἵνα
μὴ λατρεύσωσι μὴ
δὲ προσκυνήσωσι
θῷ ἑτέρῳ. ἀλλ' ἢ τῷ
— θῷ αὐτῶν· καὶ νῦν
Ἐγὼ κρίνω. ἵνα πᾶν
ἔθνος καὶ πᾶσαι φυ
λαὶ. καὶ πᾶσαι γλῶσ
σαι· ὃς ἂν βλασφημή
σῃ εἰς τὸν κν τὸν θν·
σεδρὰχ. μισὰχ ἀ
ϐδεναγὼ. διαμελι
σθήσεται. καὶ ἡ οἰκί
α αὐτοῦ δημευθήσε
ται· διότι οὐκ ἔστι θς
ἕτερος. ὃς δυνήσεται
ἐξελέσθαι οὕτως
οὕτως οὖν ὁ βασιλεὺς
τῷ σεδρὰχ μισὰχ
ἀϐδεναγὼ. ἐξουσίαν
δοὺς ἐφ ὅλης τῆς χώ
ρας. κατέστησεν αὐ

τοὺς ἄρχοντας ※
Ναβουχοδονόσορ ὁ βα
※ σιλεὺς. πᾶσι τοῖς λα
※ οῖς φυλαῖς καὶ γλώσ
※ σαις. τοῖς οἰκοῦσιν
※ ἐν πάσῃ τῇ γῇ. εἰ
※ ρήνη ὑμῖν πληθυν
※ θείη· τὰ σημεῖα καὶ
※ τὰ τέρατα ἃ ἐποίη
※ σε μετ' ἐμοῦ ὁ θς ὁ ὕψι
※ στος. ἤρεσεν ἐναντί
※ ον μου ἀναγγεῖλαι ὑμῖ¯
※ ὡς μεγάλη καὶ ἰσχυρὰ·
※ ὡς μεγάλα καὶ ἰσχυ
※ ρά· ἡ ϐασιλεία
※ αὐτοῦ ἡ ϐασιλεία
※ αὐτοῦ. ϐασιλεία αἰ
※ ώνιος· ἡ ἐξουσία
※ αὐτοῦ εἰς γενεὰν καὶ
※ γενεάν· ἔτους
ὀκτω καὶ δεκάτου τῆς
ϐασιλείας /. ναβουχοδο
νόσορ. εἶπεν· εἰ
ρηνεύων ἤμην ἐν
τῷ οἴκῳ μου. καὶ εὐ
θηνῶν ἐπὶ τοῦ θρό
νου μου· ἐνύπνιον
εἶδον· καὶ εὐλαϐήθη¯

καὶ φόβος μοι ἐπέπε
— σεν· ἐπὶ τῆς κόι
της μου ἐκάθευδον. καὶ
ἰδοὺ δένδρον ὑψηλὸν
φυόμενον ἐπὶ τῆς
γῆς. καὶ ἡ ὅρασις
αὐτοῦ μεγάλη καὶ οὐ
κ ἦν ἄλλο ὅμοιον αὐ
τῷ· οἱ κλάδοι αὐτοῦ
τῷ μήκει· ὡς σταδί
ων τριάκοντα· καὶ
ὑπὸ κάτω αὐτοῦ. ἐ
σκίαζον πάντα
τὰ θηρία τῆς γῆς·
καὶ ἐν αὐτῷ τὰ πε
τεινὰ τοῦ οὐνοῦ ἐνόσ
σευον· ὁ καρπὸς αὐ
τοῦ πολὺς καὶ ἀγαθός.
καὶ ἐχορήγει πᾶσι τοῖς
ζώοις· ÷ καὶ ἡ ὅρα
σις αὐτοῦ μεγάλη·
⁓ ἡ κορυφὴ αὐτοῦ ἤγ
⁓ γιζεν ἕως τοῦ οὐρα
⁓ νοῦ. καὶ τὸ κύτος
⁓ αὐτοῦ ἕως τῶν νε
⁓ φελῶν· πληροῦν
⁓ τὰ ὑπὸ κάτω τοῦ
⁓ οὐνοῦ· ὁ ἥλιος καὶ

ἡ σελήνη ἦν· ἐν αὐ
τῷ ᾤκουν καὶ ἐφώ
τιζον πᾶσαν τὴν
— γῆν· ἐθεώρουν
Ἐν τῷ ὕπνῳ μου·
καὶ ἰδοὺ ἄγγελος ἀπε
στάλη ἐν ἰσχύϊ ἐκ τοῦ
οὐνοῦ· καὶ ἐφώνησε
καὶ εἶπεν αὐτῷ· ἐκ
κόψατε αὐτὸ· καὶ κα
ταφθείρατε αὐτό·
προστέτακται γὰρ
ἀπὸ τοῦ ὑψίστου. ἐκ
κριζῶσαι καὶ ἀχρει
ῶσαι αὐτό. καὶ οὕ
τως εἶπε· ῥίζαν
μίαν ἄφετε αὐτοῦ ἐν
τῇ γῇ. ὅπως μετὰ
τῶν θηρίων τῆς γῆς
ἐν τοῖς ὄρεσι χόρτον
ὡς βοῦς νέμηται.
καὶ ἀπὸ τῆς δρόσου
τοῦ οὐνοῦ. τὸ σῶμα
αὐτοῦ ἀλλοιωθῇ· καὶ
ἑπτὰ ἔτη βοσκηθῇ
σὺν αὐτοῖς. ἕως ἂν
γνῷ τὸν κν τοῦ οὐνοῦ
ἐξουσίαν ἔχειν πάντων

τῶν ἐν τῷ ὀυνῷ.
καὶ τῶν ἐπὶ τῆς γῆσ.
καὶ ὅσα ἂν θέλη ποι
εῖν. ποιεῖ ἐν ἀυτοῖς·
Ἐνώπιόν μου ἐξεκό
πη ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ.
καὶ ἡ καταφθορὰ
ἀυτοῦ. ἐν ὥρᾳ μιᾷ
— τῆς ἡμέρας· καὶ όι
Κλάδοι ἀυτοῦ. ἐδόθη
σαν ἐις πάντα ἄνε
μον. καὶ ἐιλκύσθη
καὶ ἐρρίφη. καὶ τὸν
χόρτον τῆς γῆς ἤσθιε·
καὶ ἐις φυλακὴν πα
ρεδόθη. καὶ ἐν πέ
δαις καὶ ἐν χειροπέ
δαις χαλκαῖς ἐδέθη
— ὑπ' ἀυτῶν· σφόδρα
Ἐθάυμασα ἐπὶ τού
τοις. καὶ ὁ ὕπνος μου
απέστη ἀπὸ τῶν ὀ
— φθαλμῶν μου· καὶ
Ἀναστὰς τὸ πρωῒ ἐκ
τῆς κόιτης μου. ἐκά
λεσα τὸν δανιὴλ τὸ
ἄρχοντα τῶν σοφι
στῶν· καὶ τὸν ἡγούμε

νον τῶν κρινόντων
τὰ ἐνύπνια. καὶ δι
ηγησάμην ἀυτῷ τὸ
ἐνύπνιον. καὶ ὑπέ
δειξέ μοι πᾶσαν τὴν
σύγκρισιν ἀυτοῦ·
μεγάλως δὲ ἐθάυμα
σεν ὁ δανιὴλ. καὶ ὑ
πόνοια κατέσπευ
δεν ἀυτόν· καὶ φοβη
θὲις· τρόμου λαβόν
τος ἀυτόν. καὶ ἀλλοι
ωθείσης τῆς ὁράσε
ως ἀυτοῦ. κινήσας
τὴν κεφαλὴν ὥραν
μίαν ἀποθαυμάσας.
ἀπεκρίθη μοι φω
— νῇ πραείᾳ· βα
σιλεῦ· τὸ ἐνύπνιο̄
τοῦτο. τοῖς μισοῦσι
σε· καὶ ἡ σύγκρισις
ἀυτοῦ. τοῖς ἐχθροῖς
— σου ἐπέλθοι· τὸ
δένδρον τὸ ἐν τῇ γῇ
πεφυτευμένον ὅυ
ἡ ὅρασις μεγάλη. σὺ
εἶ βασιλεῦ· καὶ
πάντα τὰ πετεινὰ

τοῦ ὀυνοῦ τὰ νοσσέυ
οντα ἐν ἀυτῷ· ἡ ἰσχὺς
τῆς γῆς καὶ τῶν ἐθνῶν
καὶ τῶν γλωσσῶν πα
σῶν ἕως τῶν περά
των τῆς γῆς· καὶ πᾶ
σαι ἁι χῶραι. σοὶ δου
— λέυουσι· τὸ δὲ ἀνυ
ψωθῆναι τὸ δένδρον
ἐκεῖνο καὶ ἐγγίσαι τῷ
ὀυνῷ καὶ τὸ κύτος
ἀυτοῦ ἅψασθαι τῶν
νεφελῶν. σὺ βασι
λεῦ ὑψώθης ὑπὲρ
πάντας τοὺς ἀνους
τοὺς ὄντας ἐπὶ προ
σώπου πάσης τῆς
γῆς· ὑψώθη σου ἡ
καρδία ὑπερηφανί
α καὶ ἰσχύϊ. τὰ πρὸς
τὸν ἅγιον καὶ τοὺς ἀγγέ
λους ἀυτοῦ· τὰ ἔρ
γα σου ὤφθη. καθ' ὅτι
ἐξερήμωσας τὸν οἶ
κον τοῦ θυ τοῦ ζῶντος.
ἐπὶ ταῖς ἁμαρτίαις
τοῦ λαοῦ τοῦ ἡγιασμέ
— νου· Καὶ ἡ ὅρασις

ἣν εἶδες ὅτι ἄγγελος
ἐν ἰσχύϊ ἀπεστάλη πα
ρὰ τοῦ κυ. καὶ ὅτι εἶ
πεν ἐξᾶραι τὸ δέν
δρον καὶ ἐκκόψαι. ἡ
κρίσις τοῦ θυ τοῦ με
γάλου ἥξει ἐπὶ σέ·
καὶ ὁ ὕψιστος καὶ οἱ ἄγγε
λοι ἀυτοῦ. ἐπὶ σὲ κα
τὰ τρέχουσιν· ἐις
φυλακὴν ἀπάξου
σί σε καὶ ἐις τόπον ἔ
ρημον ἀποστελοῦσι σε·
καὶ ἡ ῥίζα τοῦ δένδρου
ἡ ἀφεθεῖσα. ἐπεὶ ὀυκ ἐ
ξεριζώθη. ὁ τόπος
τοῦ θρόνου σου σοὶ συν
τηρηθήσεται ἐις και
— ρὸν καὶ ὥραν· ἰδοὺ
Ἐπὶ σὲ ἑτοιμάζονται
καὶ μαστιγώσουσί σε
καὶ ἐπάξουσι τὰ κε
κριμένα ἐπὶ σέ.
κς ζῇ ἐν ὀυνῷ. καὶ
ἡ ἐξουσία ἀυτοῦ ἐπι
πάσῃ τῇ γῇ· ἀυ
τοῦ δεήθητι περὶ τῶν
ἁμαρτιων σου. καὶ

πάσας τὰς ἀδικί
ας σου ἐλεημοσύ
ναις λύτρωσαι. ἵνα
ἐπιείκεια δοθῇ σοι.
καὶ πολυήμερος γέ
νῃ ἐπὶ τοῦ θρόνου τῆς
βασιλείας σου. καὶ
μὴ καταφθείρῃ σε·
Τούτους τοὺς λόγους ἀγά
πησον. ἀκριβὴς γάρ
μου ὁ λόγος· καὶ πλή
— ρης ὁ χρόνος σου· καὶ
ἐπὶ συντελείᾳ τῶν
λόγων ναβουχοδονό
σορ ὡς ἤκουσε τὴν
κρίσιν τοῦ ὁράματος.
τοὺς λόγους ἐν τῇ καρ
δίᾳ συνετήρησε.
— καὶ μετὰ μῆνας δώ
δεκα· ὁ βασιλεὺς ἐπὶ
τῶν τειχῶν τῆς πό
λεως. μετὰ πάσης
τῆς δόξης αὐτοῦ πε
ριεπάτει. καὶ ἐπὶ τῶν
πύργων αὐτῆς διεπο
ρεύετο. καὶ ἀποκρι
θεὶς ειπεν· αὕτη
ἐστὶ βαβυλὼν ἡ μεγά

λη. ἣν ἐγὼ ᾠκοδόμη
σα. καὶ οἶκος βασι
λείας μου ἐν ἰσχύϊ κρά
τους μου. κληθήσεται
εἰς τιμὴν τῆς δόξης
— μου· ἔτι τοῦ λό
γου ἐν τῷ στόματι τοῦ
βασιλέως ὄντος·
καὶ ἐπὶ συντελείας
τοῦ λόγου αὐτοῦ. φω
νὴν ἐκ τοῦ ο̅υ̅ν̅ο̅ῦ ἤ
κουσε· σοὶ λέγεται
ναβουχοδονόσορ βα
σιλεῦ· ἡ βασιλεία
βαβυλῶνος ἀφῄ
ρηταί σου. καὶ ἑτέ
ρῳ δίδοται ἐξουθε
νημένῳ ἀ̅ν̅ῳ̅ ἐν τῷ
οἴκῳ σου· ἰδοὺ ἐγὼ
καθίστημι αὐτὸν ἐπὶ
τῆς βασιλείας σου.
καὶ τὴν ἐξουσίαν σου
καὶ τὴν δόξαν σου· καὶ
τὴν τρυφήν σου πα
ραλήψεται· ὅπως
ἐπιγνῷς. ὅτι ἐξουσί
αν ἔχει ὁ θ̅ς̅ τοῦ ο̅υ̅ν̅ο̅ῦ
ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν

ἀνων. καὶ ᾧ ἐὰν βού
ληται δώσει αὐτήν·
ἕως δὲ ἡλίου ἀνατο
λῆς. βασιλεὺς ἕτερος
εὐφρανθήσεται ἐν
τῷ οἴκῳ σου· καὶ
κρατήσει τῆς δόξης
σου καὶ τῆς ἰσχύος σου
καὶ τῆς ἐξουσίας σου·
καὶ οἱ ἄγγελοι διώξονταί
σε ἐπὶ ἔτη ἑπτά· καὶ
οὐ μὴ ὀφθῇς οὐδ' οὐ μὴ
λαλήσῃς μετὰ παν
τὸς ἀνου· χόρτον ὡς
βοῦν σε ψωμίσουσι.
καὶ ἀπὸ τῆς χλόης
τῆς γῆς. ἔσται ἡ νομή
σου· ἰδοὺ ἀντὶ τῆς
Δόξης σου δήσουσί σε.
καὶ τὸν οἶκον τῆς τρυ
φῆς σου καὶ τῆς βα
σιλείας σου. ἕτερος ἕ
ξει· ἕως δὲ πρωὶ πάν
τα τελεσθήσεται ἐπὶ
σὲ· ναβουχοδονόσορ
βασιλεῦ βαβυλῶνος.
καὶ οὐχ' ὑστερήσει ἀπὸ
πάντων τούτων οὐ
θέν· ἐγὼ ναβουχο
Δονόσορ βασιλεὺς βα
βυλῶνος. ἑπτὰ ἔτη
ἐπεδήθην· χόρτον
ὡς βοῦν ἐψώμισάν
με. καὶ ἀπὸ τῆς χλό
ης τῆς γῆς ἤσθιον
καὶ μετὰ ἔτη ἑπτά. ἔ
δωκα τὴν ψυχήν μου
εἰς δέησιν. καὶ ἠξίω
σα περὶ τῶν ἁμαρτι
ῶν μου. κατὰ πρό
σωπον κυ τοῦ θυ τοῦ
οὐνοῦ· καὶ περὶ τῶν
ἀγνοιῶν μου. τοῦ θυ
τῶν θεῶν τοῦ μεγάλου
ἐδεήθην· καὶ αἱ τρί
χες μου ἐγένοντο. ὡς
πτέρυγες ἀετοῦ· οἱ ὄνυ
χές μου· ὡσεὶ λέοντος·
ἠλλοιώθη ἡ σάρξ μου
καὶ ἡ καρδία μου· γυ
μνὸς περιεπάτουν
μετὰ τῶν θηρίων τῆς
— γῆς· ἐνύπνιον
Εἶδον καὶ ὑπόνοιαί
με εἰλήφασι· καὶ δι
ὰ χρόνου ὕπνος με

ἔλαβε πολύς. καὶ
νυσταγμὸς ἐπέπεσέ
μοι. καὶ ἐπὶ συντε
λείᾳ τῶν ἑπτὰ ἐτῶν.
ὁ χρόνος μου τῆς ἀπο
λυτρώσεως ἦλθε.
καὶ αἱ ἁμαρτίαι μου
καὶ αἱ ἄγνοιαί μου ἐ
πληρώθησαν ἐναν
τίον τοῦ θῦ τοῦ ὀυνοῦ·
Καὶ ἐδεήθην περὶ τῶν
ἀγνοιῶν μου. τοῦ θεοῦ
τῶν θεῶν τοῦ μεγάλου.
— Καὶ ἰδοὺ ἄγγελος εἷς ἐ
κάλεσέ με ἐκ τοῦ ὀυ
ρανοῦ λέγων· ναβου
χοδονόσορ. δούλευσο
τῷ θῷ τοῦ ὀυνοῦ
τῷ ἁγίῳ. καὶ δὸς δό
ξαν τῷ ὑψίστῳ· τὸ
βασίλειον τοῦ ἔθνους
σου. σοὶ ἀποδίδοται·
ἐν ἐκείνῳ τῷ καιρῷ
ἀποκατεστάθη ἡ βα
σιλεία ÷ μου ἐμοί.
καὶ ἡ δόξα μου ἀπε
δόθη μοι /. τῷ ὑψίστῳ
ἀνθομολογοῦμαι. καὶ
αἰνῶ τῷ κτίσαντι •
τὸν ὀυνὸν καὶ τὴν γῆν·
καὶ τὰς θαλάσσας. καὶ
τοὺς ποταμούς. καὶ
πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς·
ἐξομολογοῦμαι καὶ αἰ
νῶ. ὅτι αὐτός ἐστι θς
τῶν θεῶν καὶ κύριος
τῶν κυρίων. καὶ βα
σιλεὺς τῶν βασιλέω·
ὅτι αὐτὸς ποιεῖ σημεῖ
α καὶ τέρατα. καὶ
ἀλλοιοῖ καιροὺς καὶ
χρόνους. ἀφαιρῶν
βασιλείαν βασιλέω.
καὶ καθιστῶν ἑτέρους
ἀντ᾽ αὐτῶν· ἀπὸ
τοῦ νῦν αὐτῷ λατρεύ
σω. καὶ ἀπὸ τοῦ φόβου
αὐτοῦ τρόμος εἴλη
φέ με· καὶ πάντας
τοὺς ἁγίους αἰνῶ.
οἱ γὰρ θεοὶ τῶν ἐθνῶ
ὀυκ ἔχουσιν ἐν ἑαυτοῖς
ἰσχὺν ἀποστρέψαι βασι
λείαν βασιλέως. εἰς
ἕτερον βασιλέα· καὶ
ἀποκτεῖναι καὶ ζῆν

ποιῆσαι. καὶ ποιῆ
σαι σημεῖα καὶ θαυμά
σια μεγάλα καὶ φοβε
ρά. καὶ ἀλλοιῶσαι ὑ
πὲρ μεγέθη πράγμα
τα. καθὼς ἐποίησε
ἐν ἐμοὶ ὁ θς τοῦ ὀυνοῦ.
καὶ ἠλλοίωσεν ἐπ' ἐ
μοὶ μεγάλα πράγμα
— τα. ἐγὼ πάσας
τὰς ἡμέρας τῆς βα
σιλείας μου. περὶ τῆς
ψυχῆς μου τῷ ὑψίστῳ
θυσίας προσοίσω
εἰς ὀσμὴν εὐωδίας
τῷ κῷ· καὶ τὸ ἀρε
στὸν ἐνώπιον ἀυτοῦ
ποιήσω. ἐγὼ καὶ ὁ λα
ός μου. τὸ ἔθνος μου
καὶ ἀι χῶραι μου. ἀι
ἐν τῇ ἐξουσίᾳ μου·
Καὶ ὅσοι ἐλάλησαν ἐις
τὸν θν̀ τοῦ ὀυνοῦ. καὶ
ὅσοι ἂν καταληφθῶ
σι λαλοῦντες τί.
τούτους κατακρινῶ
— θανάτῳ· ἔγρα
ψε δὲ ὁ βασιλεὺς να

βουχοδονόσορ ἐπιστο
λὴν ἐγκύκλιον· πᾶ
σι τοῖς κατὰ τόπον
ἔθνεσι καὶ χώραις. καὶ
γλώσσαισ πάσαις
ταῖς ὀικούσαις ἐν πά
σαις ταῖς χώραις γε
νεαῖς καὶ γενεαῖς.
κῷ τῷ θῷ τοῦ ὀυνου
ἀινεῖτε. καὶ θυσίαν
καὶ προσφορὸν προς
φέρετε αὐτῷ ἐνδόξως·
— ἐγὼ βασιλεὺς βασιλέ
ων ἀνθομολογοῦμαι
ἀυτῷ ἐνδόξως. ὅτι
ὅυτως ἐποίησε μετ' ἐμοῦ.
ἐν ἀυτῇ τῇ ἡμέρᾳ
ἐκάθισέ με ἐπὶ τοῦ
θρόνου μου καὶ τῆς
ἐξουσίας μου· καὶ τῆς
βασιλείας μου· ἐν
τῷ λαῷ μου ἐκρά
τησα. καὶ ἡ μεγαλω
σύνη μου ἀποκατε
— στάθη μοι· ναβου
χοδονόσορ βασιλεύς.
πᾶσι τοῖς ἔθνεσι καὶ
πάσαις ταῖς χώραις

καὶ πᾶσι τοῖς οἰκοῦ
σιν αὐταῖς. ἐιρήνη
ὑμῖν πληθυνθέιη
ἐν παντὶ καιρῷ·
Καὶ νυν ὑποδέιξω ὑμῖν
τὰς πράξεις ἃς ἐ
ποίησε μετ' ἐμοῦ. ὁ
θ̅ς̅ ὁ μέγας· ἔδοξε
δέ μοι ἀποδεῖξαι ὑμιν
καὶ τοῖς σοφισταῖς ὑ
μῶν. ὅτι ἔστι θ̅ς̅. καὶ
τὰ θαυμάσια αὐτοῦ
— μεγάλα· τὸ βασίλει
ον αὐτοῦ· βασίλειον
ἐις τὸν αἰῶνα· ἡ ἐ
ξουσία αὐτοῦ. ἀπὸ
γενεῶν ἐις γεάς· καὶ
ἀπέστειλεν ἐπιστολὰς
περὶ πάντων τῶν
γενηθέντων αὐτῷ
ἐν τῇ βασιλεία αὐτοῦ.
πᾶσι τοῖς ἔθνεσι τοῖς
ουσιν ὑπὸ τὴν βασι
— λείαν αὐτοῦ· βαλ
τάσαρ ὁ βασιλεὺς ἐποί
ησε δοχὴν μεγάλην.
ἐν ἡμέρᾳ ἐγκαινισμοῦ
τῶν βασιλειῶν αὐτοῦ.

ἐκάλεσεν ἄνδρασ δισχι
— λίους· ἐν τῇ ἡμέρᾳ
ἐκείνη βαλτάσαρ ἐνυ
ψούμενος ἀπὸ τοῦ οἴ
νου καὶ καυχώμενος,
ἐπήνεσε πάντας
τοὺς θεοὺς τῶν ἐθνῶν
τοὺς χωνευτοὺς καὶ
γλυπτοὺς ἐν τῷ τόπῳ
αὐτοῦ. καὶ τῷ θεῷ
τῷ ὑψίστῳ ὀυκ ἔδω
— κεν αἴνεσιν· ἐν αὐ
τῇ τῇ νυκτὶ ἐξῆλθον
δάκτυλοι ὡσει ἀ̅ν̅ο̅υ̅·
καὶ ἐπέγραψαν ἐπὶ τοῦ
τόιχου οἴκου αὐτοῦ ἐ
πὶ τοῦ κονιάματος
κατέναντι τοῦ λύ
χνους. μάνη· φαρὲς·
θεκέλ· ἐστὶ δὲ ἡ ἑρμη
νεία αὐτῶν· μάνη·
ἠρίθμηται· φαρὲσ.
ἐξῆρται· θεκὲλ. ἕ
— σταται· βαλτάσαρ
Ὁ βασιλεὺς ἐποίησεν
ἑστιατορίαν μεγάλην.
τοῖς ἑταίροις αὐτοῦ· καὶ
ἔπινεν οἶνον. καὶ ἀνυ

ψώθη ἡ καρδία αὐτοῦ·
καὶ εἶπεν ἐνέγκαι
τὰ σκεύη τὰ χρυσᾶ
καὶ τὰ ἀργυρὰ τοῦ
οἴκου τοῦ θυ̅. ἃ ἤ
νεγκε ναβουχοδονό
σορ ὁ πηρ αὐτοῦ ἀπὸ
ἱερουσαλὴμ. καὶ
οἰνοχοῆσαι ἐν αὐτοῖς
τοῖς ἑτάιροις αὐτοῦ·
Καὶ ἠνέχθη. καὶ ἔπι
νον ἐν αὐτοῖς· καὶ
ηὐλόγουν τὰ εἴδω
λα τὰ χειροπόιη
τα αὐτῶν. καὶ τὸν
θ̅ν τοῦ ἀιῶνος ὀυκ ἐυ
λόγησαν. τὸν ἔχοντα
τὴν ἐξουσίαν τοῦ
π̅νς αὐτῶν· ἐν αὐ
τῇ τῇ ὥρᾳ ἐκείνῃ ἐ
ξῆλθον δάκτυλοι
ὡσεὶ χειρὸς ἀ̅νου. καὶ
ἔγραψαν ἐπὶ τοῦ τόι
χου τοῦ ὀίκου αὐτοῦ
ἐπὶ τοῦ κονιάματος
κατέναντι τοῦ φω
τὸς. ἔναντι τοῦ βα
σιλέως βαλτάσαρ·

καὶ εἶδε χεῖρα γράφου
σαν. καὶ ἡ ὅρασις
αὐτοῦ ἠλλοιώθη· καὶ
φόβοι καὶ ὑπόνοιαι
αὐτὸν κατέσπευδον·
ἔσπευσεν ὀῦν ὁ βασιλεὺς.
καὶ ἐξανέστη. καὶ ἑώ
ρα τὴν γραφὴν ἐκεί
νην· καὶ ὁι συνεταῖ
ροι. κύκλῳ αὐτοῦ ἐ
καυχῶντο· καὶ
ὁ βασιλεὺς ἐφώνησε
φωνῇ μεγάλῃ κα
λέσαι τοὺς ἐπαοιδοὺς
καὶ φαρμακοὺς καὶ
χαλδάιους. καὶ γα
ζαρηνοὺς. ἀπαγγεῖ
τὸ σύγκριμα τῆς γρα
φῆς· καὶ ἐισεπορεύ
οντο ἐπὶ θεωρίαν ἰδεῖν
τὴν γραφὴν. καὶ τὸ
σύγκριμα τῆς γραφῆς.
ὀυκ ἐδύναντο συγκρί
ναι τῷ βασιλεῖ· τό
τε ὁ βασιλεὺς ἐξέθηκε
πρόσταγμα λέγων·
πᾶς ἀνὴρ ὃς ἂν ὑπο
δείξῃ τὸ σύγκριμα

τῆς γραφῆς. στολιεῖ
αὐτὸν πορφύραν. καὶ
μανιάκην χρυσοῦν
περιθήσει αὐτῷ
καὶ δοθήσεται αὐτῷ
ἐξουσία. τοῦ τρίτου
μέρους τῆς βασιλεί
ας· καὶ εἰσεπορεύ
οντο οἱ ἐπαοιδοὶ καὶ
φαρμακοὶ καὶ γαζα
ρηνοὶ. καὶ ὀυκ ἠδύ
νατο ὀυδεὶς τὸ σύγκρι
μα τῆς γραφῆς ἀπαγ
γεῖλαι· τότε ὁ βα
σιλεὺς ἐκάλεσε τὴν
βασίλισσαν περὶ τοῦ
τοῦ σημείου. καὶ ὑ
πέδειξεν αὐτῇ ὡς
μέγα ἐστὶ. καὶ ὅτι πᾶς
ἄνος ὀυ δύναται ἀ
παγγεῖλαι τῷ βασι
λεῖ τὸ σύγκριμα τῆς
— γραφῆς· τότε ἡ
βασίλισσα ἐμνήσθη
πρὸς αὐτὸν περὶ τοῦ
δανιὴλ. ὃς ἦν ἐκ τῆς
αἰχμαλωσίας τῆς
ἰουδαίας. καὶ εἶπε
τῷ βασιλεῖ· ὁ ἄνος
ἐπιστήμων ἦν καὶ
σοφὸς. καὶ ὑπερέ
χων πάντας τοὺς
σοφοὺς βαβυλῶνος.
καὶ πνα ἅγιον ἐν αὐ
τῷ ἐστι· καὶ ἐν ταῖς
ἡμέραις τοῦ πρς
σου τοῦ βασιλέως.
συγκρίματα ὑπέ
ρογκα ὑπέδειξε
ναβουχοδονόσορ τῷ
— πρι σου· τότε
Δανιὴλ εἰσήχθη πρὸς
τὸν βασιλέα. καὶ
ἀποκριθεὶς ὁ βασι
λεὺς. εἶπεν αὐτῷ·
ὦ λανιὴλ δύνῃ
μοι ὑποδεῖξαι τὸ
σύγκριμα τῆς γρα
φῆς. καὶ στολιῶ σε
πορφύραν καὶ μα
νιάκην χρυσοῦν πε
ριθήσω σοι. καὶ ἕ
ξεις ἐξουσίαν τοῦ τρί
του μέρους τῆς βα
— σιλείας μου· τό
τε δανιὴλ ἔστη κατε

ναντι τῆς γραφῆς·
καὶ ἀνέγνω. καὶ ὅυ
τως ἀπεκρίθη τῷ
βασιλεῖ· ἁύτη ἡ
γραφή· ἠρίθμηται·
κατελογίσθη. ἐξῆρ
ται. καὶ ἔστη ἡ γρά
— ψασα χείρ· καὶ
ἁύτη ἡ σύγκρισις ἀυ
τῶν· βασιλεῦ
σὺ ἐποιήσω ἑστιατο
ρίαν τοῖς φίλοις σου·
καὶ ἔπινες ὄινον. καὶ
τὰ σκεύη τοῦ ὄίκου
τοῦ θῦ τοῦ ζῶντος.
ἠνέχθη σοι καὶ ἐπί
νετε ἐν ἀυτοῖς σὺ καὶ
ὁι μεγιστάνες σου. καὶ
ἠνέσατε πάντα
τὰ ἐίδωλα τὰ χειρο
ποίητα τῶν ἀνων.
καὶ τῷ θῷ τῷ ζῶν
τι οὐκ ἐυλογήσατε· καὶ
τὸ πνα σου ἐν τῇ
χειρὶ ἀυτοῦ· καὶ τό
βασίλειόν σου ἀυτὸς
ἔδωκέ ÷ σοι καὶ ὀυκ ἐυ
λόγησας ἀυτὸν. ὀυ
δὲ ἤνεσας ἀυτῷ·
— τοῦτο τὸ σύγκριμα
τῆς γραφῆς· ἠρίθμη
ται ὁ χρόνος σου τῆς
βασιλείας· ἀπο
λήγει ἡ βασιλεία σου·
συντέτμηται· καὶ
συντετέλεσται· ἡ
βασιλεία σου· τοῖς
μήδοις καὶ τοῖς πέρ
— σαις δίδοται· τό
τε βαλτάσαρ ὁ βασι
λεὺς. ἐνέδυσε τὸν
δανιὴλ πορφύραν
καὶ μανιάκην χρυ
σοῦν περιέθηκεν
ἀυτῷ· καὶ ἔδωκεν
ἐξουσίαν ἀυτῷ τοῦ
τρίτου μέρους τῆς
βασιλέιας ἀυτοῦ·
καὶ τὸ σύγκριμα ἐ
πῆλθε βαλτάσαρ
τῷ βασιλεῖ· καὶ τὸ
βασίλειον ἐξῆρται ἀ
πὸ τῶν χαλδάιων.
καὶ ἐδόθη τοῖς μήδοις
καὶ τοῖς πέρσαις·
Καὶ ἀρταξέρξης ὁ τῶν

μήδων παρέλα
βε τὴν βασιλείαν·
καὶ δαρεῖος πλήρης
τῶν ἡμερῶν καὶ ἔν
δοξος ἐν γήρει. καὶ
κατέστησε σατρά
πας ἑκατὸν εἴκοσι
επτὰ ἐπὶ πάσης τῆς
βασιλείας αὐτοῦ·
καὶ ἐπ' αὐτῶν. ἄνδρας
τρεῖς ἡγουμένους
αὐτῶν· καὶ δανι
ὴλ εἷς ἦν τῶν τρι
ῶν ἀνδρῶν. ὑπὲρ
πάντας ἔχων ἐξου
σίαν ἐν τῇ βασιλεί
— α· καὶ δανιὴλ
ἦν ἐνδεδυμένος πορ
φύραν. καὶ μέγας.
καὶ ἔνδοξος ἔναντι
δαρείου τοῦ βασιλέ
ως. καθότι ην ἔν
δοξος καὶ ἐπιστήμων
καὶ συνετὸς καὶ
π̅ν̅α̅ ἅγιον ἐν αὐτῷ ÷
καὶ εὐοδούμενος ἐν
ταῖς πραγματείας ÷
τοῦ βασιλέως. ἅις
— ἔπρασσε· τότε
Ὁ βασιλεὺς ἐβουλεύ
σατο καταστῆσαι
τὸν δανιὴλ. ἐπὶ πά
σης τῆς βασιλείας
αὐτοῦ· καὶ τοὺς δύο
ἄνδρας οὓς κατέστη
σε μετ' αὐτοῦ. καὶ σα
τράπας ἑκατὸν ε'
κοσι επτά· ὅτε δὲ
Ἐβουλεύσατο ὁ βασι
λεὺς καταστῆσαι
τὸν δανιὴλ ἐπὶ πά
σης τῆς βασιλείας
αὐτοῦ. τότε βου
λὴν καὶ γνώμην
ἐβουλεύσαντο ἐν ἑ
αυτοῖς οἱ δύο νεανί
σκοι πρὸς ἀλλήλους
λέγοντες. ἐπεὶ οὐδὲ
μίαν ἁμαρτίαν οὐ
δὲ ἄγνοιαν ηὕρισκο̅
κατὰ τοῦ δανιὴλ
περὶ ἧς κατηγο
ρήσουσιν αὐτοῦ πρὸς
τὸν βασιλέα. καὶ
εἶπαν· δεῦτε
στήσωμεν ὁρισμὸν

καθ᾽ ἑαυτῶν. ὅτι
πᾶς ἄνος ὀυκ ἀξι
ώσει ἀξίωμα καὶ
οὐ μὴ ἐύξηται ἐυχὴν
ἀπὸ παντὸς θεοῦ.
ἕως ἡμερῶν τριά
κοντα. ἀλλ᾽ ἢ πα
ρὰ δαρείου τοῦ βα
σιλέως· ἐι δὲ μὴ.
ἀποθανεῖται· ἵνα
ἡττήσωσι τὸν δανι
ὴλ ἐναντίον τοῦ βα
σιλέως. καὶ ῥιφῆ
ἐις τὸν λάκκον τῶν
λεόντων· ἤδει
σαν γὰρ ὅτι δανιὴλ
προσεύχεται. καὶ
δεῖται κυ τοῦ θεοῦ ἀυ
τοῦ τρὶς τῆς ἡμέ
— ρας. τότε προ
σῆλθοσαν ὁι ἄνοι ἐ
κεῖνοι. καὶ ἔιπαν
ἐναντίον τοῦ βασι
λέως· ὁρισμὸν καὶ
στάσιν ἐστήσαμεν.
ὅτι πᾶς ἄνοσ ὃσ
ἂν ἐύξηται ἐυχὴν
ἢ ἀξιώσῃ ἀξίωμά
τι· παρὰ παντὸς
θεοῦ. ἕως ἡμερῶν
τριάκοντα. ἀλλ᾽ ἢ
παρα δαρείου τοῦ
βασιλέωσ. ῥιφήσε
ται ἐις τὸν λάκκον
τῶν λεόντων· καὶ
ὅυτως ὁ βασιλεὺς δα
ρεῖος ἔστησε καὶ ἐκύ
— ρωσεν· ἐπιγνοὺς
δὲ δανιὴλ τὸν ὁρισμὸν
ὃν ἔστησε κατ᾽ ἀυτοῦ.
θυρίδας ἤνοιξεν ἐν
τῷ ὑπερώῳ ἀυτοῦ
κατέναντι ἰλήμ.
καὶ ἔπιπτεν ἐπὶ πρό
σωπον ἀυτοῦ τρὶς τῆς
ἡμέρας. καθὼς ἐ
πόιει ἔμπροσθεν καὶ
ἐδεῖτο· καὶ ἀυτὸι
ἐτήρησαν τὸν δανιὴλ
καὶ κατελάβοσαν ἀυ
τὸν ἐυχόμενον τρὶς
τῆς ἡμέρας. καθ᾽ ἑ
κάστην ἡμέραν·
τότε οὗτοι ὁι ἄνοι ἐνέ
τυχον τῷ βασιλεῖ·
καὶ ἔιπαν. δαρεῖ

βασιλεῦ· οὐχ' ὁρισμὸν
ὡρίσω ἵνα πᾶς
ἄνος μὴ εὔξηται ἐυ
χὴν μὴ δὲ ἀξιώση
ἀξίωμα παρὰ παν
τὸς θεοῦ ἕως ἡμερῶν
τριάκοντα· αλλὰ
παρὰ σοῦ βασιλεῦ.
ἐι δὲ μὴ. ἐ'ι δὲ: μὴ. ῥι
φήσεται ἐις τὸν λάκ
κον τῶν λεόντων.
ἀποκριθεὶς δὲ ὁ βασι
λεὺς. εἶπεν ἀυτοῖς·
ἀκριβὴς ὁ λόγος. καὶ
μενεῖ ὁ ὁρισμός·
Καὶ εἶπον ἀυτῷ· ὁρ
κίζομέν σε τοῖς
μήδων καὶ περσῶν
δόγμασιν. ἵνα μὴ
ἀλλοιώσης τὸ πρόσ
ταγμα μὴ δὲ θαυμά
σης πρόσωπον. καὶ
ἵνα μὴ ἐλαττώσης
τί τῶν ειρημένων.
ἀλλὰ
καὶ κολάσης τὸν ἄν
θρωπον. ὃς οὐκ ἐ
νέμεινε τῷ ὁρισμῷ
— τούτῳ· καὶ εἶπεν·
οὕτως ποιήσω· κα
θὼς λέγετε. καὶ ἐ
στηκέ μοι τοῦτο· καὶ
εἴπον. ἰδοὺ εὕρο
μεν δανιὴλ τὸν φί
λον σου ἐυχόμενον
καὶ δεόμενον τοῦ
προσώπου τοῦ θεοῦ
ἀυτοῦ· τρὶς τῆς ἡ
μέρας· καὶ λυπού
μενος ὁ βασιλεὺς. εἶπεν
ῥιφῆναι τὸν δανι
ὴλ ἐις τὸν λάκκον
τῶν λεόντων. κα
τὰ τὸν ὁρισμὸν ὃν
ἔστησε κατ' ἀυτοῦ·
τότε ὁ βασιλεὺς σφό
δρα ἐλυπήθη ἐπὶ
τῷ δανιήλ. καὶ ἐ
βοήθει τοῦ ἐξελέσθαι
ἀυτὸν ἕως δυσμῶν
ἡλίου ἀπὸ τῶν χει
ρῶν τῶν σατραπῶν.
καὶ οὐκ ἠδύνατο ἐ
ξελέσθαι ἀυτὸν ἀπ' ἀυ
— τῶν· ἀναβοήσας
Δὲ δαρεῖος ὁ βασι
λεὺς· εἶπε τῷ δα

νιὴλ· ὁ θεός σου ᾧ
Σὺ λατρεύεις ἐνδελε
χῶς τρὶς τῆς ἡμέ
ρας. ἀυτὸς ἐξελεῖ
ταί σε ἐκ χειρὸς τῶν
λεόντων· ἕως πρω
ἴ θάρρει· τότε δα
νιὴλ ἐρρίφη ἐις τὸν
λάκκον τῶν λεόν
των· καὶ ἠνέχθη
λίθος καὶ ἐτέθη ἐις
τὸ στόμα τοῦ λάκκου.
καὶ ἐσφραγίσατο ὁ βα
σιλεὺς ἐν τῷ δακτυ
λίῳ ἑαυτοῦ. καὶ ἐν
τοῖς δακτυλίοις τῶν
μεγιστάνων ἀυτοῦ.
ὅπως μὴ ἀπ' ἀυτῶν
ἀρθῆ ὁ δανιὴλ· ÷ ἢ
ὁ βασιλεὺς ἀυτὸν ἀ
νασπάσῃ ἐκ τοῦ
— λάκκου /; τότε
ὑπέστρεψεν ὁ βασιλεὺς
ἐις τὰ βασίλειά
ἀυτοῦ. καὶ ηὐλίσθη
νῆστις καὶ ἦν λυποῦ
μενος περὶ τοῦ δα
νιὴλ· τότε ὁ θεὸς τοῦ
δανιὴλ πρόνοιαν
ποιούμενος ἀυτοῦ.
ἀπέκλεισε τὰ στό
ματα τῶν λεόντων·
καὶ ὀυ παρηνώχλη
σαν τῷ δανιήλ·
Καὶ ὁ βασιλεὺς δαρεῖος
ὤρθρισε πρωῒ· καὶ
παρέλαβε μεθ' ἑαυ
τοῦ τοὺς σατράπας.
καὶ πορευθεὶς. ἔστη
ἐπὶ τοῦ στόματος τοῦ
λάκκου τῶν λεόν
— των· τότε ὁ βα
σιλεὺς ἐκάλεσε τὸν δα
νιὴλ φωνῇ μεγάλῃ
μετὰ κλαυθμοῦ· λέ
γων· ὦ δανιὴλ ἐι ἄ
ρα ζῇς. καὶ ὁ θεός σου
ᾧ λατρεύεις ἐνδελε
χῶς σέσωκέ σε ἀπὸ
πὸ τῶν λεόντων. καὶ
οὐκ ἠχρείωκάν σε;
τότε δανιὴλ ἐπήκου
σε φωνῇ μεγάλῃ· καὶ
ἐῖπεν· βασιλεῦ.
ἔτι ἐιμὶ ζῶν· καὶ σέσω

κέ με ὁ Θεος ἀπὸ τῶν
λεόντων. καθ' ὅτι
δικαιοσύνη ἐν εμὸι
ἑυρέθη ἐναντίον ἀυ
τοῦ· καὶ ἐναντίον
δέ σου βασιλεῦ. ὀύ
τε ἄγνοια ὀύτε ἁ
μαρτία ἑυρέθη ἐν
ἐμοί· σὺ δὲ ἤκου
σας ἀνθρώπων πλανώ
των βασιλεῖς. καὶ
ἔρριψάσ με ἐις τὸν
λάκκον τῶν λεόν
των ἐις ἀπώλειαν·
τότε συνήχθησαν
πᾶσαι ἁι δυνάμεισ.
καὶ ἔιδον τὸν δανιὴλ
ὡς οὐ παρηνώχλη
σαν ἀυτῷ ὁι λέοντες
τότε ὁι δύο ἄνοι εκεῖ
νοι οἱ καταμαρτυρή
σαντες τοῦ δανιὴλ·
αυτοὶ καὶ ἁι γυναῖ
κες ἀυτῶν καὶ τὰ
τέκνα ἀυτῶν ἐρρί
φησαν τοις λέουσι.
καὶ οἱ λέοντες ἀπέ
κτειναν ἀυτοὺς. καὶ
ἔθλασαν τὰ τὰ ὀ
— στᾶ ἀυτῶν· τότε
Δαρεῖος ἔγραψε πᾶ
σι τοῖς ἔθνεσι· καὶ
γλώσσαις· καὶ χώ
ραις· τοῖς ὀικοῦσιν
ἐν πάσῃ τῇ γῇ
— ἀυτοῦ λέγων· πάν
τες οἱ ἄνθρωποι ὁι ὄντες ἐν
τῃ βασιλείᾳ μου.
ἔστωσαν προσκυνοῦν
τες καὶ λατρεύοντες
τῷ Θεῷ τοῦ δανιὴλ·
ἀυτός γάρ ἐστι Θεός με
νων. καὶ ζῶν ἐις
γενεὰς γενεῶν.
ἕως τοῦ ἀιωνος·
ἐγὼ δαρεῖος. ἔσομαι
ἀυτῷ προσκυνῶν
καὶ δουλεύων πά
σας τὰς ἡμέρασ
— μου· τὰ γὰρ ἐί
Δωλα τὰ χειροποί
ητα. ὀυ δύνανται
σῶσαι. ὡς ἐλυτρώ
σατο ο Θεὸς τοῦ δανιὴλ
— τὸν δανιὴλ· καὶ
ὁ βασιλεὺς δαρεῖος

προσετέθη πρὸς τὸ
γένος αὐτοῦ. ÷ καὶ
δανιὴλ ÷ κατεστά
θη ἐπὶ τῆς βασιλεί
ας δαρείου /. καὶ κῦ
ρος ὁ πέρσης παρέ
λαβε τὴν βασιλεί
— αν αὐτοῦ· ἔτους
πρώτου βασιλεύοντος
βαλτάσαρ χώρας
βαβυλωνίας. δα
νιὴλ ὅραμα εἶδε πα
ρὰ κεφαλὴν ἐπὶ τῆς
κοίτης αὐτοῦ· τό
τε δανιὴλ τὸ ὅραμα
ὃ εἶδεν. ἔγραψεν εἰς
κεφάλαια λόγων· ἐ
πὶ τῆς κοίτης μου
ἐθεώρουν καθύπνους
νυκτός· καὶ ἰδοὺ
τέσσαρες ἄνεμοι τοῦ
οὐρανοῦ. ἐνέπεσον εἰς
τὴν θάλασσαν τὴν
μεγάλην· καὶ τέσ
σαρα θηρία ἀνέβαι
νον ἐκ τῆς θαλάσσης.
διαφέροντα ἓν πα
— ρὰ τὸ ἕν· τὸ πρῶ

τον ὡσεὶ λέαινα. ἔ
χουσα πτερὰ ὡσεὶ ἀ
ετοῦ· ἐθεώρουν ἕως
ὅτου ἐτίλη τὰ πτερὰ
αὐτῆς. καὶ ἤρθη ἀπὸ
τῆς γῆς. καὶ ἐπὶ πο
δῶν ἀνινων ἐστάθη·
καὶ ἀνινη καρδία ἐ
— δόθη αὐτῇ· καὶ ἰδοὺ
μετ' αὐτὴν ἄλλο θηρί
ον. ὁμοίωσιν ἔχων ἄρ
κου· καὶ ἐπὶ τοῦ ἑνὸς
πλευροῦ ἐστάθη· καὶ
τρία πλευρὰ ἦν ἐν
τῷ στόματι αὐτῆς. ※
ἐν μέσῳ ὀδόντων
αὐτῆς /. καὶ οὕτως εἶ
πεν· ἀνάστα κατά
φαγε σάρκας πολλάς·
Καὶ μετὰ ταῦτα ἐθεώ
ρουν θηρίον ἄλλο ὡσεὶ
πάρδαλιν· καὶ πτε
ρὰ τέσσαρα ἐπέτεινον
ἐπάνω αὐτοῦ· καὶ
τέσσαρες κεφαλαὶ τῷ
θηρίῳ· μετὰ δὲ ταῦ
τα ἐθεώρουν ἐν ὅρα
ματι τῆς νυκτός.

θηρίον τέταρτον φο
βερὸν. καὶ ὁ φόβος
αὐτοῦ ὑπερφέρων
ἰσχύϊ. ἔχον ὀδόντας
σιδηροῦς μεγάλους.
ἐσθίον καὶ κοπανί
ζων. κύκλω τοῖς
ποσὶ καταπατοῦν.
διαφόρως χρώμε
νον παρὰ πάντα
τὰ πρὸ αὐτοῦ θη
— ρία· εἶχε δὲ
Κέρατα δέκα. καὶ
βουλαὶ πολλαὶ ἐν
τοῖς κέρασιν αὐτοῦ·
Καὶ ἰδοὺ ἄλλο ἓν κέρας
ἀνεφύη ἀναμέσον
αὐτῶν μικρὸν ἐν τοῖς
κέρασιν αὐτοῦ· καὶ
τρία τῶν κεράτων
τῶν πρώτων. ἐξη
ράνθησαν δι' αὐτοῦ·
Καὶ ἰδοὺ ὀφθαλμοὶ ὥσ
περ ὀφθαλμοὶ ἀν
θρωπίνοι ἐν τῷ
κέρατι τούτῳ. καὶ
στόμα λαλοῦν μεγά
λα. ÷ καὶ ἐποίει πό

λεμον πρὸς τοὺς ÷
ἁγίους /. ἐθεώρουν
Ἕως ὅτε θρόνοι ἐ
τέθησαν. καὶ πα
λαιὸς ἡμερῶν ἐ
κάθητο. ἔχων πε
ριβολὴν ὡσεὶ χίονα.
καὶ τὸ τρίχωμα τῆς
κεφαλῆς αὐτοῦ. ὡ
σεὶ ἔριον λευκὸν κα
θαρόν· ὁ θρόνος
ὡσεὶ φλὸξ πυρός· ※
τροχοὶ αὐτοῦ πῦρ
καιόμενον ※· πο
ταμὸς πυρὸς ἕλ
κων. καὶ ἐξεπορεύ
ετο κατὰ πρόσω
πον αὐτοῦ ποτα
μὸς πυρός· χί
λιαι χιλιάδες ἐθε
ράπευον αὐτόν. καὶ
μύριαι μυριάδες πα
ρειστήκεισαν αὐτῷ·
καὶ κριτήριον ἐκά
θισε. καὶ βίβλοι ἠ
— νεώχθησαν· ἐ
θεώρουν τότε τὴν
φωνὴν τῶν λόγων

τῶν μεγάλων. ὧν τὸ
κέρας ἐλάλει. θεω
ρῶν ἤμην. καὶ ἀπε
τυμπανίσθη τὸ θη
ρίον καὶ ἀπώλετο τὸ
σωμα αὐτοῦ. καὶ ἐ
δόθη εἰς καῦσιν πυ
ρός· καὶ τοὺς κύκλω
αὐτοῦ ἀπέστησε τῆς
ἐξουσίας αὐτῶν. καὶ
χρόνος ζωῆς ἐδό
θη αὐτοῖς ἕως χρό
— νου καὶ καιροῦ. Ἐ
θεώρουν ἐν ὁράμα
τι τῆς νυκτὸς. καὶ
ἰδοὺ ἐπὶ τῶν νεφε
λῶν τοῦ οὐνοῦ ὡς
υἱὸς ἀνου ἤρχετο. καὶ
ὡς παλαιὸς ἡμερῶν
παρῆν. καὶ οἱ πα
ρεστηκότες παρῆ
σαν /. αὐτῷ· καὶ ἐδό
θη αὐτῷ ἐξουσία ※
καὶ ※ τιμὴ βασιλικὴ /.
καὶ πάντα τὰ ἔθνη
τῆς γῆς κατὰ γένη.
καὶ πᾶσα δόξα αὐ
τῷ λατρεύουσα· καὶ
ἡ ἐξουσία αὐτοῦ ἐξου
σία αἰώνιος. ἥ τις
οὐ μὴ ἀρθῇ· καὶ ἡ βα
σιλεία αὐτοῦ. ἥ τις
οὐ μὴ φθαρῇ· καὶ
ἀκιδιάσας ἐγὼ δανι
ὴλ ἐν τούτοις ἐν τῷ
ὁράματι τῆς νυκτὸς ※
ἐτά ※ ρασσόν με οἱ δια
λογισμοί μου. προ
σῆλθον πρὸς ἕνα
τῶν ἑστώτων. καὶ τὴν
ἀκρίβειαν ἐζήτουν
παρ' αὐτοῦ ὑπὲρ πάν
— των τούτων· ἀπο
κριθεὶς δὲ λέγει μοι. καὶ
τὴν κρίσιν τῶν λόγων
ἐδήλωσέ μοι· ταῦ
τα τὰ θηρία τὰ με
γάλα εἰσὶ. τέσσαρες
βασιλεῖαι. αἳ ἀπο
λοῦνται ἀπὸ τῆς γῆς·
καὶ παραλήψονται
τὴν βασιλείαν ἅγιοι
ὑψίστου καὶ καθέξου
σι τὴν βασιλείαν ἕ
ως τοῦ αἰῶνος τῶν
αἰώνων· τότε ἡ

θέλον ἐξακριβάσασθαι
περὶ τοῦ θηρίου τοῦ
τετάρτου. τοῦ διαφθεί
ροντος πάντα καὶ
ὑπερφόβου. καὶ ἰδοὺ
οἱ ὀδόντες αὐτοῦ σιδη
ροῖ· καὶ οἱ ὄνυχες αὐ
τοῦ. χαλκοῖ· κατε
σθίοντες πάντας
κυκλόθεν. καὶ κα
ταπατοῦντες τοῖς
ποσί· καὶ περὶ τῶν
δέκα κεράτων αὐτοῦ
τῶν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς·
καὶ τοῦ ἑνὸς τοῦ ἄλλου
τοῦ προσφυέντος.
καὶ ἐξέπεσαν δι' αὐτοῦ
τρία· καὶ τὸ κέρας
ἐκεῖνο εἶχεν ὀφθαλ
μοὺς. καὶ στόμα λα
λοῦν μεγάλα· καὶ
ἡ πρόσοψις αὐτοῦ
ὑπερέφερε τὰ ἄλ
λα· καὶ κατενόουν
τὸ κέρας ἐκεῖνο. πό
λεμον συνιστάμε
νον πρὸσ τοὺς ἁγίους
καὶ τροπούμενον

αὐτοὺς. ἕως τοῦ ἐλ
θεῖν τὸν παλαιὸν
ἡμερῶν, καὶ τὴν
κρίσιν ἔδωκε τοῖς
ἁγίοις τοῦ ὑψίστου· καὶ
ὁ καιρὸς ἐδόθη. καὶ
τὸ βασίλειον κατέ
— σχον οἱ ἅγιοι· καὶ ἐρ
ρέθη μοι περὶ τοῦ
θηρίου τοῦ τετάρτου.
ὅτι βασιλεία τετάρτη
ἔσται ἐπὶ τῆς γῆς. ἥ
τις διοίσει παρὰ
πᾶσαν τὴν γῆν ※
καὶ καταφάγεται πᾶ
σαν τὴν γῆν /. καὶ
ἀναστατώσει αὐτήν.
καὶ καταλεανεῖ αὐ
— τήν· καὶ τὰ δέκα
κέρατα τῆς βασι
λείας. δέκα βασι
λεῖς στήσονται· καὶ
ὁ ἄλλος βασιλεὺς με
τὰ τούτους στήσεται.
καὶ αὐτὸς διοίσει κα
κοῖς. ὑπὲρ τοὺς
πρώτους· καὶ τρεῖς
βασιλεῖς ταπεινώ

σει. καὶ ῥήματα εἰς
τὸν ὕψιστον λαλήσει.
καὶ τοὺς ἁγίους τοῦ
ὑψίστου κατατρίψει.
καὶ προσδέξεται ἀλ
λοιῶσαι καιροὺς καὶ
νόμον· καὶ παραδο
θήσεται πάντα εἰς
τὰς χεῖρας αὐτοῦ.
ἕως καιροῦ καὶ και
ρῶν. καὶ ἕως ἡμίσους
καιροῦ· καὶ ἡ κρίσις κα
θίσεται καὶ τὴν ἐξου
σίαν ἀπολοῦσι. καὶ
βουλεύσονται μιᾶναι
καὶ ἀπολέσαι ἕως τέ
λους· καὶ τὴν βασι
λίαν καὶ τὴν ἐξουσί
αν. καὶ τὴν μεγαλει
ότητα αὐτῶν· καὶ
τὴν ἀρχὴν πασῶν
τῶν ὑπὸ τῶν δυνῶν
βασιλειῶν. ἔδωκε
λαῷ ἁγίῳ ὑψίστῳ.
βασιλεῦσαι βασιλεί
αν αἰώνιον· καὶ πᾶ
σαι ἐξουσίαι αὐτῷ ὑ
ποταγήσονται καὶ

πειθαρχήσουσιν αὐ
τῷ ἕως καταστροφῆς
— του λόγου· ἐγὼ δα
νιὴλ σφόδρα ἐκστάσει
περιειχόμην. καὶ
ἡ ἕξις μου διήνεγκεν
ἐμοί. καὶ τὸ ῥῆμα
ἐν καρδίᾳ μου ἐστήρι
— ξα· ἔτους τρίτου
βασιλεύοντος βαλτά
σαρ. ὅρασις ἣν εἶδον
ἐγὼ δανιήλ. μετὰ τὸ
ἰδεῖν με τὴν πρώ
την· καὶ εἶδον ἐν τῷ
ὁράματι τοῦ ἐνυ
πνίου μου. ἐμοῦ ὄν
τος ἐν σούσοις τῇ πό
λει. ἥ τις ἐστὶν ἐν ἐ (α)
(α) λυμαΐδι χώρᾳ ※·
καὶ εἶδον ἐν ὁράμα
τι /. ἔτι ὄντος μου πρὸς
τῇ πύλῃ αἰλάμ·
Ἀναβλέψας εἶδον κρι
ὸν ἕνα μέγαν ἑστῶτα
ἀπέναντι τῆς πύ
λης. καὶ εἶχε κέρα
τα ※· καὶ τὰ κέρα
τα ※ ὑψηλά· καὶ τὸ

ἕν. ὑψηλότερον τοῦ ἑ
τέρου· καὶ τὸ ὑψηλό
τερον· ἀνέβαινε·
μετὰ δὲ ταῦτα εἶδον
τὸν κριὸν. κερατί
ζοντα πρὸς ἀνα
λὰς καὶ πρὸς βορ
ρᾶν καὶ πρὸς δυσμὰσ
καὶ μεσημβρίαν. καὶ
καὶ πάντα τὰ θη
ρία οὐκ ἔστησαν ὀπί
σω αὐτοῦ. καὶ οὐκ ἦν
ὁ ρυόμενος ἐκ τῶν
χειρῶν αὐτοῦ· καὶ
ἐποίει ὡς ἤθελε καὶ
ὑψώθη. καὶ ἐγὼ διε
— νοούμην· καὶ ἰ
Δοὺ τράγος αἰγῶν ἤρ
χετο ἀπὸ δυσμῶν
ἐπὶ προσώπου τῆς
γῆς· καὶ ἦν τοῦ τρά
γου κέρας ἓν ※ θε
ωρητὸν. /. ἀνὰ μέσον
τῶν ὀφθαλμῶν αὐ
τῶν /. καὶ ἦλθεν
ἐπὶ τὸν κριὸν τὸν τὰ
κέρατα ἔχοντα.
ὃν εἶδον ἑστῶτα πρὸσ
τῇ πύλῃ· καὶ ἔδρα
με πρὸς αὐτὸν ἐν
θυμῷ ὀργῆς· καὶ
εἶδον αὐτὸν προσά
γοντα πρὸς τὸν κρι
ὸν. καὶ ἐθυμώθη
ἐπ' αὐτὸν. καὶ ἐπάτα
ξε ※ τὸν κριὸν. καὶ
συνέτριψε τὰ δύο κέ
ρατα αὐτοῦ. καὶ οὐ
κ ἔτι ἦν ἰσχὺς ἐν τῷ
κριῷ στῆναι κατέ
ναντι τοῦ τράγου·
καὶ ἐσπάραξεν αὐ
τὸν ἐπὶ τὴν γῆν. καὶ
συνέτριψεν αὐτόν.
καὶ οὐκ ἦν ὁ ῥυόμε
νος τὸν κριὸν ἀ
πὸ τοῦ τράγου· καὶ
ὁ τράγος τῶν αἰγῶν.
κατίσχυσε σφόδρα·
καὶ ὅτε κατίσχυσε.
συνετρίβη αὐτοῦ τὸ
κέρας τὸ μέγα. καὶ
ἀνέβη ἕτερα τέσσα
σα κέρατα κατό
πισθεν αὐτοῦ. εἰς τοὺς
τέσσαρας ἀνέμους

τοῦ ὀυρανοῦ· καὶ ἐξ ἑ
νὸς ἀυτῶν ἀνεφύη
κέρας ἰσχυρὸν ἓν. καὶ
κατίσχυσε καὶ ἐπά
ταξεν ἐπὶ μεσημβρί
ἐπινότου
αν καὶ ἐπανατολὰσ
καὶ ἐπὶ βορρᾶν. καὶ
ὑψώθη ἕως τῶν ἀστέ
ρων τοῦ ὀυρανοῦ· καὶ
ἐρράχθη ἐπὶ τὴν γῆν
ἀπὸ τῶν ἀστέρων. καὶ
ἀπὸ ἀυτῶν κατεπα
τήθη· ἕως ο ἀρχιστρά
τηγος ρύσεται τὴν
ἀιχμ αλωσίαν·
καὶ δι' ἀυτὸν τὰ ὄρη
τὰ ἀπ' ἀιῶνος ἐρρά
χθη. καὶ ἐξήρθη ὁ
τόπος ἀυτῶν καὶ θυ
σία· καὶ ἔθηκεν
ἀυτὴν ἕως χαμὰι
ἐπὶ τὴν γῆν καὶ ἐυ
ωδώθησαν καὶ ἐγε
νήθη· καὶ τὸ ἅγιον
ἐρημωθήσεται· καὶ
ἐγενήθησαν ἐπὶ τῇ
θυσίᾳ ἁι ἁμαρτίαι.
καὶ ἐρρίφη χαμὰι ἡ
δικαιοσύνη. καὶ ἐποί
ησε καὶ ἐυωδώθη·
καὶ ἤκουον ἑτέρου ἁγίου
λαλοῦντοσ· καὶ εἶ
πεν ὁ ἕτερος ἅγιος l. τῷ
φελμουνὶ τῷ λαλοῦν
τι. ἕως τίνος τὸ ὅρα
μα στήσεται. καὶ ἡ θυ
σία ἡ ἀρθεῖσα. καὶ ἡ
ἁμαρτία ἐρημώσε
ως ἡ δοθεῖσα. καὶ
τὰ ἅγια ἐρημωθή
σεται ἐις καταπά
τημα· καὶ εἶπεν
ἀυτῷ· ἕως ἑσπέρας
καὶ πρωΐ. ἡμέραι
δισχίλιαι τριακόσιαι.
καὶ καθαρισθήσεται
τὸ ἅγιον· καὶ ἐγένετο
Ἐν τῷ θεωρεῖν με ἐ
γὼ δανιὴλ τὸ ὅραμα.
ἐζήτουν διανοηθῆ
ναι· καὶ ἰδοὺ ἔστη κα
τεναντίον μου ὡς
ὅρασις ἀνθρώπου· καὶ
ἤκουσα φωνὴν ἀν
θρώπου ἀναμέσον
ὠλαι
τοῦ ὀυλαί· καὶ ἐκά

λεσε καὶ εἶπεν· γα
βριὴλ συνέτισον ἐκεῖ
νον τὴν ὅρασιν ⸼
καὶ ἀναβοήσας εἶπεν
ὁ ἄνθρωπος. ⸼ ἐπὶ τὸ πρό
σταγμα ἐκεῖνο ἡ ὅρασις /.
Καὶ ἦλθε καὶ ἔστη ἐχόμε
νός μου τῆς στάσεως
καὶ ἐν τῷ ἔρχεσθαι
αὐτὸν. ἐθορυβήθην
καὶ ἔπεσα ἐπὶ πρό
σωπόν μου· καὶ εἶ
πεν μοι· διανοήθη
τι υἱὲ ἀνου. ἔτι γὰρ
εἰς ὥραν καιροῦ τοῦ
το τὸ ὅραμα· καὶ λα
λοῦντος αὐτοῦ
μετ' ἐμοῦ. ἐκοιμή
θην ἐπὶ πρόσωπον
χαμαί· καὶ ἀψάμε
νός μου, ἤγειρέ με
ἐπὶ τοῦ τόπου. καὶ εἶ
πε μοι· ἰδοὺ ἐγὼ ἀ
παγγέλλω σοι ἃ ἔσται
ἐπ' ἐσχάτου τῆς ὀργῆς
τοῖς υἱοῖς τοῦ λαοῦ
— σου· ἔτι γὰρ εἰς ὥ
ρας καιροῦ συντε
— λείας μενεῖ· τὸν
Κριὸν ὃν εἶδες τὸν ἔ
χοντα τὰ κέρατα
βασιλεὺς μήδων και
— περσῶν ἐστί. καὶ ὁ
τράγος τῶν αἰγῶν
βασιλεὺς τῶν ἑλλή
νων ἐστί· καὶ τὸ κέ
ρας τὸ μέγα. τὸ ἀνα
μέσον τῶν ὀφθαλ
μῶν αὐτοῦ. αὐτὸς ὁ
βασιλεὺς ὁ πρῶτος
καὶ τὰ συντριβέν
τα καὶ ἀναβάντα
ὀπίσω αὐτοῦ τέσ
σαρα κέρατα. τέσ
σαρες βασιλεῖς τοῦ
ἔθνους αὐτοῦ ἀνάστη
σονται. ου κατὰ τὴν
ἰσχὺν αὐτῶν· καὶ ἐ
π' ἐσχάτου τῆς βασι
λείας αὐτῶν πλη
ρουμένων τῶν ἁμαρ
— τιῶν αὐτῶν. ἀνα
στήσεται βασιλεὺς ἀ
ναιδὴς προσώπῳ
διανοούμενος αἰνί
γματα. καὶ στερεω

θήσεται ἡ ἰσχὺς αὐτοῦ·
καὶ οὐκ ἐν τῇ ἰσχύϊ αὐ
τοῦ· καὶ θαυμαστῶς
φθερεῖ καὶ εὐοδωθή
σεται καὶ ποιήσει. καὶ
φθερεῖ δυνάστας καὶ
— δῆμον ἁγίων· καὶ
ἐπὶ τοὺς ἁγίους τὸ δια
νόημα αὐτοῦ· καὶ ευ
οδωθήσεται τὸ ψεῦ
δος ἐν ταῖς χερσὶν αὐ
τοῦ. καὶ ἡ καρδία αὐ
τοῦ ὑψωθήσεται. καὶ
δόλῳ ἀφανιεῖ ϖολλούς.
καὶ ἐπὶ ἀπωλείας
ἀνδρῶν στήσεται· καὶ
ποιήσει συναγωγὴν
χειρὸς. καὶ ἀποδώ
σεται ∴ τὸ ὅραμα τὸ
ἑσπέρας· καὶ πρω
ΐ. ηὑρέθη ἐπ' ἀληθεί
ας· καὶ νῦν ϖεφραγ
μένον τὸ ὅραμα.
ἔτι γὰρ εἰς ἡμέρας
— πολλάς· ἐγὼ δανι
ὴλ ἀσθενήσας ἡμέ
ρας ϖολλάς· καὶ ἀ
ναστὰς ἐϖραγματευ

όμην ϖάλιν πάλιν
βασιλικά· καὶ ἐξε
λυόμην ἐϖὶ τὸ ὁρά
ματι. καὶ οὐδεὶς ἦν
— ὁ διανοούμενος· ἔ
τους ϖρώτου ἐπὶ δα
ρείου τοῦ ξέρξου ἀπὸ
τῆς γενεᾶς τῆς μη
δικῆς. οἱ ἐβασίλευσαν
ἐπὶ τὴν βασιλείαν τῶν
χαλδαίων. τῷ πρώ
τῳ ἔτει τῆς βασιλείας
αὐτοῦ· ἐγὼ δανιὴλ δι
ενοήθην ἐν ταῖς βί
βλοις τῶν ἀριθμῶν
τῶν ἐτῶν· ὅτε ἐγένετο
ϖρόσταγμα τῇ γῇ ἐπὶ
ἱερεμίαν τὸν τὸν ϖρο
φήτην. ἐγεῖραι εἰς ἀ
ναϖλήρωσιν ὀνειδι
σμοῦ ἱλὴμ ἑβδομή
κοντα ἔτη· καὶ ἔδω
κα τὸ πρόσωπόν μου
ἐπὶ κν τὸν θν. εὑρεῖν
ϖροσευχὴν καὶ ἔλεος.
ἐν νηστείαις καὶ σάκκω
καὶ σποδῷ· καὶ πρὸς
ηυξάμην ϖρὸς κν τὸν

ϑν. ἐξωμολογησά
μην καὶ εἶπα·
ἰδοὺ κε σὺ εἶ ὁ θεὸς ὁ μέγας
καὶ ὁ ἰσχυρὸς καὶ ὁ φο
βερὸς. τηρῶν τὴν
διαθήκην καὶ τὸ ἔλε
ος τοῖς ἀγαπῶσί σε.
καὶ τοῖς φυλάσσουσι τὰ
πρόσταγματά σου· ἡ
μάρτομεν· ἠδικήσα
μεν. ἠσεβήσαμεν·
καὶ ἀπέστημεν καὶ πα
ρέβημεν τὰς ἐντολὰς
σου καὶ τὰ κρίματά
σου. καὶ οὐκ ἠκούσα
μεν τῶν παίδων σου
τῶν προφητῶν.
ἃ ἐλάλησαν ἐπὶ τῷ ὀ
νόματί σου ἐπὶ τοὺς
βασιλεῖς ἡμῶν· καὶ
δυνάστας ἡμῶν· καὶ
πρας ἡμῶν· καὶ παν
τὶ ἔθνει ἐπὶ τῆς γῆς·
σοὶ κε ἡ δικαιοσύνη
καὶ ἡμῖν ἡ αἰσχύνη τοῦ
προσώπου· κατὰ
τὴν ἡμέραν ταύτην
ἀνοις ἰούδα καὶ καθη
μένοις ἐν ἰλημ. καὶ
παντὶ τῷ λαῷ ἰηλ
τῷ ἔγγιστα καὶ τῷ ἀ
πωτέρῳ· ἐν πάσαις
ταῖς χώραις εἰς ἃς
διεσκόρπισας αὐτοὺς
ἐκεῖ. ἐν τῇ πλημμε
λείᾳ ῇ ἐπλημμέλη
σαν ἐναντίον σου δέσ
ποτα· ἡμῖν ἡ αἰσχύ
νη τοῦ προσώπου.
καὶ τοῖς βασιλεῦσιν ἡ
μῶν καὶ δυνάσταις.
καὶ τοῖς πράσιν ἡμῶν
ὅτι ἡμάρτομέν σοι·
τῷ κῷ ἡ δικαιοσύνη
καὶ τὸ ἔλεος· ὅτι ἀ
πέστημεν ἀπὸ σοῦ.
καὶ οὐκ ἠκούσαμεν τῆς
φωνῆς κυ τοῦ θεοῦ ἡ
μῶν· κατακολουθῆ
σαι τῷ νόμῳ σου ὧ
ἔδωκας ἐνώπιον
μωσῆ καὶ ἡμῶν. διὰ
τῶν παίδων σου τῶν
προφητῶν· καὶ
πᾶς ἰηλ ἐγκατέλιπε
τὸν νόμον σου. καὶ ἀ

πέστησαν τοῦ μὴ ἀκοῦ
σαι τῆς φωνῆς σου· καὶ
ἐπῆλθεν ἐφ' ἡμᾶς ἡ
κατάρα· καὶ ὁ ὅρκος
ὁ γεγραμμένος ἐν τῷ
νόμῳ μωσῆ παιδὸς
τοῦ θεοῦ· ὅτι ἡμάρτο
μεν αὐτῷ· καὶ ἔστησεν
ἡμῖν τὰ προστάγμα
τα αὐτοῦ. ὅσα ἐλά
λησεν ἐφ' ἡμᾶς καὶ ἐπὶ
τοὺς κριτὰς ἡμῶν· ὅ
σα ἔκρινας ἡμῖν ἐπα
γαγεῖν ἐφ' ἡμᾶς· κακὰ
μεγάλα οἷα οὐκ ἐγενή
θη ὑπὸ τὸν οὐρανόν. κα
θ' ὅτι ἐγενήθη ἐν ἰλη̄μ.
κατὰ τὰ γεγραμμέ
να ἐν διαθήκη μωσῆ
πάντα τὰ κακὰ ἐ
πῆλθεν ἡμῖν. καὶ οὐ
κ ἐξεζητήσαμεν τὸ
πρόσωπον κῡ θεοῦ ἡ
μῶν. ἀποστῆναι ἀ
πὸ τῶν ἁμαρτιῶν ἡ
μῶν. καὶ διανοηθῆ
ναι τὴν δικαιοσύνην
σου κε̄· καὶ ἠγρύ

πνησε κς̄ ὁ θεὸς ἐπὶ τὰ
κακά. καὶ ἐπήγαγεν
ἐφ' ἡμᾶς. ὅτι δίκαιος
κς̄ ὁ θεὸς ἡμῶν ἐπὶ πάν
τα ὅσα ἂν ποιήση. καὶ
οὐκ ἠκούσαμεν τῆς φω
— νῆς αὐτοῦ· καὶ νῦν
δέσποτα κε̄ ὁ θεὸς ἡμῶν.
ὁ ἐξαγαγὼν τὸν λαόν σου
ἐξ αἰγύπτου τῷ βρα
χιονί σου τῷ ὑψηλῷ.
καὶ ἐποίησας σεαυτῷ
ὄνομα κατὰ τὴν ἡ
μέραν ταύτην· ἡμάρ
τομεν. ἠγνοήκαμεν
δέσποτα κατὰ τὴν
δικαιοσύνην σου ἀπο
στραφήτω ὁ θυμός σου
καὶ ἡ ὀργή σου ἀπὸ τῆς
πόλεώς σου ἰλη̄μ'
ὄρους τοῦ ἁγίου σου. ὅ
τι ἐν ταῖς ἁμαρτίαις
ἡμῶν καὶ ἐν ταῖς ἀ
γνοίαις τῶν π̄ρων
ἡμῶν· ἱερουσαλὴμ
καὶ ὁ δῆμος σου κε̄ εἰς
ὀνειδισμόν. ἐν πᾶσι
τοῖς περικύκλω ἡμῶν·

καὶ νῦν ἐπάκουσον
δέσποτα τῆς προσευ
χῆς τοῦ παιδός σου.
καὶ ἐπὶ τὰς δεήσεις μου.
καὶ ἐπιβλεψάτω τὸ
πρόσωπόν σου ἐπὶ
τὸ ὄρος τὸ ἅγιόν σου τὸ
ἔρημον. ἕνεκεν τῶν
δούλων σου δέσποτα·
πρόσχες κε τὸ οὖς σου
καὶ ἐπάκουσόν μου·
ἄνοιξον τοὺς ὀφθαλμοὺς
σου καὶ ἴδε τὴν ἐρή
μωσιν ἡμῶν καὶ τῆς
πόλεώς σου. ἐφ' ἧς ἐ
πεκλήθη τὸ ὄνομά
σου ἐπ' αὐτῆς· οὐ γὰρ
ἐπὶ ταῖς δικαιοσύναις
ἡμῶν. ἡμεῖς δεόμε
θα ἐν ταῖς προσευχαῖς
ἡμῶν ἐνώπιόν σου.
ἀλλὰ διὰ τὸ σὸν ἔλεος
κε· σὺ ἱλάτευσον κε·
ἐπάκουσον καὶ ποίη
σον καὶ μὴ χρονήσῃς
ἕνεκα σεαυτοῦ δέσπο
τα. ὅτι τὸ ὄνομά σου
ἐπεκλήθη ἐπὶ τὴν
πόλιν σου σιών. καὶ
ἐπὶ τὸν λαόν σου ἰηλ·
— καὶ ἐγὼ ἐλάλουν
προσευχόμενος καὶ
ἐξομολογούμενος
τὰς ἁμαρτίας μου
καὶ τὰς ἁμαρτίας
τοῦ λαοῦ μου ἰσραήλ·
καὶ δεόμενος ἐν ταῖς
προσευχαῖς ἐναντί
ον κυ θεοῦ μου. καὶ ὑπὲρ
τοῦ ὄρους τοῦ ἁγίου τοῦ
θεοῦ ἡμῶν. καὶ ἔτι λα
λοῦντος μου ἐν τῇ
προσευχῇ μου. καὶ
ἰδοὺ ὁ ἀνὴρ ὃν εἶδον
ἐν τῷ ὕπνῳ μου
τὴν ἀρχὴν γαβριήλ.
τάχει φερόμενος.
προσήγγισέ μοι ἐν
ὥρα θυσίας ἑσπερι
νῆς. καὶ προσῆλθε
καὶ ἐλάλησε μετ' ἐμοῦ
καὶ εἶπεν· δανιήλ.
ἄρτι ἐξῆλθον ὑπο
δεῖξαι σοι διάνοιαν·
ἐν ἀρχῇ τῆς δεήσε
ώς σου ἐξῆλθε πρό

σταγμα παρὰ κῦ· καὶ
ἐγὼ ἦλθον ὑποδεῖξαι
σοι· ὅτι ἐλεεινὸς εἶ· καὶ
διανοήθητι τὸ πρό
— σταγμα· ἑβδομή
κοντα ἑβδομάδες ἐ
κρίθησαν ἐπὶ τὸν λα
όν σου καὶ ἐπὶ τὴν πό
λιν σιών. συντελε
σθῆναι τὴν ἁμαρτί
αν καὶ τὰς ἀδικίας
σπανίσαι. καὶ ἀπα
λεῖψαι τὰς ἀδικίας.
καὶ διανοηθῆναι τὸ
ὅραμα. καὶ δοθῆναι
δικαιοσύνην αἰώνι
ον. καὶ συντελεσθῆ
ναι τὰ ὁράματα. ※
καὶ ※ προφήτην. καὶ
εὐφρᾶναι ἅγιον ἁγίων·
καὶ γνώσῃ καὶ δια
νοηθήσῃ. καὶ εὑρ[ή]σ
θήσῃ καὶ εὑρήσεις
προστάγματα ἀπο
κριθῆναι· καὶ οἰκο
δομήσεις ἰλημ πό
λιν κῷ· καὶ μετὰ
ἑπτὰ καὶ ἑβδομήκον
τα· καὶ ἑξήκοντα
δύο. ἀποσταθήσεται
χρῖσμα καὶ οὐκ ἔσται·
καὶ βασιλεια ἐθνῶν.
φθερεῖ τὴν πόλιν καὶ
τὸ ἅγιον μετὰ τοῦ χῦ.
Καὶ ἥξει ἡ συντελεία αὐ
τοῦ μετ' ὀργῆς. καὶ
καιροῦ συντελείας.
ἀπὸ πολέμου πολε
μηθήσεται· καὶ δυ
ναστεύσει ἡ διαθήκη
εἰς πολλούς. καὶ πά
λιν ἐπιστρέψει· καὶ
ἀνοικοδομηθήσεται
εἰς πλάτος καὶ μῆ
κος. καὶ κατὰ συντέ
λειαν καιρῶν· καὶ
μετὰ ἑπτὰ καὶ ἑβδο
μήκοντα καιρούς.
καὶ ξβ ἐτῶν ἕως και
ροῦ συντελείας πο
λέμου. καὶ ἀφαιρε
θήσεται ἡ ἐρήμωσις
ἐν τῷ κατισχῦσαι τὴν
διαθήκην ἐπὶ πολ
λὰς ἑβδομάδας· καὶ
ἐν τῷ τέλει τῆς ἑβδο

μάδος. ἀρθήσεται
ἡ θυσία καὶ ἡ σπονδή.
καὶ ἐπὶ τὸ ἱερὸν βδέ
λυγμα τῶν ἐρημώ
σεων ἔσται. ἕως συν.
τελείας· καὶ συντε
λεία δοθήσεται ÷
ἐπὶ τὴν ἐρήμωσιν·
Ἐν τῷ ἐνιαυτῷ τῷ
πρώτῳ κύρου τοῦ
βασιλέως περσῶν.
πρόσταγμα ἐδείχθη
τῷ δανιήλ. ὃς ἐπε
κλήθη τὸ ὄνομα
βαλτάσαρ· καὶ ἀλη
θὲς τὸ ὅραμα καὶ
τὸ πρόσταγμα· καὶ
τὸ πλῆθος τὸ ἰσχυ
ρὸν. διανοηθήσεται
τὸ πρόσταγμα· καὶ
διενοήθην ÷ αὐτὸ
— ἐν ὁράματι /. ἐν ταῖς
ἡμέραις ἐκείναις
ἐγὼ δανιὴλ ἤμην
πενθῶν· τρεῖς ἑβ
δομάδας ἄρτον ἐπι
θυμιῶν οὐκ ἔφαγον.
καὶ κρέας καὶ οἶνον
οὐκ εἰσῆλθεν εἰς τὸ
στόμα μου· ἔλαιον
οὐκ ἠλειψάμην. ἕ
ως τοῦ συντελέσαι
με τὰς τρεῖς ἑβδο
μάδας τῶν ἡμερῶν·
Καὶ ἐγένετο τῇ ἡμέρᾳ
τῇ τετάρτῃ καὶ εἰκά
δι τοῦ μηνὸς τοῦ πρώ
του. καὶ ἐγὼ ἤμην ἐ
πὶ τοῦ χείλους τοῦ
ποταμοῦ τοῦ μεγά
λου. ὅς ἐστι τίγρης·
καὶ ἦρα τοὺς ὀφθαλ
μούς μου καὶ εἶδον. καὶ
ἰδοὺ ἀνος εἷς ἐνδεδυ
μενος βύσσινα. καὶ
τὴν ὀσφὺν περιεζω
σμένος βυσσίνῳ·
καὶ ἐκ μέσου αὐτοῦ φῶς·
καὶ τὸ στόμα αὐτοῦ
ὡσεὶ θαλάσσης· καὶ
τὸ πρόσωπον αὐτοῦ
ὡσεὶ ὅρασις ἀστρα
πῆς· καὶ οἱ ὀφθαλ
μοὶ αὐτοῦ. ὡσεὶ λαμ
πάδες πυρός· καὶ
οἱ βραχίονες αὐτοῦ

καὶ οἱ πόδες· ὡσεὶ
χαλκὸς ἐξαστράπτων·
καὶ φωνὴ λαλιᾶς αὐ
· τοῦ ὡσεὶ φωνὴ θο
— ρύβου· καὶ εἶδον ἐ
γὼ δανιὴλ· τὴν ὅρα
σιν τὴν μεγάλην ταύ
την· καὶ οἱ ἄνοι οἱ ὄν
τες μετ' ἐμοῦ· οὐκ εἴ
δοσαν τὴν ὅρασιν
ταύτην. καὶ φόβος
ἰσχυρὸς ἐπέπεσεν ἐ
π' αὐτοὺς. καὶ ἀπέ
δρασαν ἐν σπουδῆ.
καὶ ἐγὼ κατελείφθην
μόνος· καὶ εἶδον τὴν
ὅρασιν τὴν μεγάλην
ταύτην καὶ οὐκ ἐ
κατελείφθη ἐν ἐμοὶ
ἰσχύς· καὶ ἰδοὺ πνα
ἐπεστράφη ἐπ' ἐμὲ
εἰς φθορὰν καὶ οὐ
κατίσχυσα. καὶ οὐ
κ ἤκουσα τὴν φω
νὴν λαλιᾶς αὐτοῦ·
ἐγὼ ἤμην πεπτω
κὼς ἐπὶ πρόσωπόν
μου ἐπὶ τὴν γῆν.

καὶ ἰδοὺ χεῖρα προ
σηγαγέ μοι καὶ ἤγειρέ
με. ἐπὶ τῶν γονά
των ἐπὶ τὰ ἴχνη τῶν
ποδῶν μου· καὶ εἶ
— πεν μοι· δανιὴλ.
ἄνθρωπος ἐλεεινὸς εἶ. δι
ανοήθητι τοῖς προ
στάγμασιν οἷς ἐγὼ λα
λῶ ἐπὶ σέ. καὶ στῆθι
ἐπὶ τοῦ τόπου σου.
ἄρτι γὰρ ἀπεστάλην
— ἐπὶ σέ· καὶ ἐν τῷ
λαλῆσαι αὐτὸν μετ' ἐ
μοῦ τὸ πρόσταγμα
τοῦτο· ἔστην τρέμων·
καὶ εἶπεν πρός με·
μὴ φοβοῦ δανιὴλ.
ὅτι ἀπὸ τῆς ἡμέ
ρας τῆς πρώτης·
ἧς ἔδωκας τὸ πρό
σωπόν σου διανοη
θῆναι καὶ ταπεινω
θῆναι ἐναντίον κυ
τοῦ θεοῦ σου. εἰσηκού
σθη τὸ ῥῆμα σου. καὶ
ἐγὼ εἰσῆλθον τῷ ῥή
ματί σου· καὶ ὁ στρα

τηγὸς βασιλέως
περσῶν ἀνθειστή
κει ἐναντίον μου.
είκοσι καὶ μίαν ἡμέ
ραν· καὶ ἰδοὺ μι·
χαὴλ εἷς τῶν ἀρχόν
των τῶν πρώτων
ἐπῆλθε βοηθῆσαί
μοι. καὶ αὐτὸν ἐκεῖ
κατέλιπον. μετὰ
τοῦ στρατηγοῦ τοῦ
βασιλέως περσῶν·
καὶ εἶπεν μοι· ἦλθον
ὑποδεῖξαί σοι τί ὑ
παντήσεται τῷ λα
ῷ σου ἐπ' ἐσχάτου
τῶν ἡμερῶν· ἔτι
γὰρ ὥρα εἰς ἡμέ
— ρας· καὶ ἐν τῷ
αὐτὸν λαλῆσαι μετ' ἐ
μοῦ τὰ προστάγμα
τα ταῦτα. ἔδωκα
τὸ πρόσωπόν μου
ἐπὶ τὴν γῆν· καὶ
ἐσιώπησα· καὶ
ἰδοὺ ὡς ὁμοίωσις
χειρὸς ἀνου ἥψατό
μου τῶν χειλέων

καὶ ἤνοιξα τὸ στόμα
μου καὶ ἐλάλησα.
καὶ εἶπα τῷ ἑστηκό
τι ἀπέναντί μου.
κε· καὶ ὡς ὅρασις
ἀπεστράφη ἐπὶ τὸ
πλευρόν μου ἐπ' ἐ
μέ. καὶ οὐκ ἦν ἔ
π' ἐμοὶ ἰσχύς· καὶ
πῶς δυνήσεται ὁ
παῖς. λαλῆσαι με
τὰ τοῦ κυ αὐτοῦ
καὶ ἐγὼ ἠσθένησα
καὶ οὐκ ἔστιν ἐν ἐμοί
ἰσχύς. καὶ πνα ὃν
κατελείφθη ἐν ἐ
μοί· καὶ προσέ
θηκε καὶ ἥψατό μου
ὡς ὅρασις ἀνθρώπου.
καὶ κατίσχυσέ με
καὶ εἶπε μοι. ἄνθρωπος
ἐλεεινὸς εἶ μὴ φο
βοῦ· ὑγίαι νε.
ἀνδρίζου. καὶ ἴσχυ
σε· καὶ ἐν τῷ λαλῆ
σαι αὐτὸν μετ' ἐμοῦ.
ἴσχυσα καὶ εἶπα.
λαλησάτω ὁ κς μου.

ὅτι ἐνίσχυσέ με· καὶ
εἶπεν πρός με·
γινώσκεις τί ἦλθον
πρὸς σέ. καὶ νῦν
ἐπιστρέψω διαμά
χεσθαι μετὰ τοῦ στρα
τηγοῦ βασιλέως
τῶν περσῶν· καὶ
ἐγὼ ἐξεπορευόμην·
καὶ ἰδοὺ στρατηγὸς
ἑλλήνων εἰσεπορεύ
ετο· καὶ μάλα ὑπο
δείξω σοι τὰ πρῶ
τα ἐν ἀπογραφῇ
ἀληθείας· καὶ οὐ
θεὶς ἦν ὁ βοηθῶν
μετ' ἐμοῦ ὑπὲρ τού
των ἀλλ' ἢ μιχαὴλ
— ὁ ἄγγελος· καὶ ἐν τῷ
ἐνιαυτῷ τῷ πρώ
τῳ κύρου τοῦ βασι
λέως. εἶπέν μοι ἐ
νισχύσαι καὶ ἀνδρί
ζεσθαι· καὶ νῦν ἦλ
θον. τὴν ἀλήθειαν
— ὑποδεῖξαί σοι· ἰδοὺ
τρεῖς βασιλεῖς ἀνθε
στήκασιν ἐν τῇ περ
σίδι· καὶ ὁ τέταρτος
πλουτήσει πλοῦτον
μέγαν παρὰ πάν
τας· καὶ ἐν τῷ κα
τισχύσαι αὐτὸν ἐν τῷ
πλούτῳ αὐτοῦ. ἐπα
ναστήσεται παντὶ
βασιλεῖ ἑλλήνων καὶ
στήσεται βασιλεὺς δυ
νατὸς· καὶ κυριεύ
σει κυρείας πολλῆς·
καὶ ποιήσει καθὼς
ἂν βούληται· καὶ
ἐν τῷ ἀναστῆναι αὐ
τὸν. συντριβήσε
ται ἡ βασιλεία αὐτοῦ.
καὶ μερισθήσεται εἰς
τοὺς τέσσαρας ἀνέ
μους τοῦ οὐρανοῦ· οὐ
κατὰ τὴν ἀλκὴν αὐ
τοῦ οὐδὲ κατὰ τὴν
κυρείαν αὐτοῦ· ἣν
ἐδυνάστευσε· ὅτι
ἀποσταθήσεται ἡ βα
σιλεία αὐτοῦ. καὶ ἑτέ
ροις διδάξει ταῦτα.
καὶ ἐνισχύσει βασιλεί
αν αἰγύπτου. καὶ εἷς

ἐκ τῶν δυναστῶν
κατισχύσει αὐτόν. καὶ
δυναστεύσει δυναστεί
α μεγάλη ἡ δυνα
στεία αὐτοῦ. καὶ εἰς
συντέλειαν ἐνιαυτῶν
— ἄξει αὐτούς· καὶ ει
σελεύσεται βασιλεὺς
αἰγύπτου εἰς τὴν
βασιλείαν τὴν βορρᾶ.
ποιήσασθαι συνθή
κας. καὶ οὐ μὴ κα
τισχύσῃ. ὅτι ὁ βρα
χίων αὐτοῦ οὐ στήσει
ἰσχύν. καὶ ὁ βραχί
ων αὐτοῦ ναρκήσει
καὶ τῶν συμπορευο
μένων μετ᾽ αὐτοῦ. καὶ
— μενεῖ εἰς ὥρας· καὶ
Ἀναστήσεται φυτὸν ἐκ
τῆς ῥίζης αὐτοῦ κα
θ᾽ ἑαυτόν· καὶ ἥξει ἐπὶ
τὴν δύναμιν αὐτοῦ
ἐν ἰσχύϊ αὐτοῦ βασι
λεὺς βορρᾶ. καὶ ποι
ήσει ταραχὴν καὶ
κατισχύσει· καὶ τοὺς
θεοὺς αὐτῶν κατα
στρέψει μετὰ τῶν χω
νευτῶν αὐτῶν. καὶ
τοὺς ὄχλους αὐτῶν
μετὰ τῶν σκευῶν
τῶν ἐπιθυμημά
των αὐτῶν· τὸ ἀρ
γύριον καὶ τὸ χρυ
σίον. ἐν αἰχμαλω
σίᾳ ἀποίσουσιν εἰς
αἴγυπτον· καὶ ἔσται
ἔτος βασιλεῖ βορρᾶ
καὶ εἰσελεύσεται εἰς
βασιλείαν βασιλεὺς
αἰγύπου ἡμέρας.
καὶ ἐπιστρέψει ἐπὶ τὴν
γῆν αὐτοῦ· καὶ ὁ υἱὸς
αὐτοῦ· καὶ ἐρεθισθή
σεται καὶ συνάξει
συναγωγὴν ὄχλου
πολλοῦ. καὶ εἰσε
λεύσεται κατ᾽ αὐτὴν
κατὰ σύρων· πα
ρελεύσεται καὶ ἐπι
στρέψει καὶ παρο
ξυνθήσεται ἐπὶ πο
λύ· καὶ ὀργισθή
σεται βασιλεὺς αἰγύ
πτου ※ καὶ ἐξελεύσε

ται /. καὶ πολεμή
σει μετὰ βασιλέως
βορρᾶ. ※ καὶ στήσει
ὄχλον πολὺν /. καὶ
παραδοθήσεται ἡ συ
ναγωγὴ ἐις τὰς χεῖ
ρας ἀυτοῦ. καὶ λήψε
ται τὴν συναγωγὴν
καὶ ὑψωθήσεται ἡ καρ
δια ἀυτοῦ. καὶ ταρά
ξει πολλοὺς καὶ ἀυ
μὴ φοβηθῆ. καὶ ἐ
πιστρέψει βασιλεὺς
βορρᾶ. καὶ συνάξει
πόλεως συναγωγὴν
μείζονα παρὰ τὴν
πρώτην. κατὰ
συντελείαν καιροῦ
ἐνιαυτοῦ. καὶ εἰσε
λεύσεται εἰς ἀυτὴν
ἐπ' ἀυτὸν ἐν ὄχλῳ
πολλῷ. καὶ ἐν χρή
— μασι πολλοῖς· καὶ
ἐν τοῖς καιροῖς ἐκεί
νοις. διάνοιαι ἀνα
στήσονται ἐπὶ τὸν
βασιλέα ἀιγύπτου.
καὶ ἀνοικοδομήσει τὰ
πεπτωκότα τοῦ ἔ
θνους σου. καὶ ἀνα
στήσεται εἰς τὸ ἀναστῆ
σαι τὴν προφητεί
αν. καὶ προσκόψου
σι· καὶ ἐπελεύσεται
βασιλεὺς βορρᾶ. καὶ
ἐπιστρέψει τὰ δόρα
τα ἀυτοῦ. καὶ λήψε
ται τὴν πόλιν τὴν
ὀχυράν· καὶ οἱ βρα
χίονες βασιλέως αἰ
γύπτου. στήσονται
μετὰ τῶν δυναστῶν
ἀυτοῦ. καὶ οὐκ ἔσται
ἀυτῷ ἰσχὺς εἰς τὸ
ἀντιστῆναι ἀυτῷ·
καὶ ποιήσει ὁ εἰσπο
ρευόμενος ἐπ' ἀυτὸν
κατὰ τὸ θέλημα
ἀυτοῦ. καὶ ὀυκ ἔσται ὁ
ἀνθεστηκὼς ἐναντί
ον ἀυτοῦ· καὶ στήσε
ται ἐν τῇ χώρᾳ καὶ
ἐπιτελεσθήσεται πάν
τα τὰ ἐν ταῖς χερ
σὶν ἀυτοῦ· καὶ δώσει
τὸ πρόσωπον ἀυτοῦ

ἐπελθεῖν βίᾳ τὸ ἔρ
γον αὐτοῦ. καὶ συνθή
κας μετ᾽ αὐτοῦ ποιή
σεται· καὶ θυγατέ
ρα ἀνου δώσει αὐτῷ
εἰς τὸ φθεῖραι αὐτήν.
καὶ οὐ πείσεται καὶ
οὐκ ἔσται· καὶ δώσει
τὸ πρόσωπον αὐτοῦ
ἐπὶ τὴν θάλασσαν.
καὶ λήψεται πολλούς·
καὶ ἐπιστρέψει ὀργὴν
ὀνειδισμοῦ αὐτῶν ἐν
ὅρκῳ· κατὰ τὸν ὀ
νειδισμὸν αὐτοῦ ἐπε
στρέψει τὸ πρόσωπον
αὐτοῦ εἰς τὸ κατισχύ
σαι τὴν χώραν αὐτοῦ.
καὶ προσκόψει καὶ πε
σεῖται. καὶ οὐχ᾽ εὑρεθή
— σεται· καὶ ἀναστή
σεται ἐκ τῆς ῥίζης αὐ
τοῦ φυτὸν βασιλείας
εἰς ἀνάστασιν. ἀνὴρ
τύπτων δόξαν βασι
λέως· καὶ ἐν ἡμέ
ραις ἐσχάταις συντρι
βήσεται. καὶ οὐκ ἐν ὀρ
γῇ οὐδὲ ἐν πολέμῳ·
Καὶ ἀναστήσεται ἐπὶ τὸν
τόπον αὐτοῦ εὐκα
ταφρόνητος. καὶ οὐ
δοθήσεται ἐπ᾽ αὐτὸν
δόξα βασιλέως· καὶ
ἥξει ἐξάπινα. κα
τισχύσει βασιλεὺς ἐν
κληροδοσίᾳ αὐτοῦ·
καὶ τοὺς βαρχίονας
τοὺς συντριβέντας
συντρίψει ἀπὸ προ
σώπου αὐτοῦ. καὶ
μετὰ τῆς διαθήκης
καὶ δήμου συνταγέν
τος μετ᾽ αὐτοῦ· ποιή
σει ψεῦδος· καὶ ἐπὶ
ἔθνος ἰσχυρὸν ἐν ὀλι
γοστῷ ἔθνει. ἐξάπι
να ἐρημώσει πόλιν
καὶ ποιήσει ὅσα οὐκ ἐ
ποίησαν οἱ πρες αὐ
τοῦ. οὐδὲ οἱ πρες τῶν
· πρων αὐτοῦ· προ
νομὴν καὶ σκῦλα καὶ
χρήματα αὐτοῖς
δώσει. κα ἐπὶ τὴν
πόλιν τὴν ἰσχυρὰν

διανοηθήσεται. καὶ
οἱ λογισμοὶ αὐτοῦ εἰς
μάτην· καὶ ἐγερθή
σεται ἡ ἰσχὺς αὐτοῦ καὶ
ἡ καρδία αὐτοῦ ἐπὶ
τὸν βασιλέα αἰγύ
πτου. ἐν ὄχλῳ πολ
λῷ· καὶ ὁ βασιλεὺς
αἰγύπτου ἐρεθισθή
σεται εἰς πόλεμον.
ἐν ὄχλῳ ἰσχυρῷ σφό
δρα λίαν· καὶ οὐ στή
σεται. ὅτι διανοηθή
σεται ἐπ' αὐτὸν διάνοι
α. καὶ καταναλώσου
σιν αὐτὸν μέριμναι
αὐτοῦ. καὶ ἀποστρέ
ψουσιν αὐτὸν· καὶ
παρελεύσονται καὶ
κατασυριεῖ. καὶ πε
σοῦνται τραυματί
αι πολλοί· καὶ δύο
βασιλεῖς μόνοι δει
πνήσουσιν ἐπὶ τὸ αὐ
τὸ. καὶ ἐπὶ μιᾶς τρα
πέζης φάγονται. καὶ
ψευδολογήσουσι· καὶ
οὐκ εὐοδωθήσονται.

ἔτι γὰρ συντελεία εἰς
καιρὸν. καὶ ἐπιστρέ
ψει εἰς τὴν χώραν αὐ
τοῦ ἐν χρήμασι πολ
λοῖς· καὶ ἡ καρδία
αὐτοῦ. ἐπὶ τὴν δια
θήκην τοῦ ἁγίου· ποι
ήσει καὶ ἐπιστρέψει ἐπὶ
τὴν χώραν αὐτοῦ·
εἰς καιρὸν ※ ἐπιστρέ
ψει /. καὶ εἰσελεύσεται
εἰς αἴγυπτον. καὶ οὐ
κ ἔσται ὡς ἡ πρώτη
καὶ ἡ ἐσχάτη· καὶ ἥ
ξουσι ῥωμαῖοι καὶ ἐ
ξώσουσιν αὐτὸν. καὶ
ἐμβριμήσονται αὐτῷ· ÷
καὶ ἐπιστρέψει καὶ ὀργι
σθήσονται /. ἐπὶ τὴν
διαθήκην τοῦ ἁγίου.
καὶ ποιήσει καὶ ἐπιστρέ
ψει καὶ διανοηθήσεται
ἐπ' αὐτοὺς. ἀνθ' ὧν ἐγ
κατέλιπον τὴν δια
θήκην τοῦ ἁγίου· καὶ
βραχίονες παρ' αὐ
τοῦ στήσονται. καὶ μι
ανοῦσι τὸ ἅγιον τοῦ φόβου.

καὶ ἀποστήσουσι τὴν
θυσίαν. καὶ δώσουσι
βδέλυγμα ἐρημώ
— σεως· καὶ ἐν ἁμαρ
τίαις διαθήκης. μια
νοῦσιν ἐν σκληρῷ λα
ῷ· καὶ ὁ δῆμος ὁ γι
νώσκων ταῦτα. κα
τισχύσουσι καὶ ποιή
σουσι· καὶ ἐννοούμε
νοι τοῦ ἔθνους. συνή
σουσιν εἰς πολλούς·
καὶ προσκόψουσι ῥομ
φαίᾳ καὶ παλαιω
θήσονται ἐν αὐτῇ.
καὶ ἐν αἰχμαλωσίᾳ
καὶ ἐν προνομῇ ἡ
μερῶν κηλιδωθή
σονται· καὶ ὅτ' ἂν
συντρίβωνται. συ
νάξουσιν ἰσχὺν βρα
χεῖαν· καὶ ἐπισυνα
χθήσονται ἐπ' αὐτοὺς
πολλοὶ ἐπὶ πόλεως.
καὶ πολλοί. ὡς ἐν κλη
ροδοσίᾳ· καὶ ἐκ τῶν
συνιέντων διανοη
θήσονται εἰς τὸ καθα
ρίσαι ἑαυτούς. καὶ εἰς
τὸ ἐκλεγῆναι. καὶ εἰς
τὸ καθαρισθῆναι ἕ
ως καιροῦ συντελεί
— ας· ἔτι γὰρ καιρὸς
εἰς ὥρας· και ποιή
σει κατὰ τὸ θέλημα
αὐτοῦ ὁ βασιλεύς. καὶ
παροργισθήσεται καὶ
ὑψωθήσεται ἐπὶ πάν
τα θεόν. καὶ ἐπὶ τὸν
θεὸν τῶν θεῶν ἔξαλλα
λαλήσει. καὶ εὐοδω
θήσεται ἕως ἂν συν
τελεσθῇ ἡ ὀργή. εἰς
αὐτὸν γὰρ συντέλει
α γίνεται καὶ ἐπὶ τοὺς
θεοὺς τῶν πρων αὐ
τοῦ οὐ μὴ προνοη
θῇ· καὶ ἐν ἐπιθυ
μίᾳ γυναικὸς οὐ μὴ
προνοηθῇ. ὅτι ἐν παν
τὶ ὑψωθήσεται. καὶ
ὑποταγήσεται αὐτῷ
ἔθνη ἰσχυρά. ἐπὶ τὸν
τόπον αὐτοῦ κινήσει.
καὶ θεὸν ὃν οὐκ ἔγνωσαν
οἱ πρες αὐτοῦ τιμήσει·

ἐν χρυσίῳ καὶ ἀργυ
ρίῳ καὶ λίθῳ πολυ
τελεῖ. καὶ ἐν ἐπιθυ
μήμασι ποιήσει πό
λεων. καὶ εἰς ὀχύρω
μα ἰσχυρὸν ἥξει μετὰ
θεοῦ ἀλλοτρίου· οὗ
ἐὰν ἐπιγνῷ. πλη
θυνεῖ δόξαν. καὶ κα
τακυριεύσει αὐτοῦ
ἐπὶ πολύ· καὶ χώ
ραν ἀπομεριεῖ εἰς δω
ρεάν· καὶ καθ' ὥ
ραν συντελείας συγ
κερατισθήσεται αὐ
τῷ ὁ βασιλεὺς αἰγύ
πτου· καὶ ἐποργισθή
σεται αὐτῷ βασιλεὺς
βορρᾶ. ἐν ἅρμασι καὶ
ἐν ἵπποις πολλοῖς.
καὶ ἐν πλοίοις πολ
λοῖς· καὶ εἰσελεύσε
ται εἰς χώραν αἰγύ
πτου. καὶ ἐπελεύσε
ται εἰς τὴν χώραν μου. ※
καὶ πολλαὶ ※ σκαν
δαλισθήσονται· καὶ
αὗται σωθήσονται

ἀπὸ χειρὸς αὐτοῦ. ※
ἰδὼμ. καὶ μωὰβ. καὶ
κεφάλαιον υἱῶν ἀμ
μών· καὶ ἀποστελεῖ
χεῖρα αὐτοῦ ἐν γαῖς
γάιαις /. καὶ ἐν χώ
ρᾳ αἰγυπτου. οὐκ ἔ
σται ἐν αὐτῇ διασω
ζόμενος· καὶ κρα
τήσει τοῦ τόπου τοῦ
χρυσίου καὶ τοῦ τόπου
τοῦ ἀργυρίου. καὶ πά
σης τῆς ἐπιθυμίας
αἰγύπτου. καὶ λιβύες
καὶ αἰθίοπες ἔσονται
ἐν τῷ ὄχλῳ αὐτοῦ·
καὶ ἀκοὴ ταράξει αὐ
τὸν ἀπὸ ἀνατολῶν
καὶ βορρᾶ. καὶ ἐξε
λεύσεται ἐν θυμῷ ἰ
σχυρῷ καὶ ῥομφαίᾳ
ἀφανίσαι καὶ ἀπο
κτεῖναι πολλούς·
καὶ στήσει αὐτοῦ τὴν
σκηνὴν τότε. ἀνα
μέσον τῶν θαλασσῶν·
καὶ τοῦ ὄρους τῆς θε
λήσεως τοῦ ἁγίου. καὶ

ἥξει ὥρα τῆς συντε
λείας αὐτοῦ. καὶ οὐ
κ ἔσται βοηθῶν αὐτῷ·
καὶ κατὰ τὴν χώραν
ἐκείνην παρελεύσε
μιχαὴλ ὁ ἄγγελος ὁ μέ
γας. ὁ ἑστηκὼς ἐπὶ τοὺς
υἱοὺς τοῦ λαοῦ σου·
Ἐκείνη ἡ ἡμέρα θλίψε
ως. οἵα οὐκ ἐγενήθη.
ἀφ' οὗ ἐγενήθησαν ἕως
τῆς ἡμέρας ἐκείνης
Καὶ ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέ
ρα ὑψωθήσεται πᾶς
ὁ λαὸς ὃς ἂν εὑρεθῇ
ἐγγεγραμμένος ἐν τῷ
βιβλίῳ· καὶ πολλοὶ
τῶν καθευδόντων
ἐν τῷ πλάτει τῆς
γῆς. ἀναστήσονται
οἱ μὲν εἰς ζωὴν αἰώ
νιον. οἱ δὲ εἰς ὀνειδι
σμὸν. οἱ δὲ εἰς διασπο
ρὰν καὶ αἰσχύνην αἰ
— ώνιον· καὶ οἱ συνιε
ὄντες φανοῦσιν ὡς
φωστῆρες τοῦ οὐνοῦ.
καὶ οἱ κατισχύοντες
τοὺς λόγους μου. ὡσεὶ
τὰ ἄστρα τοῦ οὐνοῦ
εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ
— αἰῶνος· καὶ σὺ δα
νιὴλ κάλυψον τὰ προ
στάγματα· καὶ σφρα
γίσαι τὸ βιβλίον ἕως
καιροῦ συντελείας.
ἕως ἂν ἀπομανῶ
σιν οἱ πολλοὶ· καὶ
πλησθῇ ἡ γῆ ἀδι
κίας· καὶ εἶδον ἐγὼ
δανιὴλ. καὶ ἰδοὺ δύο
ἕτεροι εἱστήκεισαν.
εἷς ἔνθεν τοῦ ποτα
μοῦ· καὶ εἷς ἔνθεν·
Καὶ εἶπα τῷ ἑνὶ τῷ
περιβεβλημένῳ
τὰ βύσσινα, τῷ ἐ
πάνω· πότε
οὖν συντέλεια 'ὧν. εἴ
ρηκάς μοι τῶν θαυ
μαστῶν. ÷ καὶ ὁ κα
θαρισμὸς ÷ τούτων /.
καὶ ἤκουσα τοῦ πε
ριβεβλημένου τὰ
βύσσινα. ὃς ἦν ἐπά
νω τοῦ ὕδατος τοῦ

ποταμοῦ. ἕως καιροῦ
συντελείας· καὶ ὕ.
ψωσε τὴν δεξιὰν καὶ
τὴν ἀριστερὰν εἰς τὸν
οὐνον. καὶ ὤμοσε τὸν
ζῶντα εἰς τὸν αἰῶ
να θεόν. ὅτι εἰς καιρὸν
καὶ καιροὺς καὶ ἥμισυ
καιροῦ. ἡ συντέλεια
χειρῶν ἀφέσεως λαοῦ
ἁγίου· καὶ συντε
λεσθήσεται πάντα
— ταῦτα· καὶ ἐγὼ ἤκου
σα καὶ οὐ διενοήθην
παρ' ἀυτὸν τὸν καιρόν.
καὶ εἶπα· κε τίς ἡ
λύσις τοῦ λόγου τούτου
καὶ τίνος ἀι παραβο
— λαὶ ἀῦται· καὶ εἶπε
μοι. ἀπότρεχε δανιὴλ
ὅτι κατακεκαλυμ
μένα καὶ ἐσφραγισμέ
να τὰ προστάγματα.
ἕως ἂν πειρασθῶ
σι καὶ ἁγιασθῶσι πολ
λοί. καὶ ἁμάρτωσιν
οἱ ἁμαρτωλοί. καὶ οὐ
μὴ διανοηθῶσι πάν
τες οἱ ἁμαρτωλοί· καὶ
οἱ διανοούμενοι προ
σέξουσιν. ἀφ' οὗ ἂν ἀ
ποσταθῇ ἡ θυσία. δι
ὰ παντός. καὶ ἕτοιμα
σθῇ δοθῆναι τὸ βδέ
λυγμα τῆς ἐρημώ
σεως. ἡμέρας χιλίας
διακοσίας ἐνενήκοντα·
μακάριος ὁ ἐμμένων.
καὶ συνάξει εἰς ἡμέ
ρας χιλίας τριακο
σίας τριακονταπέν
— τε· καὶ σὺ βάδισον
ἀναπαύου· ÷ ἔτι γάρ
εἰσιν ἡμέραι καὶ ὧραι
εἰς ἀναπλήρωσιν συν
τελείας ‹. καὶ ἀνα
παύσῃ καὶ ἀναστήσῃ
ἐπὶ τὴν δόξαν σου εἰς
συντέλειαν ἡμερῶν·

— ΔΑΝΙΗΛ ΚΑΤΑ ΤΟΥΣ Ο'·

— ΕΓΡΑΦΗ ΕΞ ΑΝΤΙΓΡΑΦΟΥ.
ΕΧΟΝΤΟΣ ΤΗΝ ΥΠΟΣΗΜΕΙ
— ΩΣΙΝ ΤΑΥΤΗΝ· ΕΓΡΑ
ΦΗ ΕΚ ΤΩΝ ΤΕΤΡΑΠΛΩΝ.
ΕΞ ΩΝ ΚΑΙ ΠΑΡΕΤΕΘΗ :—

Α'Σ'Θ' ΣΟΥΣΑΝΝΑ † † †

⁘ Καὶ ἦν ἀνὴρ οἰκῶν ἐν
⁘ βαβυλῶνι. καὶ ὄνο
⁘ μα αὐτῷ. ἰωακείμ
⁘ καὶ ἔλαβε γυναῖκα
⁘ ᾗ ὄνομα σουσάννα
⁘ θυγάτηρ χελκίου. κα
⁘ λὴ σφόδρα καὶ φοβου
⁘ μένη τὸν κν. καὶ οἱ γο
⁘ νεῖς αὐτῆς δίκαιοι· καὶ
⁘ ἐδίδαξαν τὴν θυγα
⁘ τέρα αὐτῶν κατὰ
⁘ τὸν νόμον μωϋσῆ·
⁘ καὶ ἦν ἰωακεὶμ πλού
⁘ σιος σφόδρα· καὶ ἦν
⁘ αὐτῷ παράδεισος.
⁘ γειτνιῶν τῷ οἴκῳ
⁘ αὐτοῦ· καὶ πρὸς αὐ
⁘ τὸν προσήγοντο οἱ ἰ
⁘ ουδαῖοι. διὰ τὸ εἶναι
⁘ αὐτὸν ἐνδοξότερον
⁘ πάντων ÷ καὶ ἀ
⁘ πεδείχθησαν δύο
⁘ πρεσβύτεροι ἐκ τοῦ
⁘ λαοῦ κριταὶ ἐν τῷ
⁘ ἐνιαυτῷ ἐκείνῳ /.
περὶ ὧν ἐλάλησεν
ὁ δεσπότης. ὅτι ἐξῆλ

θεν ἀνομία ἐκ βα
βυλῶνος ἐκ πρεσβυ
τέρων κριτῶν. οἳ ἐ
δόκουν κυβερνᾶν τὸν
λαόν· καὶ ἤρχοντο
κρίσεις ἐξ ἄλλων πό
λεων πρὸς αὐτούς·
οὗτοι ἰδόντες γυναῖ
κα ἀστεῖαν τῷ εἴδει.
γυναῖκα ἀδελφοῦ
αὐτῶν ἐκ τῶν υἱῶν
ἰσραὴλ ὀ̇ν̇ό̇μ̇α̇ ὄνο
μα σουσάνναν. θυ
γατέρα χελκίου γυ
ναῖκα ἰωακείμ. πε
ριπατοῦσαν ἐν τῷ
παραδείσῳ τοῦ ἀν
δρὸς αὐτῆς τὸ δειλι
νόν. καὶ ἐπιθυμή
σαντες αὐτῆς. διέ
στρεψαν τὸν νοῦν αὐ
τῶν. καὶ ἐξέκλιναν
τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐ
τῶν. τοῦ μὴ βλέπειν
εἰς τὸν οὐνόν. μὴ
δὲ μνημονεύειν κρι
μάτων δικαίων·
καὶ ἀμφότεροι ἦσαν

κατανενυγμένοι πε
ρὶ αὐτῆς. καὶ ἕτερος
τῷ ἑτέρῳ οὐ προσε
ποιεῖτο τὸ κακὸν τὸ
ἔχον αὐτοὺς περὶ αὐτῆς.
οὐ δὲ ἡ γυνὴ ἔγνω τὸ
πρᾶγμα τοῦτο· καὶ
ὡς ἐγίνετο ὄρθρος.
ἐρχόμενοι ἔκλεπτον
ἀλλήλους σπεύδοντες.
τὶς φανήσεται αὐτῇ
πρότερος καὶ λαλή
— σει πρὸς αὐτήν· καὶ
ἰδοὺ αὕτη κατὰ τὸ ει
ωθὸς περιεπάτει.
καὶ ὁ εἷς τῶν πρεσβυ
τέρων ἐλυλήθει καὶ
ἰδοὺ ὁ ἕτερος παρεγέ
νετο. καὶ εἷς τὸν ἕτερον
ἀνέκρινε λέγων. τί
σὺ οὕτως ὄρθρου ἐξῆλ
θες οὐ παραλαβών
— με· καὶ ἐξωμολογή
σαντο πρὸς ἀλλή
λους ἑκάτερος τὴν
ὀδύνην αὐτοῦ. καὶ
εἶπεν εἷς τῷ ἑτέρῳ.
πορευθῶμεν πρὸς

αὐτήν· καὶ συνθέ
μενοι. προσήλθο
σαν αὐτῇ καὶ ἐξεβιά
ζοντο αὐτήν· καὶ
εἶπεν αὐτοῖς ἡ ἰου
δαῖα· οἶδα ὅτι ἐὰν
πράξω τοῦτο· θά
νατός μοι ἐστί· καὶ ἐ
ὰν μὴ πράξω. οὐκ ἐκ
φεύξομαι τὰς χεῖρας
ὑμῶν. κάλλιον δέ με
μὴ πράξασαν ἐμπε
σεῖν εἰς τὰς χεῖρας
ὑμῶν. ἢ ἁμαρτεῖν
— ἐνώπιον κυ. οἱ δὲ
. παράνομοι ἄνδρες
ἀπέστρεψαν ἀπειλοῦν
τες ἐν ἑαυτοῖς. καὶ
ἐνεδρεύοντες ἵνα θα
νατώσουσιν αὐτήν·
καὶ ἐλθόντες ἐπὶ τὴν
συναγωγὴν τῆς πόλε
ως οὗ παρωκοῦσαν.
καὶ συνήδρευσαν οἱ
ὄντες ἐκεῖ πάντες
οἱ υἱοὶ ἰηλ'· καὶ ἀ
ναστάντες οἱ δύο πρε
σβύτεροι καὶ κριταί.

— εἶπαν· ἀποστείλατε
ἐπὶ σουσάνναν θυγα
τέρα χελκίου. ἥτις
ἐστὶ γυνὴ ἰωακείμ·
οἱ δὲ εὐθέως ἐκάλεσαν
— αὐτήν· ὡς δὲ πα
ρεγενήθη ἡ γυνὴ σὺν
τῷ πρι ἑαυτῆς καὶ
τῇ μρι. καὶ οἱ παῖ
δες καὶ αἱ παιδίσκαι
αὐτῆς ὄντες τὸν ἀρι
θμὸν πεντακόσιοι.
παρεγένοντο καὶ τὰ
παιδία σουσάννας
τέσσαρα· ἦν δὲ
ἡ γυνὴ τρυφερὰ σφό
δρα· καὶ προσέτα
ξαν οἱ παράνομοι ἀ
ποκαλύψαι αὐτήν.
ἵνα ἐμπλησθῶσι κάλ
λους ἐπιθυμίας αὐ
τῆς. καὶ ἐκλαίοσαν
οἱ παρ' αὐτῆς πάν
τες. καὶ ὅσοι αὐτὴν
ᾔδεισαν πάντες·
ἀναστάντες δὲ οἱ πρε
σβύτεροι καὶ κριταί.
ἐπέθηκαν τὰς χεῖρας
αὐτῶν ἐπὶ τῆς κεφα
λῆς αὐτῆς· ἡ δὲ καρ
δία αὐτῆς. ἐπεποί
θει ἐπὶ κω τῷ θεῷ
αὐτῆς· καὶ ἀνακύ
ψασα. ἔκλαυσεν ἐν
ἑαυτῇ λέγουσα.
κε ὁ θεὸς ὁ αἰώνιος. ὁ
εἰδὼς τὰ πάντα
πρὶν γενέσεως αὐ
τῶν· σὺ οἶδας. ὅτι
οὐκ ἐποίησα ἃ πο
νηρεύονται οἱ ἄνομοι
οὗτοι ἐπ' ἐμοί. καὶ εἰ
σήκουσε κσ τῆς δεή
— σεως αὐτῆς· οἱ δὲ
Δύο πρεσβύτεροι. εἶ
παν· ἡμεῖς περιε
πατοῦμεν ἐν τῷ
παραδείσῳ τοῦ αὐ
δρὸς αὐτῆς. καὶ κυ
κλοῦντες τὸ στάδιον.
εἴδομεν ταύτην ἀ
ναπαυο μένην
μετὰ ἀνδρός· καὶ
στάντες. ἐθεωροῦμεν
αὐτοὺς ὁμιλοῦντας
ἀλλήλοις· καὶ αὐτοὶ

οὐκ ἤδεισαν ὅτι ἐιστή
κειμεν· τότε συνει
πάμεθα ἀλλήλοις
λέγοντες. μάθωμεν
τίνες ἐισὶν ὄυτοι· καὶ
προσελθόντες ἐπέ
γνωμεν αὐτήν· ὁ
δὲ νεανίσκος. ἔφυ
γε συγκεκαλυμμένος·
ταύτης δὲ ἐπιλαβό
μενοι. ἐπηρωτῶ
μεν αὐτὴν τίς ὁ ἄν
θρωπος. καὶ οὐκ ἀ
πήγγειλεν ἡμῖν τίς
ἦν· ταῦτα μαρτυ
— ροῦμεν· καὶ ἐπί
στευσεν αὐτοῖς ἡ συνα
γωγὴ πᾶσα. ὡς πρε
σβυτέρων ὄντων καὶ
κριτῶν τοῦ λαοῦ·
Καὶ ἰδοὺ ἄγγελος κυ ἐ
κείνης ἐξαγομένης
ἀπολέσθαι· καὶ ἔδω
κεν ὁ ἄγγελος καθὼς
προσετάγη πνα
συνέσεως. νεωτέ
ρῳ ὄντι δανιήλ·
Διαστείλας δὲ δανιὴλ
τὸν ὄχλον. καὶ στὰς
ἐν μέσῳ αὐτῶν. εἶ
— πεν· ὄυτως μωροὶ
Υἱοὶ ἰηλ· οὐκ ἀνακρί
ναντες οὐδὲ τὸ σα
φὲς ἐπιγνόντες· ἀ
πεκτείνατε θυγα
τέρα ἰηλ· καὶ νῦν
διαχωρίσατέ μοι ἀυ
τοὺς ἀπαλλήλων μα
κρὰν· ἵνα ἐτάσω ἀυ
— τούς· ὡς δὲ διεχω
ρίσθησαν. εἶπεν δα
νιὴλ τῇ συναγωγῇ·
νῦν μὴ βλέψητε ὅτι
ὄυτοι εἰσὶ πρεσβύτεροι·
λέγοντες οὐ μὴ ψεύσων
ται. ἀλλὰ ἀνακρινῶ
ἀυτοὺς κατὰ τὰ ὑ
ποπίπτοντά μοι·
Καὶ ἐκάλεσε τὸν ἕνα
ἀυτῶν· καὶ προσή
γαγον τὸν πρεσβύτε
ρον τῷ νεωτέρῳ· καὶ
εἶπεν αὐτῷ δανιήλ·
Ἄκουε ἄκουε πεπαλαι
ωμενε ἡμερῶν κα
κῶν· νῦν ἥκασί σου

αἱ ἁμαρτίαι ἃς ἐπόι
εις τὸ πρότερον. πι
στευθεὶς ἀκούειν καὶ
κρίνειν. κρίσεις θά
νατον ἐπιφερούσας·
καὶ τὸν μὲν ἀθῶον κα
τέκρινας· τοὺς δὲ ἐ
νόχους ἠφίεις. τοῦ
κυ λέγοντος. ἀθῶον
καὶ δίκαιον οὐκ ἀπο
— κτενεῖς· νῦν ὄῦν ὑ
πὸ τί δένδρον. καὶ
ποταπῷ τοῦ πα
ραδείσου τόπῳ ἑώ
ρακας αὐτοὺς ὄντας
— σὺν ἑαυτοῖς· καὶ εἶ
πεν ὁ ἀσεβής. ὑπὸ
— σχίνον· εἶπεν δὲ ὁ νε
ώτερος· ὀρθῶς ἔ
ψευσαι εἰς τὴν σεαυτοῦ
ψυχήν· ὁ γὰρ ἄγγελος
κυ. σχίσει σου τὴν ψυ
— χὴν σήμερον· καὶ
τοῦτον μεταστήσας. εἶ
πε προσαγαγεῖν αὐτῷ
τὸν ἕτερον· καὶ τόυ
τῳ δὲ εἶπεν· διὰ
τί διεστραμμένον τὸ

σπέρμα σου. ὡς σιδῶ
νος καὶ οὐχ' ὡς ἰούδα·
τὸ κάλλος σε ἠπά
τησεν. ἡ μικρὰ ἐπι
θυμία· καὶ οὕτως
ἐποιεῖτε θυγατρά
σιν ἰηλ· καὶ ἐκεῖναι
φοβούμεναι. ὡμι
λοῦσαν ὑμῖν· ἀλλ' οὐ
θυγάτηρ ἰούδα ὑ
πέμεινε τὴν νόσον
ὑμῶν ἐν ἀνομίᾳ ὑ
πενεγκεῖν· νῦν οὖν
λέγε μοι ὑπὸ τί δέν
δρον. καὶ ἐν ποίῳ τοῦ
κήπου τόπῳ κατέ
λαβες αὐτοὺς ὁμιλοῦν
τας ἀλλήλοις· ὁ δὲ
εἶπεν. ὑπὸ πρίνον·
καὶ εἶπεν δανιήλ·
ἁμαρτωλέ. νῦν ὁ
ἄγγελος κυ τὴν ῥομ
φαίαν ἕστηκεν ἔχων·
ἕως ὁ λαὸς ἐξολοθρεύ
σει ὑμᾶς. ἵνα κατα
— πρίσῃ σε· καὶ πᾶ
σα ἡ συναγωγὴ ἀνε
βόησεν ἐπὶ τῷ νεω

τέρῳ. ὡς ἐκ τοῦ ἰδί
ου στόματος. ὁμολόγους
ἀυτοὺς. κατέστησεν ἀμ
φοτέρους ψευδομάρ
τυρας· καὶ ὡς ὁ νό
μος διαγορεύει ἐποίη
σαν ἀυτοῖς. καθὼς
ἐπονηρεύσαντο κα
τὰ τῆς ἀδελφῆς. καὶ
ἐφίμωσαν ἀυτούς·
Καὶ ἐξαγαγόντες ἔρριψαν
— ἐις φάραγγα· τότε ὁ
ἄγγελος κυ ἔρριψε πῦρ
διὰ μέσου ἀυτῶν. καὶ
ἐσώθη αἷμα ἀνάιτι
ον ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκέι
— νῃ· διὰ τοῦτο οἱ νε
ώτεροι ἀγαπητοὶ ἰα
κὼβ ἐν τῇ ἁπλότη
τι ἀυτῶν. καὶ ἥμεις
φυλασσώμεθα εἰς
ὑιοὺς δυνατοὺς νε
ωτέρους· εὐσεβή
σουσι γὰρ νεώτεροι.
καὶ ἔσται ἐν ἀυτοῖς πνα
ἐπιστήμης καὶ συνέ
σεως ἐις ἀιῶνα αἰ
⁘ ῶνος· ✝

✝ ΕΚ ΠΡΟΦΗΤΕΙΑΣ ΑΜΒΑ
ΚΟΥΜ ΥΙΟΥ ΙΥ· ΕΚ ΤΗΣ
ΦΥΛΗΣ ΛΕΥΙ : —
Ἄνος τις ἦν ἱερεύς. ᾧ
ὄνομα δανιὴλ. ὑιὸς
ἄβαλ· συμβιωτὴς τοῦ
βασιλέως βαβυλῶνος·
καὶ ἦν εἴδωλον βὴλ
ὃ ἐσέβοντο οἱ βαβυλώ
— νιοι· ἀνηλίσκετο
Δὲ ἀυτῷ καθ' ἑκάστην
ἡμέραν. σεμιδάλε
ως ἀρτάβαι δεκαδύο.
καὶ πρόβατα τέσσα
ρα. καὶ ἐλαίου μετρη
τας ἓξ. καὶ ὁ βασιλεὺς
— ἐσέβετο ἀυτὸν. καὶ ἐ
πορεύετο ὁ βασιλεὺς
καθ' ἑκάστην ἡμέραν.
καὶ προσεκύνει ἀυ
τῷ. δανιὴλ δὲ προσ
— ηύχετο πρὸς κν· καὶ
ἶπεν ὁ βασιλεὺς
τῷ δανιήλ· διὰ τί
σὺ προσκυνεῖς τῷ
— βήλ· καὶ ἶπε δα
νιὴλ πρὸς τὸν βασι
λέα·

οὐδένα σέβομαι ἐγὼ
ἐι μὴ κν τὸν θν τὸν κτί
σαντα τὸν ὀυνὸν καὶ
τὴν γῆν. καὶ ἔχοντα
πάσης σαρκὸς κυρεί
— αν· εἶπεν δὲ ὁ βασι
λεὺς ἀυτῷ· ὄυτος
ὄυν ουκ ἔστι θς. οὐχ' ὁρᾶς
ὅσα εἰς ἀυτὸν δαπα
νᾶται καθ' ἑκάστην ἡ
μέραν. καὶ εἶπεν ἀυ
τῷ δανιὴλ. μηδαμῶς·
μηδείς σε παραλογι
ζέσθω· ὄυτος γάρ. ἔ
σωθεν μὲν πήλινός
ἐστιν. ἔξωθεν δὲ χαλ
κοῦς· ὀμνύω δέ σοι
κν τὸν θεὸν τῶν θεῶν.
ὅτι ὀυθὲν βέβρωκε
πώποτε ὄυτος· καὶ
θυμωθεὶς ὁ βασιλεὺς.
ἐκάλεσε τοὺς προε
στηκότας τοῦ ἱεροῦ.
καὶ εἶπεν ἀυτοῖς· πα
ραδείξειτε τὸν ἐσθίον
τα τὰ παρασκευα
ζόμενα τῷ βὴλ·
εἰ δὲ μή γε ἀποθα

νεῖσθε. ἢ δανιὴλ ὁ
φάσκων μὴ ἐσθίεσθαι
ἀυτὰ ὑπ' ἀυτοῦ· οἱ
δὲ εἶπαν· ἀυτὸς ὁ βήλ.
ἐστιν ὁ κατεσθίων ἀυ
— τά· εἶπε δὲ δα
νιὴλ πρὸς τὸν βασι
λέα· γινέσθω ὄυτως·
ἐὰν μὴ παραδείξω ὅ
τι οὐκ ἔστιν ὁ βὴλ ὁ κα
τεσθίων ταῦτα. ἀπο
θανοῦμαι καὶ πάν
οἱ
τες οἱ παρ' ἐμοῦ·
Ἦσαν δὲ τῷ βὴλ ἱερεῖς
ἑβδομήκοντα. χω
ρὶς γυναικῶν καὶ τέ
κνων· ἤγαγον δὲ τὸν
βασιλέα ἐις τὸ εἰδω
λεῖον καὶ παρετέθη
τὰ βρώματα ἐνώ
πιον τοῦ βασιλέως
καὶ τοῦ δανιὴλ· καὶ
οἶνος κερασθεὶς εἰση
νέχθη. καὶ παρετέθη
— τῷ βὴλ· καὶ εἶπεν
δανιὴλ· σὺ ἀυτὸς ὁ
ρᾶς. ὅτι κεῖται ταῦ
τα βασιλεῦ. σὺ ὄυν

ἐπισφράγισαι τὰς κλεί
δας τοῦ ναοῦ. ἐπὰν
κλεισθῇ· ἤρεσε δὲ ὁ
— λόγος τῷ βασιλεῖ· ὁ
δὲ δανιὴλ ἐκέλευσε
τοὺς παρ' ἀυτοῦ. ἐκβα
λόντας πάντας ἐκ
τοῦ ναοῦ. καταστῆσαι
ὅλον τὸν ναὸν σποδῷ.
οὐθενὸς τῶν ἐκτὸς
— ἀυτοῦ. εἰδότος· καὶ
τότε σφραγισόμενος
τὸν ναόν. ἐκέλευσε
σφραγίσαι τῷ τοῦ βα
σιλέως δακτυλίῳ.
καὶ τοῖς δακτυλίοις
τινῶν ἐνδόξων ἱερέ
ων· καὶ ἐγένετο οὕτως·
καὶ ἐγένετο τῇ ἐπαύρι
ον· παρεγένοντο ἐπὶ
τὸν τόπον· οἱ δὲ ἱε
ρεῖς τοῦ βὴλ διὰ ψευ
δοθυρίδων εἰσελθόν
τες. κατεφάγοσαν
πάντα τὰ παρα
κείμενα τῷ βήλ·
καὶ ἐξέπιον τὸν οἶνον·
καὶ εἶπεν δανιήλ·

ἐπίδετε τὰς σφραγῖ
δας ὑμῶν εἰ μένουσι
ἄνδρες ἱερεῖς· καὶ σὺ
δὲ βασιλεῦ σκέψαι.
μή τι σοι ἀσύμφωνον
γεγένηται· καὶ εὗρον
ὡς ἦν ἡ σφραγίς· καὶ
ἀπέβαλον τὴν σφρα
γῖδα. καὶ ἀνοίξαν
τες τὰς θύρας. εἴ
δοσαν δεδαπανημέ
να πάντα τὰ πα
ρατεθέντα. καὶ τὰς
τραπέζας κενάς·
Καὶ ἐχάρη ὁ βασιλεὺς.
καὶ εἶπεν πρὸς τὸν
δανιήλ· μέγας ἐστὶν
ὁ βήλ. καὶ οὐκ ἔστι πα
ρ' ἀυτῷ δόλος· καὶ ἐ
γέλασε δανιὴλ σφό
δρα. καὶ εἶπεν τῷ
βασιλεῖ· δεῦρο, ἴδε
τὸν δόλον τῶν ἱερέων·
καὶ εἶπεν δανιήλ·
βασιλεῦ. ταῦτα τὰ
ἴχνη τίνος ἐστί· καὶ
εἶπεν ὁ βασιλεύς·
ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν·

— καὶ παιδίων· καὶ
Ἐπῆλθεν ἐπὶ τὸν οἶ
κον ἐν ᾧ ἦσαν οἱ ἱερεῖς
καταγινόμενοι. καὶ
εὗρε τὰ βρώματα
τοῦ βὴλ καὶ τὸν οἶνον·
Καὶ ἐπέδειξε δανιὴλ
τῷ βασιλεῖ τὰ ψευ
δοθύρια. δὶ ὧν εἰσπο
ρευόμενοι οἱ ἱερεῖς. ἐ
δαπάνων τὰ πα
ρατιθέμενα τῷ
— βὴλ· καὶ ἐξήγαγεν
αὐτοὺς ὁ βασιλεὺς ἐκ
τοῦ βηλίου. καὶ πα
ρέδωκεν. αὐτοὺς τῷ
δανιὴλ. καὶ τὴν δα
πάνην τὴν εἰς αὐ
τόν. ἔδωκε τῷ δα
νιὴλ. τὸν δὲ βὴλ κα
τέστρεψε· καὶ ἦν
δράκων ἐν τῷ αὐτῷ
τόπῳ· καὶ ἐσέβον
το οἱ βαβυλώνιοι. καὶ
εἶπεν ὁ βασιλεὺς
τῷ δανιήλ· μὴ καὶ
τοῦτον ἐρεῖς ὅτι χαλ
κοῦς ἐστιν. ἰδοὺ ζῇ καὶ
ἐσθίει καὶ πίνει. προσ
— κύνησον αὐτῷ· καὶ
Εἶπεν δανιήλ· βα
σιλεῦ· δός μοι τὴν ἐ
ξουσίαν καὶ ἀνελῶ τὸν
δράκοντα. ἄνευ σι
δήρου καὶ ῥάβδου·
καὶ συνεχώρησεν αὐ
τῷ ὁ βασιλεύς. καὶ
εἶπεν αὐτῷ δέδο
— ταί σοι· καὶ λαβὼν ὁ
δανιὴλ πίσσης μνᾶς
τριάκοντα· καὶ στέ
αρ· καὶ τρίχας. ἥψη
σεν ἐπὶ τὸ αὐτό· καὶ
ἐποίησε μάζαν καὶ
ἐνέβαλεν εἰς τὸ στό
μα τοῦ δράκοντος.
καὶ φαγὼν διεῤῥάγη·
καὶ ἔδειξεν αὐτὸν τῷ
βασιλεῖ λέγων. οὐ ταῦ
τα σέβεσθε βασιλεῦ.
Καὶ συνήχθησαν οἱ ἀ
πὸ τῆς χώρας πάν
τες ἐπὶ τὸν δανιήλ.
καὶ εἶπαν. ἰουδαῖος
γέγονεν ὁ βασιλεύς·
τὸν βὴλ κατέστρε

ψε καὶ τὸν δράκοντα
ἀπέκτεινε· καὶ ἰ
δὼν ὁ βασιλεὺς ὅτι
ἐπισυνήχθη ὁ ὄχλος
τῆς χώρας ἐπ' αὐτὸν.
ἐκάλεσε τοὺς συμβι
ωτὰς αὐτοῦ. καὶ εἶπεν·
δίδωμι τὸν δανιὴλ
εἰς ἀπώλειαν·
ἦν δὲ λάκκος ἐν ᾧ ἐ
τρέφοντο λέοντες
ἑπτά. οἷς παρεδίδον
το οἱ ἐπίβουλοι τοῦ βα
σιλέως· καὶ ἐχορη
γεῖτο αὐτοῖς καθ' ἑκά
στην ἡμέραν· τῶν ἐ
πιθανατίων σώμα
τα δύο· καὶ ἐνεβά
·/· ·/·
τὸν δα λοσαν οἱ ὄχλοι εἰς ἐ
νιὴλ
κεῖνον τὸν λάκκον ἵ
να καταβρωθῇ. καὶ
μηδὲ ταφῆς τύχῃ·
καὶ ἦν ἐν τῷ λάκκῳ
δανιὴλ. ἡμέρας ἕξ·
καὶ ἐγένετο τῇ ἡμέρᾳ
τῇ ἕκτῃ. καὶ ἦν
ἀμβακοὺμ ἔχων ἄρ
τους ἐντεθρυμμένους

ἐν σκάφῃ ἐν ἑψήμα
τι. καὶ στάμνον οἴνου
— κεκερασμένου· καὶ
ἐπορεύετο εἰς τὸ πεδί
ον πρὸς τοὺς θεριστὰς.
καὶ ἐλάλησεν ἄγγελος
κυ πρὸς ἀμβακοὺμ —
— λέγων· τάδε λέ
γει σοι κς ὁ θς· τὸ ἄρι
στον ὃ ἔχεις. ἀπένεγκε
δανιὴλ εἰς τὸν λάκ
κον τῶν λεόντων. ἐν
βαβυλῶνι· καὶ εἶ
πεν ἀμβακούμ· κε
ὁ θς· οὐχ' ἑώρακα τὴν
βαβυλῶνα· καὶ τὸν
λάκκον οὐ γινώσκω
— ποῦ ἐστι· καὶ ἐπιλα
βόμενος αὐτοῦ ὁ ἄγγελος
κυ τοῦ ἀμβακοὺμ τῆς
κόμης αὐτοῦ τῆς κε
φαλῆς. ἔθηκεν αὐτὸν
ἐπάνω τοῦ λάκκου
τοῦ ἐν βαβυλῶνι·
Καὶ εἶπεν ἀμβακοὺμ
πρὸς δανιὴλ· ἀνα
στὰς φάγε τὸ ἄριστον.
ὃ ἀπέστειλέ σοι κς ὁ θς·

καὶ εἶπεν δανιήλ· ἐ
μνήσθη γάρ μου κς ὁ θς·
ὁ μὴ ἐγκαταλείπων
τοὺς ἀγαπῶντας ἀυ
τόν· καὶ ἔφαγε δανι
— ήλ· ὁ δὲ ἄγγελος κυ
κατέστησε τὸν ἀμβα
κοὺμ ὅθεν ἀυτὸν ἔλα
βε· τῇ ἀυτῇ ἡμέρᾳ·
Ὁ δὲ κς ὁ θς ἐμνήσθη τοῦ
δανιήλ· ἐξῆλθε δὲ
ὁ βασιλεὺς μετὰ ταῦ
τα. πενθῶν τὸν δα
νιήλ· καὶ ἐγκύψας
ἐις τὸν λάκκον. ὁρᾶ
ἀυτὸν καθήμενον·
καὶ ἀναβοήσας. εἶ
πεν ὁ βασιλεύς·
μέγας ἐστι κσ ὁ θς. καὶ
οὐκ ἔστι πλὴν ἀυτοῦ
ἄλλος· καὶ ἐξήγαγεν
ὁ βασιλεὺς τὸν δανι
ὴλ ἐκ τοῦ λάκκου. καὶ
τοὺς ἀιτίους τῆς ἀ
πωλείας ἀυτοῦ ἐνέ
βαλεν εἰς τὸν λάκκον.
ἐνώπιον τοῦ δανιὴλ.
καὶ κατεβρώθησαν:-

ΔΑΝΙΗΛ ΚΑΤΑ ΤΟΥΣ Ο'.

ADNOTATIONES
AD GRÆCUM TEXTUM DANIELIS
IUXTA LXX. INTERPRETES
E CODICE CHISIANO EDITUM

Pag. XIX. *edit: cod.* f. 135. Signum † in margine adhiberi solitum a calligrapho ad indicandum scapi seu quaternionis initium. Argumentum I sectionis est (confer præf.) in parte superiori marginis in nostro codice: Α' *ἐκλέγονται οἱ περὶ τὸν δανιὴλ. καὶ παραδίδονται τῷ ἀρχιευνούχῳ καὶ σιτοῦνται σπέρματα· καὶ παραστάντες τῷ βασιλεῖ πάντων ἀνεδείχθησαν σοφώτεροι·* En versio quæ de iisdem ex Syro habet Bugati. « I. Eliguntur socii Danielis, et traduntur principi eunuchorum, et nutriuntur seminibus; et quum stetissent coram rege, præ omnibus apparuerunt sapientissimi. »

Supra titulum prophetiæ adest ornatus, ut in istis codicibus fieri mos erat. Titulus Δανιὴλ κατὰ τοὺς ō purpureo colore descriptus est; item et littera E capitalis.

Cap. I. v. 2. In codice, uti editum est, signa origeniana *αὐτοῦ /. καὶ τὰ σκεύη /.* fuere apposita; sed postea ambo erasa; vestigia tamen apertissima remanent. Confer Holmes.

3. Pro *ἀβιεσδρὶ* Allatius scripsit *'Αμιεσδρὶ.*

ἐπιλεκτῶν Holmes ait in codice suo 88. haberi *επιλεκτων και εκ των εκλεκτων*

4. Pro *εὐειδεῖς* quod bene cum codice Allatius habet, alii *ἐνειδεῖς* legerunt post Ed. Rom; sed bene emendavit ipse Ed. Rom. (praef. XVIII.)

ἔκθεσιν Apud syrum (Vide et Ceriani) in margine characteribus græcis uncialibus apponitur verbum ΕΚΘΕΣΙΝ; quod plane concordat cum textu nostro.

5. *οἴκου τοῦ βασιλέως* Allat. et Ed. Rom. et Mai concordant cum Codice; Segaar vero, Hahn, et Tischendorf omittunt *τοῦ.*

ἀπὸ τῆς βασιλικῆς Tischend. ait codicem omittere *ἀπὸ*: sed Holmes habet *ἀπὸ* in textu, et in notis animadvertit desiderari in codice suo 88.

13. *θέλης* apud Holmes in notis dicitur in cod. 88. haberi *θελεις*

15. *μετὰ δὲ τὰς* Illud *δὲ* Allat. habet cum codice; editiones non habent. præter Tischendorf, qui in adnotationibus ait « *δὲ* quod in codice deest, a syro petitum est »

καὶ εἰσήχθησαν Margo Syri ΚΑΙ ΕΙΣΗΧΘΗΣΑΝ.

21. Tischendorf recte adnotavit signum quod in codice est ÷ *ἐν πάσῃ* Mai et Hahn reticuisse.

κύρου Apud Syrum in margine ut supra legimus ΚΥΡΟΣ.

Cap. II. En argumentum sectionis secundae B′ ὁρᾷ τὸ ἐνύπνιον ναβουχοδονόσορ· καὶ τοὺς μάγους ἀπορήσαντας γνωρίσαι καὶ ἐπιλῦσαι αὐτό. κελεύει σφαγῆναι· κινδυνεύοντας δὲ καὶ τοὺς περὶ δανιὴλ ἔσωσεν ὁ θεός· ἀποκαλύψας αὐτῷ τῷ δανιὴλ τὴν εἴδησιν τοῦ ἐνυπνίου· Bugati e syro vertit. « Vidit (*lege* vide) somnium Nabuchodono-« sor et magos qui perplexi fuerant (*in cod.* « *syro adest verbum graecum* ΑΠΟΡΗΣΑΝ « ΤΑΣ) in declaratione et expositione e-« ius (*melius* ad illud intelligendum et de-« clarandum,) occidi iubet; quum autem pe-« riculum subirent et illi qui erant cum « Daniele, salvavit eos Deus revelans ipsi « Danieli cognitionem somnii » Nil de hoc titulo habet Allatius.

4. τὸν αἰῶνα ζῆθι cod. et Allat. non habet εἰς quod syrus habet; quare adnotationem apud Holmes non de typographica menda haberi debet: « supplevi hanc vocem εἰς in Editione per errorem typographicum ut putabam, omissam. »

5. ※ ἀπέστη /. sic in codice et Allat. Confer Proleg.

7. ἐκ δευτέρου quod syrus codex graece habet in marg. ΕΚ ΔΕΥΤΕΡΟΥ.

9. δηλώσητε /. θανάτῳ Segaar et Hahn nil de metobelo.

δηλώσητε· καὶ Holmes, Hahn et Tisch. δηλώσετε· καὶ contra fidem codicis, Allatii et aliorum.

11. τι ἄγγελος ita codex et Allatius; sed Editiones emendarunt τις ἄγγελος.

ἐνδέχεται codex et bene cum eo Allat. et Tischendorf Scarfenberg apud Segaar et Hahn in adnot. sed iuxta Segaar et Hahn Ed. R. ἂν δέχεται: ita quoque Holmes; quamquam testetur in codice 88 haberi ενδεχεται.

13. ἐδογματίσθη in marg. cod. Syri ΕΔΟΓΜΑΤΙΣΘΗ.

14. ἀριωχὴ ita codex; etsi Tisch. 'Αριώχη scripserit. (Proleg. Vet. T. p. XLIX adn. 4.) Alii editores 'Αριωχῇ. In apographo Allatii prius 'Αριωχὴ, ut codex postea Αριωχῇ, nescio an aliena manu vel sua factum sit.

15. ἀριώχης sic codex et bene cum eo Allatius et Edit Rom. etc. et ipse Tischendorf; qui in Proleg. (loc. cit.) videtur idem improbasse; quasi scribendum esset 'Αριωχῆς; in textu tamen suo ab aliis non discessit, nihilque hac de re in adnotationibus adiunxit.

19. ἐξεφάνθη sic cum codice Editio Rom. Seg. Hahn; sed Allat. et Tisch. ἐξεφάνη. Holmesius animadvertit in codice 88 haberi ἐξεφάνη. En argumentum ex Allatiano apographo venire illud Holmesii.

20. ἔσται sic codex, et cod. 88 apud Holmes; sed alii omnes ἔστω.

22. διδοὺς cod. non habet antea καί

ἀνακαλύπτων sic cod. et Allat. Ed. Rom. Segaar, Holmes et Mai; sed Hahn et Tisc. ἀποκαλύπτων

κατάλυσις in codice Syro margo habet ΚΑΤΑΛΥΣΙΣ: Conf. Bugati 17.

24. τῆς βαβυλωνιας Haud recte heic Bugatus ait deesse γῆς in graeco; non enim βαβυλῶνος sed βαβυλωνίας textus habet. (Vide versic. 48. et Hahn.)

25. post εὕρηκα in codice adest rasura. σοφὸν apud Tisch. uncis inclusum editur et dicitur omitti ab Holmesio; sed absque ullo signo in codice est, et apud Allat. et Edd. et Syr. Holmesius habet in textu; in notis dicit omitti in cod. 88.

27. γαζαρηνῶν in margine codicis syri ΓΑΖΑΡΗΝΩΝ·

28. μυστήρια. habet α super rasuram.

29. Ex iis quæ in codice chisiano desiderantur syrus habet in marg. ΕΟΡΑΚΑΣ Vide adn. Bugati p. 132.

ἐδήλωσέ σοι Holmes in notis ait cod. 88. pro σοι habere μοι·

30. δηλωθῆναι Holmes ait cod. 88 habere δηλῶσαι.

ἐν γνώσει sic codex, Allatius, Ed. Rom Mai, Holmes, Tisch. etsi Michaëlis legendum mallet ἵνα γνώσῃ, Segaar ἵνα γνώσῃς et Hahn ἐπιγνώσει· Confer lectionem Aquilæ in codice syro apud Bugati, et ipsum textum Syrum. Tischendorf lectionem ἐν γνώσει, ut codex noster habet, et

caeteris praestare lectionibus animadvertit.

31 ἡ κεφαλὴ Tischend. animadvertit ἡ praetermitti in Ed. Rom.; nos vidimus et apud Seg. Holmes, Hahn. desiderari; etsi Holmes dicat haberi in cod 88.

33. ὀστρακίνου· Ed. R. Seg. Holmes, Hahn, Tisch. ὀστράκου absque ulla adnotatione.

38. οἰκουμένῃ. ἀπὸ. Holm. ait cod. 88 non distinguere post οἰκουμένῃ: sed cod. distinguit.

41. κεραμεικοῦ Editiones κεραμικοῦ.

43. οὔτε εὐνοοῦντες Holmes animadvertit hæc desiderari in codice 88 (nisi forte erraverit collator codicis.) Ex his verbis concludit non fuisse collatum recte ipsum codicem, sed tantum apographon Allatii.

ὁ σίδηρος Holm. ait in codice 88. ὁ desiderari.

45. συνηλόησε sic codex. Edit. omnes συνηλοίησε; margo autem codicis syri ΣΥΝΗΛΟΛΗΣΕΝ; sed ut advertit Bugati scribendum erat συνηλοίησε ut recte habet codex Chisianus « Nos animadvertimus rectius haberi in ipso codice. » Hac in re non videtur Bugati bene consuluisse codicem, sed editionem.

47. ἐπ' ἀληθεῖ En verbum non absolutum in codice, quod si vidissent eruditi non credidissent esse verbum absolutum (patet enim ab accentu); nec cum Allatio scripsissent ἀληθεῖ accentu circumflexo.

48. Haud recte Bugatus ait, quod codex Chisianus in hoc et sequenti versiculo legit *Babylonis* pro *terrae Babylonis*; codex enim et editiones aperte habent βαβυλωνίας non βαβυλῶνος, etsi latinus interpres male *Babylonis* pro *terrae Babylonis* verteret.

Cap. III. 1. Editio R. Hahn, Holmes non indicant πόλεις ÷ καὶ ÷ et κατοικοῦντας

αἰθιοπίας cum cod. habet Allat. Holmes Tisch. et Hahn in notis; sed Rom. Ed. Segaar et Hahn in textu αἰθιωπίας.

. ἑξήκοντα καὶ τὸ πλάτος αὐτῆς πηχῶν /. Recte monuere Bugati, Holmes et Tisch. haec verba excid'sse in Ed. Rom. unde nec habuit Segaar, nec ex eo Hahn. Attamen haec revera sunt in codice, et apud Allat. Animadverte tamen eadem apud Holmes non haberi in textu: sed tantum in Notis, ubi hæc tribuit codici suo 88. Nihilominus Segaar cum Scharfenberg ea desiderari dixit, et eadem Hanh felici exitu hoc in loco restituere studuit. Male igitur Michaëlis (Bibl. Orient. tom IV. et Eichhorn. p. 34. Introd. in V. T. tom. III. 451.) ex hac omissione editionum argumentum duxit contra Versionem chaldaeam. Ex his patet quam necessaria sit codicum accurata editio, ne falsa inde sumantur argumenta.

πηχῶν ἕξ Holmes πηχέων.

2 βασιλέων. Bugati et post eum Hahn. ex Syro βασιλεύων restituendum censuerunt; quinimo Bugati ait se contulisse codicem ipsum et legisse βασιλεύων; et Editorem Romanum incusat, utpote qui mendosa hac in re apographa Allatii et Blanchinii secutus sit; nos tamen, pluries inspecto codice, nonnisi βασιλέων legimus, nihilque dubii fuit. Holmes refert βασιλέων, nihilque varium indicat. Vide quantae hisce in rebus accurationis opus sit. Rei veritatem quisque suis oculis in ipso codice poterit usurpare.

καὶ φύ ÷ λας cum codice Allatius habet, καὶ; habent quoque editiones praeter Tisch. qui nihil in adnotationibus indicat. Holmes dicit καὶ desiderari in cod. 88.

στρατηγοὺς Holmes ait in cod. 88 haberi καὶ στρατηγοὺς· Tischendorf recepit καὶ in textu; Syrus non habet.

ἐπεξουσιῶν sic scriptor codicis qui prius ἐπι scripserat; statim vero super ι apposuit ε sine apostropho et spiritu. Allat. quoque sic recte habet; Editores vero ἐπ' ἐξουσιῶν legendum censuere.

3. μεγάλοι ἐπ... Legendum μεγάλοι οἱ ἐπ' sic monet Segaar cum Scharfenberg in his verbis, quæ ex Theodotione sunt. Attamen confer Holmes hoc in loco versionis Theodotioneæ et vide plures codices οἱ non habere. Bugati locum refert absque οἱ προγεγραμμένοι ita cum cod. Allat; sed Edi-

tio Romana, Segaar, Holmes, Tischendorf male προσγεγραμμένοι. Sed Segaar in adnotationibus cum Schanfenberg et Michaëlis errorem indicavit. Tischendorf tantum Syro tribuit προρεγρ...

Bugati errorem emendavit in Adnotationibus. Holmes in Notis habet ÷ καὶ ἔστησαν οἱ προσγεγραμμένοι κατέναντι ÷ qui antea descripti sunt: et steterunt in conspectu » Syr. Mediol - Male quidem; nisi quod metobelum suppleat, et moneat legendum esse in Graeco προγεγραμμένοι. » Sed inspecto codice nil haberi contra Syriacam versionem aperta res est.

6. ἄρα codicem non habere signum /. cum Holm. adnotavit Tisch. Sed Hahn non recte monstrat adesse in codice. Ed. R. et Segaar illud omiserunt nil indicantes. Syrus recte heic /. habet.

10. καὶ ψαλτηρίου Deest καὶ in Ed. R. Seg. Holm. Tisch. Hanh; etsi Codex Chis. cum Syro habeat.

Recte Holmes adnotavit in Syro haberi; haud recte vero Hahn et Tisch. adnotarunt Codicem Chis. et Syrum non habere istud καὶ.

15. μὲν adest in textu apud Holmes, sed ipse indicat non haberi in codice 88; attamen Cod. Chis. habet.

In hoc commate signa origeniana perturbata dedit praesertim Editio Segaar. Confer quae in Praef. diximus.

εἰκόνι τῇ χρυσῇ /. Syrus habet signum εἰκόνι ÷ τῇ χρυσῇ /.

ἐμβηθήσεσθε ita codex; sed Allatius et Editiones emendarunt ἐμβληθήσεσθε.

19. Quae signa hexaplaria hic habet Syrus, non apparent in Codice Chisiano.

20. μισὰχ ἀβδεναγὼ /. In codice non est καὶ ἀβδεναγώ. Attamen Hahn ex Syro illud καὶ apposuit.

21. ἐπὶ τῶν κεφαλῶν αὐτῶν σὺν τῷ ἱματισμῷ αὐτῶν. Haec verba, quae recte cum codice habet Editio Romana, nescio quo casu, exciderunt in Editione Caroli Segaar; qui tamen ad hunc locum adnotationem (p. 18.) apposuit. Sed plane mirum est quod Hahn fecit, ut innuimus. (Præf. XVIII.) Is enim cum tantum Segaarianam editionem inspexisset, editionem vero Romanam principem non viderit, credidit haec verba deesse in codice; ideoque conatus est marte suo eadem exprimere ex Syro his verbis ἐπ᾽ τῶν κεφαλῶν αὐτῶν μετὰ τῶν ἐνδυμάτων αὐτῶν· Argumentum hoc est apertissimum ad improbandam huiuscemodi methodum in restituendis amissis lectionibus. Quis enim vir criticae rei gnarus tamquam ex LXX. versione recipere posset, quae modernus eruditus ex versione Syriaca graece vertit?

23. μὲν in Syro omitti animadvertun Hahn et Tischendorf.

ἐξελθοῦσα habet λ supra rasuram in cod.

24. Holmes a v. 24 ad v. 90 omnia praetermisit.

προσηύξατο. Hahn more suo in textu restituere voluit προσηύξαντο· Rectius Tischendorf in adnotationibus animadvertit tantum Syrum habere προσηύξαντο.

27. ἀληθιναὶ Cod. Chis. cum Theodoreto; attamen Hahn emendare voluit ἀλήθεια. Sed huiuscemodi licentiae exempla nos persequi nolumus; ideoque non omnia adnotare contendimus.

28. ἐπὶ τὴν πόλιν Editiones Romana et Segaariana recte habent ut codex et Allatius ἐπί. Mirum sane est Hahn et Tischendorf, qui Hanhium in his presertim, in quibus ei defuit Holmes, presse nimis secutus est, dixisse ἐπὶ non haberi in Codice Chisiano, sed ex Syro trasferri in graecum.

29. ἠνομήσαμεν sic codex spiritu denso.

30. καὶ τῶν ἐντολῶν τοῦ νόμου. Hahn in sua haud probanda methodo emendare voluit καὶ ταῖς ἐντολαῖς τοῦ.. Hoc pacto res critica potius susdeque vertitur, quam illustratur.

31. καὶ πάντα post καὶ adest rasura in codice.

32. καὶ πονηροτάτῳ illud κ in καὶ est supra rasur. in codice.

33. τῶν δούλων σου καὶ τῶν σεβομένων sic codex; sed Hahnio placuit vertere τοῖς

ὀδούλοις σου καὶ τοῖς σεβομένοις·

35. ὑπὸ σοῦ sic emendavit in codice eadem manus quæ prius ἀπὸ scripserat. Hahn ait Syrum vertere .. σοι ?.

ἅγιόν σου sic codex cum editionibus revera habet; Hahn vero cum Syro emendare voluit λαόν σου·

37. πολὺ πληθῦναι sed editiones πολυπληθῦναι vel πολυπληθῦναι emendare voluerunt. Hahn omittit πολὺ, quod ex Theodotione derivatum dicit fretus auctoritate textus Syriaci.

39. τεταπεινωμένῳ alterum τ supra rasura emendatum est ab eiusdem calligraphi manu.

40. σοι. ÷ καὶ revera hoc pacto calligraphus codicis pro ÷ descripsit obelum.

46. ἑπταπλασίως Eadem manus ἑ pro ἐ quod prius scripserat, emendavit.

Verba εἰς ἅπαξ, ὑπὲρ ἄνω, ὑπὸ κάτωθεν codex et Allatius exhibent divisa: editoribus placuit illa coniungere εἰσάπαξ, ὑπεράνω, ὑποκάτωθεν.

οἱ δὲ sic δε scriptum est in codice.

47. διηχεῖτο sic codex et Allatius. Editiones vero διεχεῖτο habent.

48. διεξώδευσε ita cod. sed Allatius et editiones διεξώδευσεν·

50. καθ' ὅλου Allatius cum codice divi-dit; editores coniungunt καθόλου.

56. ※ τοῦ οὐρανοῦ sic codex sine metobelo; quod plerumque in fine lineae omittit.

καὶ
60. ὕδατα πάντα Sic in codice superpositum est ab eodem calligrapho illud καὶ, quod in Syro asterisco notatur, tamquam ex Theodotione derivatum. Confer Bugati p. 136.

70. πάχναι sic codex et editiones; sed Hahn ex Syro emendare voluit πάχνη: ita revera est et in margine Syri codicis Mediolanensis graece descriptum ΠΑΧΝΗ. (Bugati p. 38. et 137.)

χιόνες sic codex; editores χίονες.

81. Quæ Theodotionis verba habet margo codicis nostri eius nomine notata Θ'. πάντα τὰ θηρ'α καὶ τὰ κτήνη, Editiones cum Allatio in ipso textu absque ullo signo inseruerunt; quinimo ipse Bugati, qui tamen codicem vidit, contra rei veritatem incusat codicem nostrum, haec habens: « Hic quoque Chisianus Codex versionem « LXX viralem cum Theodotionea confun- « dit, dum dicit « *Benedicite omnes ferae « iumenta quadrupedia.* » Consule notam ex « Theodotione a Syro interprete adiectam » Præter hanc falsam codicis accusationem heic erravit Bugati, cum adnotasset post verbum *iumenta* alterum quoque verbum *quadrupedia* adiunctum fuisse notulæ hexaplari, quae hoc extremum verbum non habet. (Cf. quae idem Bugati habet p. 39.)

84. Verba quæ codex absque ullo nomine habet in margine δοῦλοι κυ in textum Allatii irrepserunt, et pariter ab editoribus in ipso textu continuo absque ulla nota recepta sunt. Etsi hac in re nil Bugati circa Codicem Chisianum habeat; tamen Hahn, Tischendorf monuerunt a Syro omitti; rectius vero dixissent Syrum eadem habere in margine absque nomine. Hac in re Codex Chisianus et Syrus perfecte conveniunt. En novum heic habes argumentum communis originis. Ambo ex eodem antiquo codice græco venire videntur (Cf. Proleg.)

÷
90. τὸν αἰῶνα sic habet codex noster obelum; et qua de causa confer Proleg.

91. Ad verbum ἐγέ ÷ νετο etc. signum hexaplare hoc revera pacto descriptum esse in codice confer Proleg. p. VIII.

ἑστὼς ita pro ἑστὼς codex habet.

αὐτοῦ ·/. ※ οὐχὶ sic cod. et Allatius; sed Ed. Rom. et Segaar αὐτοῦ ÷ ※ οὐχὶ Syrus vero αὐτοῦ ※ οὐχὶ. Hahn verba post asteriscum ad metobelum utpote supervacanea omisit.

92. οὐδὲ μία Editiones habent οὐδεμία.

95. κύριος τοῦ ita codex; sed Hahn cum Syro restituendum voluit κύριος θεὸς τοῦ.

ἐλπίσαντας sic cod. Allat. et Edd. Rom. Seg. et Hahn. Sed Tischend. cum Holmes habet ἐλπίζοντας; etsi animadvertendum sit quod apud Holmes cod. 88. habere

ἐλπίσαντας: heic tantum adnotatur.

÷ εἰς ἐμπυ ÷ ρισμὸν Tischendorf haud recte adnotavit Cod. Chis. et Syrum ante εἰς asteriscum habere.

ἡ τῷ θεῷ sic edd. et Allatius; sed Tisch. cum Hahn omiserunt τῷ.

96. κρίνω. prius in codice κρίνω· postea punctum erasum est, et inferius positum.

96 - 97 οὕτως ✕, οὕτως sic in codice et apud Allat. Editiones de signo illo medio siluerunt. Syrus nil habet hoc in loco praeter variam lectionem Symmachi.

97. οὖν ὁ βασιλεὺς Editiones omiserunt ὁ, sed Holmes adnotavit haberi in cod. 88.

98. Α'ρχὴ τῆς ἐπιστολῆς haec verba quæ codex habet in margine, irrepserunt in textum editionum; minime vero præpositum asteriscum habent, ut referunt Holmesius et Tischendorf cum Hahn.

Confer quo pacto heic Hahn verborum ordinem codicis mutavit.

99 - 100. ὡς μεγάλη... ὡς μεγάλα sic codex; e contra Ed. Rom. Seg. Holmes et Tisch. haberi in codice dicunt ὡς μεγάλα... ὡς μεγάλη.

Insuper et Bugatus refert verba signis origenianis distincta ὡς ÷ μεγάλη καὶ ἰσχυρὰ ἡ βασιλεία αὐτοῦ ⁄. item eadem refert Tischendorf. Sed notandum est post αὐτοῦ ne ullum quidem signum origenianum, neque aliquod signum orthographicum haberi.

γενεὰν καὶ γενεὰν nullum extremum signum diacriticum, ut monet Tischendorf.

Cap. IV. Marginalis argumenti nota ἀρχὴ ἐνυπνίου περὶ τοῦ δένδρου. Hæc adest inter adnotationes Ed. R.

1. ἔτους Ed. Roman. et aliæ præposuerunt obelum, qui nullus adest in codice neque apud Allat. etsi tamen in maculata membrana nonnihil deletum esse aliquis suspicari posset.

εὐθηνῶν apud Holmes cod. 88. εὐθυνῶν.

2. ἐνύπνιον εἶδον in codice 88. Holmes. et Tisch. omitti dicunt.

7. Ante καὶ non est lemniscus, sed obelus in codice.

ὅρασις Holmes animadvertit in codice Syro ΘΡΑΣΙΣ haberi, ut et vidimus apud Ceriani, sed corrupte pro ὅρασις. Cum vero et in ipso textu Syro *fractura* pro *visio* habeatur, dicendum est huiusmodi corruptio O in Θ ante peractam versionem Syriacam in aliquo græco codice locum habuisse.

8. ἤγγιζεν sed Editiones cum Allatio ἤγγισεν

ὁ ἥλιος.. γῆν nullum adest in codice origenianum signum, etsi in editionibus adnotentur.

11. ἐκ κριζῶσαι ita codex.

ἀχρειῶσαι videtur prius ἀχρι... postea ἀχρει....

12. τῶν θηρίων apud Holm. cod. 88. omittit τῶν.

ὡς βοῦς habet ω super rasura ab eadem manu.

13. βοσκηθῇ in margine codicis Syri ΒΟΣΚΗΘΗ.

14. θέλῃ Holmes cod. 88 habet θέλει.

15. δι κλάδοι illud δι in fine lineae postea additum videtur.

τὸν χόρτον apud Holm. in cod.88.deest τὸν.

ὕπνος μου ἀπέστη sic Allat. et Edd. et Syr. sed Tischendorf et cod. 88 apud Holmes non habet μου.

τὸν ἄρχοντα cod 88 Holm. omittit τὸν.

18. ἡ ἰσχὺς illud ἡ additum postea est ab eadem manu.

δουλεύουσι codex noster cum cod. 88. Holm. sed Editiones δουλεύσουσι.

19 ἐκεῖνο post ο adest rasura ab antiqua manu.

ἅψασθαι sed prius ἀψ... factum erat.

ἰσχύϊ τὰ codex noster, ut 88 Holm. non habet ὑπὲρ ante τὰ.

20. θεοῦ τοῦ ζῶντος cod. Holm. 88 omittit τοῦ.

ἡγιασμένου Syrus codex in margine habet ΗΓΙΑΣΜΕΝΟΥ.

23. κεκριμένα in margine Syri codicis ΚΕΚΡΙΜΜΕΝΑ.

24. ἐπὶ πάσῃ cod. 88 Holm. habet ἐν πάσῃ.

ἐλεημοσύναις habet λ super rasura.

καταφθείρῃ habet τα super rasura ab antiqua manu.

28. ὄντες emendatum ab antiqua manu ex ὄντως.

καὶ ἐπὶ συντελείας Codex habet καὶ quod editiones Rom. etc. omiserant; sed Holmes et Hahn ex Syro restituerunt.

συντελείας ita codex et Edd. etsi Segaar contendat legendum συντελείᾳ.

καθίστημι inter ι et σ adest rasura in codice, fortasse prius ε postea ι factum est.

29. τρυφῆς σου καὶ τῆς βασιλείας Tischendorf et Hahn ex Syro pro τῆς βασιλείας legendum malunt τὴν βασιλείαν.

30. οὐθὲν sed Tischendorf et Hahn οὐδὲν

ἐγὼ Ναβουχοδονόσορ Holmes ἐγὼ δὲ ναβ...

32. ἑπτὰ prius ἐπ... factum erat.

αἵ ἁμαρτ... est in αἵ rasura inferius.

ἐ ἐπληρώθησαν sic ἐ iteratur in codice.

34. ὑπὲρ μεγέθη Edd. ὑπερμεγέθη.

λαός μου· τὸ ἔθνος Holmes in cod. 88 et Tischend. habent λαὸς καὶ τὸ ἔθνος μου, sed codex noster cum Syro concordat.

In margine codicis est † περὶ τῆς ἐγκυκλίου ἐπιστολῆς. †

οἰκοῦσι ἐν αὐταῖς in codice deest ἐν αὐταῖς, sed editiones apposuerunt.

αὐτοῦ μεγάλα cum Allatio et Ed. Rom. cod. sic habet; sed Holmes et Tisch. μεγάλα αὐτοῦ.

Cap. V. 1. βασιλειῶν maluere Hahn et Tisch. scribere βασιλείων.

2. ἐνυψούμενος sic Allat. et Edit. sed Tischend. ἀνυψούμενος ex Holmes posuit.

ἐνέγκαι prius ἔνεγκαι.

χρυσᾶ prius fuit χρυσὰ.

καὶ ηὐλόγουν cod. habet καὶ super rasura; alii εὐλ..

τόπῳ sic cod. Allat. et Edd. sed Tischendorf πότῳ, ut monuit et Segaar.

λύχνους sic codex et Edd. sed Tisch. et Hahn λύχνου.

4. τὴν ἐξουσίαν Tischendorf omittit τὴν cum Holmes.

6. Nota marginalis Theodotionis τότε τοῦ βασιλέως μορφή. ut in Syro et in codice.

7. ἀπαγγεῖ verbum non est absolutum in fine lineae; dicendum enim erat ἀπαγγεῖλαι.

ἐδύναντο alii habent ἠδύναντο.

9. τοῦ τοῦ sic codex et Allatius, sed editores τούτου posuerunt.

17. ἠρίθμηται et κατελογίσθη in margine codicis Syri ΗΡΙΘΜΗΤΑΙ et ΚΑΤΕΛΟΓΙΣΘΗ legitur.

ἔστη Editiones ἔστη.

18. ὑποδείξαι Allat. et Edit. ὑποδεῖξαι

σε πορφύραν illud σε habet rasuram.

25. ⁘ καὶ οὐκ... αὐτῶ ita cod. sed Hahn signa apposuit ÷ καὶ οὐκ... αὐτῷ /.

27. 28. συντετέλεσται· ἡ Tischendorf cum Holm. et Syro ait non esse ita interpungendum; codex vero noster punctum habet.

29. βαλτάσαρ ὁ βασιλεὺς habet σι super rasura.

Cap. VI. 3. ὑπὲρ πάντας habet τ super litura.

4. δαρείου τοῦ βασιλέως codex habet ε in.. λέως supra rasura ab antiqua manu.

βασιλέως. αἷς nullum est in codice signum diacriticum, ut habet Hahn.

5. οὐδὲ μίαν ita codex.

ηὕρισκον sic ab eadem manu emendatum pro ηὗρ...

7. παντὸς θεοῦ ita cod. et Allat. et Edit. sed apud Holmes est παντὸς τοῦ θεοῦ·

8. Ex textu Syro aliqua heic graece addidit Hahn; quae et Tischendorf retulit. Eadem Bugati animadvertit.

12. ὁρισμὸν inter ο et ρ in cod. est rasura.

εἰ δὲ μὴ in codice iterata fuere, et secunda vice punctis improbantur.

13. καὶ (ἀλλὰ) sic codex habet, ut indicaret pro καὶ ponendum ἀλλὰ; Syrus habet tantum καὶ. Editores vero ambo retinuerunt et ἀλλὰ καὶ posuerunt.

λέγετε extremum ε est supra rasura, prius.. αι videtur.

ἔστηκε ita cod. sed edit. ἔστ...

14. ἐπὶ τῷ δανιὴλ sic et apud Holmes; Editio vero Romana ἐπὶ τὸν...

ἐβοήθει habet in codice ει supra rasura; videtur prius η fuisse.

18. νῆστις ita codex, sed editiones habent νήστης.

19. ἴστη sic cod; sed editiones habent ἕστη.

20. ᾧ λατρεύεις ita codex et Editiones; sed tantum ex Holmes Tischendorf ᾧ σὺ λατρ... posuit.

ἐνδελεχῶς Allatius scripsit ἐντελεχῶς.

ἀπὸ ϖὸ sic duo litteræ in codice iterantur absque emendatione.

21. ἐπήκουσε pro ἐπήχουσε codex habet.

22. καὶ ἔρριψας codex habet καὶ, quod Syrus omittit.

24. εκεῖνοι sine spiritu hoc verbum est in codice, et accentum habet supra rasura.

Leg. γυναῖκες

τὰ τὰ ὀστὰ sic codex iterat τὰ.

28. ÷ καὶ δανιὴλ ÷ κατεστ.. δαρείου /. sic cod. et editiones; sed cum Hahn Tischendorf in adnotationibus dicit in codice et Syro haberi ÷ καὶ δανιὴλ κατεστ.. δαρείου /.

Cap. VII. 4. in margine inferiori codicis est adnotatio: † βασιλεία τῶν βαβυλωνιων. De his notulis confer Bugati.

5. Margo codicis ϖέρσαι καὶ μῆδοι.

6. ϖολλὰς accentus supra rasura: prius fuerat ϖολλάς.

Margo οἱ ἀπὸ Ἀλεξάνδρου κρατήσαντες ἕλληνες.

μετὰ ταῦτα rasura est super ταυ...; videtur prius fuisse τ' αὐ...

τῷ θηρίῳ in litteris ῷ et ῳ rasura est antiqua.

7. Margo codicis οἱ νῦν κρατοῦντες ῥωμαῖοι habet.

εθεώρουν caret spiritu in codice.

ὀδόντας sic spiritus est in codice; sic quoque alias.

κοπανίζων sic a priori calligrapho; sed postea κοπανιζον.

Margo codicis αἱ ι' βασιλεῖαι. *Decem regna.*

8. Margo codicis τελευταῖον τοῦ ἀντιχρίστου.

ἀνθρωπίνοι sic codex; editiones vero scripsere ἀνθρώπινοι.

Margo codicis σημαίνει: ὅτι τρεῖς βασιλεις αἰνίττεται. Αἰγύπτου, Λιβύων, Αἰθιόπων.

καὶ βουλαὶ Haec Syrus graece habet ΚΑΙ ΒΟΥΛΑΙ.

δι' αὐτοῦ sic et Syrus habet ΔΙ ΑΥΤΟΥ.

÷ καὶ ἐπ.. τοὺς ÷ ἁγίους /. in cod. et aliquot edit. male iteratur obelus post τοὺς.

9. χιόνα prius fuerat in codice χιων, quod a priori calligrapho emendatur.

Post καιόμενον asteriscus est in codice, quem non indicarunt Hahn et Tischendorf; a quibus metobelus ex Syro post ἕλκων adiunctus est.

10. κριτήριον sic et Syrus ΚΡΙΤΗΡΙΟΝ

11. θεωρῶν ἤμην in Syro sub asterisco sunt; in codice vero deest asteriscus, ut notat Hahn; sed et deest metobelus.

σωμα sic sine accentu codex habet.

13. ϖαρῆσαν /. αὐτῷ. ita codex habet absque signo præcedenti; editiones habent ϖαρῆσαν αὐτῷ.

14. ※ καὶ ※ τιμὴ ita cod; non vero ※ καὶ τιμή.

15. ἀκιδιάσας sic codex ex simili pronunciandi ratione pro ἀκηδ...

※ ἐτά ※ ρασσόν με.. μου. sic codex pro ※ ἐτά ρασσόν με... μου /.

16. ἑστώτων prius ἐστ.. sed idem calligraphus ἑστ... fecit.

19. ἐξακριβάσασθαι ita codex; sed editiones scripserunt ἐξακριβώσασθαι.

κατεσθίοντες ita codex; cum Syro; sed editiones habent κατεσθιόντος.

κυκλόθεν super rasura ex ω fit ο, unde κυκλώθεν.

καταπατοῦντες sic codex ut Syrus; editiones vero habent καταπατοῦντος. Ab Holmesio vero hic notata est lectio syriaca κατεσθίοντες et καταπατοῦντες. In hoc altero verbo referendo Tischendorf scripsit ϖεριπατοῦντος, quod neque in editionibus, neque in adnotationibus Holmesii erat; sed Hahn bis et Tisch. scripserunt ϖεριπατοῦντος absque ulla nota de hac variatione ϖερι pro κατα.

22. ϖαλαιὸν ἡμερῶν Tischendorf adiunxit τῶν ante ἡμερῶν, quod ex notis Holmesii hausisse videtur.

23. καὶ ἀναστατώσει sic et Syrus in

margine habet ΚΑΙ ΑΝΑΣΤΑΤΩΣΕΙ.

καταλεανεῖ et Syrus ΚΑΤΑΛΕΑΝΕΙ.

24. διείσει habet in codice σ super rasura ab antiquo calligrapho.

26. ἡ κρίσις et Syrus Η ΚΡΙΣΙΣ.

27. βασιλίαν ita codex pro βασιλείαν. τὸν οὐρανὸν prius scripserat calligraphus qui et correxit τῶν οὐρανῶν.

28. In margine adnotatio est ἕως ὧδε τὸ πέρας τοῦ λόγου *Hucusque (est) finis sermonis*. Quae et in codice Syriaco notata sunt.

ἕξις in codice Syro graece adest ΕΞΙΣ.

α α
Cap. VIII. 2 ἐλυμαίδι sic correxit antiquus calligraphus in cod. litterae vero ε et υ non sunt deletae. Haec varia lectio notata est ab Allatio, de qua caeteri siluerunt.

3. κέρατα ※· καὶ τὰ κέρατα ※ ὑψηλὰ ita codex et Allatius habent; sed Hahn et Tischendorf haud recte dicunt in codice haberi ※ καὶ τὰ κέρατα ὑψηλά /. ut in Syro.

ἑ ἑτέρου sic in codice ἑ iteratur in fine et initio lineae.

4. ἀνα λὰς codex habet pro ἀνατολάς: illud το excidit calligrapho.

καὶ καὶ πάντα ex oscitantia καὶ iteratur.

5. θεωρητὸν Margo Syri codicis ΘΕΩΡΗΤΟΝ.

ὀφθαλμῶν αὐτῶν /. sic codex et Allatius; sed Hahn ex Syro αὐτοῦ legere voluit, nihilque notavit de signo hexaplari in fine, quod editiones habent.

7. προσάγοντα Margo Syri ΠΡΟΣΑΓΟΝΤΑ.

ἐπατάξε ※ τὸν κριὸν ita codex absque signo hexaplari finali. Hahn dicit se restituisse ex Syro ἐπάταξεν αὐτὸν.

8. τέσσασα ita codex ex errore pro τέσσαρα.

9. ad καὶ margo superius habet: Ἀντίοχος ὁ ἐπιφανὴς κατὰ γένος προσήκων τῷ Ἀλεξάνδρῳ. ὃς τὴν ἱερουσαλὴμ κρατήσας ἠχρείωσε τὸν ναὸν καὶ τὰ ἅγια. ***Antiochus Epiphanes secundum genus pertingens Alexandrum, qui capta Hierusalem templum ac Sancta vastavit.***

ἐπὶ νότον haec interposuit calligraphus codicis; sed Allatius ea habet in textu continuo; Syrus omittit.

10. καὶ ἐρράχθη Margo Syri ΚΑΙ ΕΡΡΑΧΘΗ.

11. αἰχμαλωσίαν in litteris μα membrana male affecta est fortasse ex rasura.

ὄρη sic cod. haud recte pro ὄρη.

13 ἕτερος ἅγιος /. in codice sic spiritus ἑ et asteriscus desideratur.

φελμουνὶ Margo Syri ΦΕΛΜΟΥΝΙ.

ἐρημώσεως ibidem ΕΡΗΜΩΣΕΩΣ.

ὦλαι
16. οῦλαί ab antiqua manu varia lectio sic superposita est, ab editionibus et Allatio non adnotata.

17. εἶπεν μοι ita codex et cum aliis Ed. Rom. sed Hahn et Tisch. εἶπε μοι.

18. λαλοῦντος... αὐτοῦ adest rasura ante αὐτοῦ.

22. τὰ συντριβέντα ita codex et Allatius et ex Holmes Tischend. Sed Edit. R. et reliquae ex Theodotione τοῦ συντριβέντος habent.

τέσσαρες βασιλεῖς codex habet ρες super rasura.

23. Margo inferior habet ἀντίχριστος *Antichristus*.

26. ⸓ τὸ, ὅραμα apud Tischend. dicitur in codice haberi obelus ÷ τὸ ὅραμα; sed adest ⸓ τὸ ut et notat Allatius.

ἔτι γὰρ εἰς ἡμέρας Editiones ex codice et Allat. habent γάρ. quod Tischend. et Holmes praetermiserunt.

27. πάλιν πάλιν quod iteratur πάλιν obelo configitur in codice ab antiqua manu.

τὸ ὁράματι ita codex habet pro τῷ...

Cap. IX. 2. τῶν ἀριθμῶν ita codex; sed editiones τὸν ἀριθμὸν

τὸν τὸν προφήτην sic iteratur τὸν in cod.

ἐγεῖραι sic in codice et apud Allat; sed Holm. reliquit.

4. προσηυξάμην adest rasura ab antiqua manu super ο et super υ.

6. ἃ ἐλάλησαν ita cod. et Allat; sed editiones οἳ ἐλάλ...

7. *καθημενοις* ita codex sine ullo accentu.

8. *καὶ δυνάσταις* ita cod. Allat. et Edit. praeter Tisch. qui habet *καὶ τοῖς δυνάσταις*.

καὶ τοῖς πέρασιν habet *κ* super rasura.

10. *νόμῳ σου* ita cod. et Allat. et Syr. sed Tischendorf ex Holm. *νόμῳ αὐτοῦ*.

11. *ἡ καθάρα* pro *ἡ καθ...*

19. *χρονίστης* ita codex et Allat; sed Edit. *χρονίστης*

σιῶν habet *ω* super rasura in codice.

23. *ἐλεεινὸς* sed Allat. et E. R. *ἐλεηνὸς*.

24 ※ *προφήτην* sine metobelo in codice.

εὐφράναι prius *εὐφρᾶναι* fuit.

26 ad *τοῦ χριστοῦ* Margo habet *λαὸς ἡγουμένου ἐρχομένου* *Populus ducis venturi* ut in Syro legitur, quae est lectio Aquilae. Ad *καὶ ἡ συντελ...* margo Σ'. *καὶ ἡ προθεσμία αὐτοῦ ἐν ἐπικλυσμῷ καὶ ἕως τῆς προθεσμίας* SYMMACHUS *Praescriptum eius in inundatione, et usque ad praescriptum*. Ad verbum *πολέμου*. legitur in margine A'. Σ'. *πόλεμος τέτμηται ἐρημώσεων. καὶ δυναμώσει συνθήκην πολλοῖς ἑβδομὰς μία. ἥμισυ δὲ τῆς ἑβδομάδος παύσεται θυσία καὶ δῶρον καὶ ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τῶν βδελυγμάτων ἐρημωθήσεται, καὶ ἕως συντελείας καὶ τομῆς. καὶ στάξει ἐπὶ τὸ ἠρημωμένον.* AQUILA, SYMMACHUS. *Bellum concisum est devastationum et confirmabit pactum multis una hebdomas; media autem hebdomada cessabit sacrificium et oblatio, et in principio abominationum devastabitur, et usque ad consummationem et concisionem, et stillabit super devastatum.* Eadem Syrus habet. Cf. Field. » Origen. Hexapla p. 927.

ἐρήμωσις Syrus ΕΡΗΜΩΣΙΣ

ἐρήμωσιν non adest metobelus in codice.

Cap. X. 1. *τὸ πλῆθος* in margine legimus A' *καὶ στρατεία μεγάλη συνήσει τὸ ῥῆμα. καὶ σύνεσις αὐτῷ ἐν τῇ ὁράσει.* AQUILA *Et militia magna intelliget verbum, et intellectio erit illi (homini) in visione.* Confer quae in his varia habet Syrus.

3. *οἶνον* ita codex, alii *οινος*.

τὰς τρεῖς ἑβδ... deest *τὰς* apud Holmes.

8. *οὐκ ἐ - κατελείφθη* ita cod. habet in fine lineae. Allat. tantum *οὐ κατελείφθη* ita editiones, sed si recte codex legendus esset *οὐκ ἐ [γ] κατελείφθη* videretur.

11. *ἐλεεινὸς* editiones praeter Tisch. ut alias *ἐλεηνός*.

13. *βοηθῆσαί μοι* sic pro *βοηθῆσαί*.

αὐτὸν ἐκεῖ in margine legitur A'. *κἀγὼ περιεσσεύθην ἐκεῖ πλησίον βασιλέως περσῶν* AQUILA. *Et ego illi eram excellentior vicinus regi persarum*. Confer in Syro hanc adnotationem.

κατέλιπον post *λ* fuit rasura; fortasse erat...*λειπ*... scriptum.

στρατηγοῦ τοῦ βασιλεως apud Holm. et Tisch. deest *τοῦ*.

14. *καὶ εἶπεν* sic in codice ex correctione calligraphi.

15. *γὰρ ὥρα εἰς* ita codex et Syrus, qui in margine habet variam lectionem [*visio*] Haec respondet lectioni Allatii, qui nescio cur *ὥρασις* [lege *ὅρασις*] *εἰς ἡμ...* scripsit. Ex modo unciali scribendi hoc factum est, in quo *ε* a *σ* parum in figura differt. Hanc secutae sunt editiones praeter Hahn ex Syro. Vide adnotat. Bugati.

16. *ἤνοιξα* Margo Syri ΗΝΟΙΞΑ.

19. *εἶπε* Allat. *εἶπεν*. Hunc editiones secutæ sunt.

ἐλεεινὸς sic et editiones; sed Tisch. ut supra *ἐλεηνὸς*

ὑγίαινε post *αι* in codice adest rasura.

21. *οὐθεὶς* ita cod. Allat. Ed. Rom. et Mai; sed Seg. Hahn. Tisch. *οὐδείς*.

Cap. XI. 1. *ἐνισχῦσαι* ita Cod. et edd; sed Tisch. *ἐνισχῦσαι*.

2. *κατισχῦσαι* Cod. Edd; sed Tisch. *κατισχῦσαι*.

3. *κυρείας* prius *κυρίας* videtur, et postea emendatum; idem et inferius.

4. *ἐδυνάστευσε* Hahn et Tischendorf in fine... *σεν*.

5. *δυναστεία μεγάλη ἡ δυναστεία* ita Codex ut Syrus, non vero ut Ed. R. Seg. Tisch. *δυναστεία μεγάλη ἡ δυναστεία*.

6. *βορρᾶ*. ita codex; Holmesius legit *βορρᾶν*.

μὴ κατισχύσῃ ita codex, sed Allatius et Edd. κατισχύσει.

8. ἐπιθυμημάτων αὐτῶν prius in codice videtur fuisse αὐτοῦ, quod postea calligraphus emendavit.

9. αἰγύπτου ita codex pro αἰγύπτου.

ἐπὶ τὴν γῆν apud Holm. et Tischendorf εἰς τὴν γ.....

10. κατὰ σύρων ita codex et Allat. Ed. R. Seg. Mai: sed Segaar in adnot, Hahn. Tischend. ut recte et Bugati κατασύρων.

11. πολὺν habet λυ super rasur. fortasse prius fuerat πολλὺν.

παραδοθήσεται ita cod. et Allat. sed Ed. R. παραδοθήσει quod emendarunt Scarfenberg, Segaar, Hahn, Tisch. sic et apud Holm.

13. εἰσελεύσεται εἰς αὐτὴν, pro αὐτὴν videtur prius fuisse αὐτό.

14. ἀναστῆσαι ita codex et edd. sed Allat. ἀναστῆναι· In codice prius... ῆσαι postea... ῆσαι factum est.

16. τῇ χώρα [sic α] καὶ in codice deest τῆς θελήσεως. Hieronymus vero testatur heic apud LXX haberi *terra voluntatis.*

πάντα τὰ ἐν ταῖς ita Allat. et Edd. sed Tischendorf et Holm. τὰ omittunt.

17. βίᾳ τὸ ἔργον codex non habet, ut Syrus βίᾳ πᾶν τὸ...

18. πολλοὺς prius videtur fuisse πολο... quod statim emend. πολλο..

25. διανοία ita codex, sed iuxta Syrum διανοίᾳ legere est, ut adnotavit Bugati et Hahn.

26. παρελεύσονται ita cod. All. et Edd; sed Hahn et Tisch. ut Syrus παρελεύσεται.

30. ÷ καὶ ἐπιστρέψει ita codex habet et Allat.

ὀργισθήσονται *l.* Ed. R. et reliquae ὀργισθήσεται. Confer Bugati.

31. βδέλυγμα ἐρημώσεως Margo codicis Syri ΒΔΕΛΥΓΜΑ ΕΡΗΜΩΣΕΩΣ.

32. ἐν σκληρῷ λαῷ ita codex. Quo in loco Tischend. dedit σκλήρῳ pro σκληρῷ. Hahn vero legit ἐν κλήρῳ. Confer adnot. Segaar et Hahn.

40. συγκερατισθήσεται Margo codicis Syri habet ΣΥΝΚΕΡΑΤΙΣΘΗΣΕΤΑΙ.

41. μωὰμ pro μωὰβ vid. in codice

χειρὸς sic, etsi ex Syro χειρῶν legere velit Hahn.

γαῖς γαίαις in codice, non vero ταῖς γαίαις sicut habent omnes edd. Confer adnot. Bugati et alior.

43. λίβυες codex habet, non λιβύες.

Cap. XII. 1. παρελεύσε in codice verbum non absolvitur in fine lineae pro παρελεύσεται.

5. Margo habet ὁ νόμος καὶ οἱ προφῆται. *Lex et prophetae.*

6. βύσσινα τῷ ἐπάνω. πότε ita codex et Allat. in editionibus vero ex iis quæ inferius sunt, irrepserunt aliqua verba; scilicet post ἐπάνω irrepsit τοῦ ὕδατος τοῦ ποταμοῦ, quae neque Syrus habet.

÷ τούτων *l.* ita codex habet.

7. In marg. notula ὁ χριστὸς *Christus.*

8. τίνος αἱ cod. Allat. Edd. sed apud Holmes, Hahn, Tisch. τίνες αἱ.

10. καὶ οἱ διανοούμενοι... in margine lectio varia: Σ'. καὶ οἱ ἐπιστήμονες συνήσουσι. SYMMACHUS *Et docti intelligent.*

11. τῆς ἐρημωσέως Marg. Syri apud Ceriani ΤΗ ΕΡΗΜΩΣΕΩΣ. Sed legendum ΤΗΣ ΕΡΗΜ...

13. βάδισον codex; sed Allat. Edd. βάδιζον· In fine bene heic iteratur titulus, ut in principio, ΔΑΝΙΗΛ ΚΑΤΑ ΤΟΥΣ Ο'. nam vere hucusque textus e solis LXX interpretibus refertur; quæ enim sequuntur ex Aquilæ, Symmachi et Theodotionis versione desumpta sunt ut et hic litteræ ad marginem appositæ declarant; ideoque titulus « *Daniel iuxta Septuaginta* » ad calcem libri Danielis appositus haud proprie convenit. Una cum titulo pretiosissimum testimonium additur de hoc textu e Tetraplis Origenianis sumpto et comp[...]to.

— ΔΑΝΙΗΛ ΚΑΤΑ ΤΟΥΣ Ο'·
— ΕΓΡΑΦΗ ΕΞ ΑΝΤΙΓΡΑΦΟΥ.
ΕΧΟΝΤΟΣ ΤΗΝ ΥΠΟΣΗΜΕΙ
— ΩΣΙΝ ΤΑΥΤΗΝ· ΕΓΡΑ
ΦΗ ΕΚ ΤΩΝ ΤΕΤΡΑΠΛΩΝ.
ΕΞ ΩΝ ΚΑΙ ΠΑΡΕΤΕΘΗ : —

Daniel iuxta Septuaginta - Descriptus est ab exemplari, quod habet hanc adnotationem – Descriptum est e Tetraplis e quibus etiam est comparatum.

Huiuscemodi mnemosyna alia extant luculenta in codicibus nobilioribus, ut videre est in codice Sinaitico ad libros Esdræ et Esther, nec non in codice Marchaliano Prophetarum ex quo et Mai et nos dedimus in Proleg. ad *SS. Biblior. Vetustissima Fragmenta*. Pars. I. pag. XXXIV.

Cap. XIII. 1. Siglas A′ Σ′ Θ′ nulla quaestio est significare; AQUILA, SYMMACHUS et THEODOTION, et patet referri debere ad totam Susannæ historiam. Conf. que diximus in Proleg.

In titulo verbum ΣΟΥΣΑΝΝΑ.

Lemniscos habet codex, ut dedimus, nihilque iuvat quaestionem, quam hac de re aliqui fecerunt referre.

ἥ ita cod. pro ἡ etsi tantum spiritum ʽ pro ʼ emendatum sit ab eodem calligrapho.

4. καὶ πρὸς Margo habet οὗτοι προσεκαρτέρουν ἐν τῇ οἰκίᾳ ἰωακεὶμ καὶ ἤρχοντο πρὸς αὐτοὺς πάντες. *Isti frequentes erant in domo Joachim et veniebant ad eos omnes.* Haec verba sunt in versione Theodotionis. Nil de hac notula dixere editores varii.

οἱ ἰουδαῖοι. Antiqua manus antequam οἱ scriberet fecisse videtur ἰο, quasi verbum ἰουδαῖοι absque articulo sibi esset describendum, sed ipsa emendavit.

εἶναι habet rasuram ante litteras ει.

ὁ δεσπότης in margine codicis Syri Ο ΔΕΣΠΟΤΗΣ.

7. ἀστεῖαν Margo Syri ΑΣΤΕΙΑΝ.

ὄνομα iteratum prima vice improbatur punctis.

12. ἐγίνετο ita codex et edd; sed Hahn et Tisch. ἐγένετο.

14. πρὸς ἀλλήλους ante πρὸς in codice membrana est perforata.

19. εἷς τῷ ἑτέρῳ Codex habet εἷς non vero τις ut refert Ed. R. et aliae; ideoque quod emendavit Hahn ex Syro de editione, non vero de codice dicendum est.

28. παρῴκουσαν (ουν) ita in codice duplex lectio ab antiqua manu expressa est. Editiones vero duntaxat παρῴκουν tradidere.

29. θυγατέρα pro θ vid. prius factum τ et postea θ.

30. πεντακόσιοι ita codex. Hoc in loco Ed. R. non recte dedit πεντηκοστοὶ ut bene notavit Bugati, qui codicem adivit. Hahn ex Syro emendavit editionem Rom. scripsitque πεντηκόσιοι [sed lege πεντακόσιοι] Nemo vero praeter Tischend. πεντήκοντα [*quinquaginta*] habet, qui in adnotatione dicit *ita omnino* [*cum Syro*] *legendum est; ex cod. editum est* πεντηκοστοί. Sed πεντήκοντα et πεντηκοστοί [quinquaginta] nil inter se hoc in loco differunt, neque Syrum sequeretur qui ut cod. habet *quingenti.* Patet non recte in textu Tischendorfii irrepsisse πεντήκοντα pro πεντακόσιοι.

35. καὶ ἀνακύψασα ita codex. Hahn cum Bugati post καὶ ex Syro addendum esse τρὶς *ter* dixerat; sed Vercellone in notis MSS. ad Bugati, et Ceriani in epistolis ad nos datis [5. Feb. 1869.] iterum inspecto codice Syro minime illud *ter* recognoverunt. Quo in loco Vercellone haec animadvertit:

« Errat Bugati [pag. 114 et 119];
« Syrus dicit « *faciem in coelum ere-*
« *xisset* » Neque (ter) legitur in Syro
« hexaplari. » Et Ceriani « per citare
« un caso curioso, καὶ.ἀνακύψασα è reso
« letteralmente dal Siro. Bugati confuse
« il verbo con *tres* femminino; e ribadì il
« chiodo nella nota. Hahn che porta anche il
« Siriaco e Tischendorf tutti hanno *ter* τρὶς,
« che non può stare colla frase Siriaca
« senza commettere almeno dei gravi er-
« rori di lingua. »

Unde minus recte Hahn dixerat τρὶς *vocem e Syriaca versione restitui.* Quem incaute secutus est Tischendorf.

37. ἀναπαυο μένην in medio et membrana est perforata.

αὐτοὺς habet οὺς super rasura.

51. εἶπεν δανιὴλ ita cod. sed Hahn et Tisch. εἶπε δ...

ψεύσωνται ita codex et Ed. R. et Mai; sed Segaar, Hahn, Tisch. ψεύσονται.

54. σχίνον ita cod; sed Edd. σχῖνον, et Margo Syri ΣΧΙΝΟΝ.

56. τούτῳ prius τοῦτ, sed antiqua manus emendavit.

διεστραμμένον in litteris στραμ aliquid emendatur.

58. πρίνον ita codex; Edd. vero πρῖνον, in Syro ΠΡΙΝΟΝ.

61. ἐποίησαν ita codex; sed Hahn ex Syro ἐποίησεν.

ἀδελφῆς Hahn hic quoque ex Syro addidit αὐτῶν·

64. εὐσεβήσουσι ita codex et Edd; sed Hahn et Tisch εὐσεβοῦσι.

Cap. XIV. 2. ἀνηλίσκετο. In Syro ΑΝΗΛΙΣΚΕΤΟ.

μετρηταὶς ita ex errore codex; Editiones μετρηταὶ

6. οὕτος prius ουτως, sed postea emendatur ab antiqua manu.

οὐθὲν ita codex et Editiones; sed Hahn et Tischendorf οὐδὲν

οὶ
8. παρ' ἐμοῦ ab antiquo calligrapho in cod. exhibetur duplex lectio, sed Edd. dumtaxat ἐμοὶ referunt.

9. εἰδωλεῖον prius λί postea λεῖ fit ab antiqua manu inter scribendum.

12. ἐπισφράγισαι ita cod; sed edd. ἐπισφραγίσεις.

13. οὐθενὸς ita cod; edd. οὐδενός.

14. ψευδοθυρίδων habet ω super emendatione a prima manu.

ἐξέπιον apud Segaar deest.

16. ἣν ἡ σφραγὶς ita cod. In edd. desideratur ἡ.

18. εἶπεν ita hic bis codex; Hahn, Tisch. εἶπε.

ἐστί ita cod; Hahn. Tisch. ἔστιν.

εὗρε Hahn. Tisch. εὗρον et in Chisiano codice dicunt esse εὗρεν.

23. χαλκοῦς calligraphus primo...... οῦς fecerat.

26. ὁ δανιὴλ ita cod. in Edd. desideratur ὁ

μνᾶς in margine Syri ΜΝΑΣ.

ἤψησεν cod. habet pro ἥψ...

27. γέγογεν... τὸν βὴλ . membrana male affecta est.

28. ἀπέκτεινε Tisch. Hahn... εινεν.

29. οἱ ἐπίβουλοι in οἱ prima littera super rasura.

30. ἐνεβάλοσαν οἱ in margine suppletur τὸν δανιὴλ.

34. γινώσκῳ ita codex extremum ῳ haud recte habet cum ι subscripto.

37. εἶπεν Hahn. Tisch. εἶπε

38. ἔλαβε in fine videtur erasum.

39. πενθῶν prius fuerat πενθὼν et postea emendatum.

In fine rursus titulus, ut initio et cap. XII. exaratus est minio:

ΔΑΝΙΗΛ ΚΑΤΑ ΤΟΥΣ Ο'

DE FRAGMENTIS

LIBRI ZACHARIAE PROPHETAE

MONITUM

Versanti mihi Bibliothecæ Vaticanæ codices fieri non potuit, quin præcipuo studio ii exquirendi viderentur, quos olim præsertim Paulus V. Pont. Max. e Bibliotheca Monasterii nostri in Vaticanam invexerat. In quibus cum et domesticas opes et antiqua cimelia huius cœnobii, labores, scriptiones, studia, nomina, memorias patrum nostrorum agnoscerem, eos religiosa tractabam manu, et si quid ex eis adnotandum esset, maxime delectabar.

Quando vero ad manus venit codex nunc Vaticanus Græcus 1658, *statim ibi esse cognovi quædam adscititia folia, quæ olim extiterant pars nobilissimi codicis Prophetarum, e cuius membranis in palimpsesto multa hausimus. et in Prima Parte huius Spicilegii Biblici, nempe* SS. Bibliorum vet. fragmenta. 1867, *edidimus. Codex, cui hæc folia assuta sunt, volumen insigne est* De Expositione S. Joannis Chrysostomi in Evangelium S. Matthæi. *Scriptus videtur manu Pauli, qui fuit alter Abbas Monasterii nostri, quique multa labente sæculo X. descripsit volumina nexibus et tyronianis notis insignia (*Montfaucon *et* Placentinius Palæog. græc. Mencacci Cenni Storici di Grottaferrata p. 15*). Eiusdem nomen, ut videtur manu sua descriptum, apparet ad oras codicis cum aliis verbis de B. M. Virgine. Quinimo et in ipsis marginibus deprecatio liturgica adest, quæ scripta videtur a B. Luca, qui fuit VII. Abbas* (Mai, N. PP. Bib. t. VI. Migne, Patr. Gr. sæc. XI.), *quæ omnia inter adnotatianes retulimus.*

Insignis hic codex Cryptoferratensis nobis servavit fragmenta aliquot Zachariæ prophetæ a cap. IV. 9. ad VIII. 6. quæ partim lacunas explent illorum, quæ iam edita sunt in Parte I. p. 176-189. *Nihil modo iuvat retractare, quæ iam ibi disseruimus in Prolegomenis de natura, pretio, ætate huius codicis Prophetarum, ex quo hae veniunt pagellæ.* (Giovannini in period. *La Carità* Napoli 1867. Vercellone Un cod. Grec. palimpsesto.. 1866. Ranke Liter. Centralblatt. 1872.) *Notandum est dumtaxat has membranas non fuisse, ut eas quas edidimus, erasas ad novam scriptionem excipiendam in membranis suis; et propterea nunc in* palimpsesto *descriptas dicimus. Fortasse iam tunc sæculo X, vel XI. temporibus Pauli supradicti, quando alia folia abrasa fuerunt, hæc adiecta sunt libro eiusdem Pauli ad eius initia protegenda.*

Hinc novum est argumentum ad roborandum quod iam in Prolegomenis diximus, nempe circa prædicta tempora codicem prophetarum disiectum atque ad alios usus eius membranas fuisse adhibitas.

Hæc fragmenta eadem ratione, ac ea quæ in prima parte sunt, edidimus, adnotationesque eis adiecimus. Illud autem nobis auguramur fore, ut aliæ reliquiæ huius codicis reperiantur, atque ita studiis biblicis integer restituatur codex prophetarum, qui in antiquissimis et maioris pretii codicibus unciali charactere descriptis locum obtinet septimum.

τελέσουσιν αυτον·
και επιγνώση διό
τι κ̅ς̅ παντακρατωρ'
εξαπέσταλκέν με
πρὸς σέ· διότι τίς ἐξου
δένωσεν εις ἡμέ
ρας μικρὰς. καὶ χαρή
σονται καὶ ὄψονται
τον λιθον τον κασ
σιτέρινον εν χειρὶ
ζοροβάβελ'. ἑπτὰ ὅυτοι
ὀφθαλμοὶ κ̅υ̅ ει
σιν οἱ ἐπιβλέποντες
— επι πᾶσαν τὴν γῆν.
Και απεκριθην και
ειπα πρὸς αυτόν· τί
άι δύο ἐλάιαι άῦται άι
ἐκ δεξιων τῆς λυ
χνίας καὶ ἐξ ευω
— νυμων: και ε
πηρωτησα ἐκ δευ
τερου καὶ ἐἶπα προς
αυτον. τί ὁι δύο κλά
δοι τῶν ελαιῶν
ὁι ἐν χερσὶν τῶν δύο
μυξωτηρων των
χρυσῶν τῶν ἐπι
χεόντων και επα
ναγόντων τὰς ε
παρυστριδας τας
— χρυσας;
Καὶ ειπεν προς μὲ ὁ ἄγ
γελος· ουκ οἶδας τί
εστιν ταῦτα· και
εἶπα οὐχὶ κ̅ε̅· καὶ εἶ
πεν. ὅυτόι εισιν ὁι
δύο ῦιοὶ τῆς πιοτη
τος. ὁι παραστήκου
σιν τῶ κ̅ω̅ πάσης
— τῆς γῆς:
Και ἐπέστρεψα καὶ ῆ
ρα τους οφθαλμόυς
μου και ἴδον. και
ἴδοὺ δρέπανον πε
τόμενον. καὶ εἶπεν
πρός με τί σὺ βλέπεις.
καὶ εἶπα ἐγὼ ὁρῶ
δρέπανον πετω
μενον. μῆκος πη
χεων είκοσι· και πλά
τος πηχεων δέκα·
— και ειπεν πρός με·
άυτη ἡ ἀρὰ ἡ ἐκπο
ρευομενη ἐπὶ προ
σώπου πάσης της γης.
διότι πᾶς κλεπτης.

εκ τόυτου εως θανα
του εκδικηθησεται·
και πᾶς ὁ επίορκος ε
κ τόυτου ἕως θανα
του εκδικηθήσεται·
και ἐξόισω ἀυτὸ λεγει
κ̄ς παντοκρατωρ'.
και εισελευσεται εις
τον οικον του κλέ
πτου· και εις τον ο͞ι
κον του ομνύοντος
το ονοματι μου επι
ψευδει· και καταλυ
σει εμμεσω τοῦ οικου
αυτου. και συντελε
σει αυτον και τα ξυ
λα αυτου και τους λι
— θους αυτου:
Και εξῆλθεν ὁ ἄγγελος
ο λαλῶν εν εμοι. και
ειπεν πρός με. ἀνά
βλεψον τοῖς οφθαλ
μοις σου· κὰι ιδε τὸ
εκπορευομενον τοῦ
το· κὰι ἐῖπα τί εστιν·
και ἐῖπεν. τοῦτο τὸ
μέτρον το εκπορευ
ομενον. και ειπεν·

ἀύτη ἡ ἀδικία αυτων
— ἐν παση τῆ γῆ:
Και ιδου ταλαντον
μολιβου. εξαιρομενον.
και ἴδοὺ γυνὴ μία ἐκα
θητο ἐμμεσω του με
τρου· και ἐιπεν· ἀύτη
εστὶν ἡ ανομία· και
ερριψεν ἀυτὴν ἐμ
μεσω του μετρου·
και ερριψεν τον λι
θον του μολιβου εις
— το στομα αυτης:
Και ἦρα τους οφθαλ
μους μου. και ἴδον
και ἴδου δυο γυναι
κες εκπορευομεναι·
και π͞να εν ταις πτε
ρυξιν αυτων· και
ἀῦται εῖχον πτερυ
γας ἔποπος· και ανε
λαβον τὸ μετρον ανα
μεσον της γης και
— αναμεσον του ουρανου·
Και ειπα προς τον αγ
γελον τον λαλουν
τα εν εμοι· ποῦ ἀῦται
αποφερουσιν το με
τρον·

και ειπεν πρός με· οι
κοδομῆσαι ἀυτῶ οι
κιαν εν γη βαβυλῶ
νος καὶ ἑτοιμάσαι. και
θησουσιν αυτω εκει
επι την ετοιμασιαν
— αυτου:
Και επεστρεψα και ηρα
τους οφθαλμους μου
και ἴδον· και ἴδου τεσ
σερα αρματα εκπορευ
ομενα εκ μεσου δυο
ορέων· και τὰ ὄρη ᾽ῆν
ορη χαλκά. και εν τω
αρματι τω πρωτω
ἵπποι πυρροί· και εν
τω αρματι τω δευτέ
ρω ἵπποι μέλανες·
και εν τῶ ἅρματι τω
τριτω ἵπποι λευκόι·
καὶ εν τω αρματι τω
τεταρτω ἵπποι ποι
— κίλοι ψαροί:
Και απεκρίθην και
ἐιπα προς τον αγγελον·
τὸν λαλουντα εν ε
μοι· τί εστιν ταῦτα
κύριε:

Και απεκριθη ο αγγελος
ο λαλῶν εν εμοι και
ειπεν ταῦτά εισιν
οι τεσσαρες ανεμοι του
ουρανου· ὀὶ ἐκπορέυον
ται παραστῆναι τῶ
κω πάσης τῆς γῆς:
Εν ῶ ᾽ῆσαν ὀι ἵπποι ὀι
μέλανες εξεπορευον
το επι γην βορρᾶ· και
οι λευκοι. εξεπορευον
το κατοπισθεν αυ
τον· και οι ποικίλοι.
εξεπορευοντο επι
γην νότου· καὶ οι ψα
ροι εξεπορευοντο και
επεβλεπον του πο
ρευεσθε και περιο
— δεῦσαι τὴν γῆν:
Και ειπεν· πορέυεσθε
και περιοδέυσατε τὴν
γῆν· και περιώδευ
— σαν την γῆν: και
ανεβοησεν και ελα
λησεν προς με λεγων·
ἴδου οι εκπορευομε
νοι επι γης βορρα
ανεπαυσαν τον θυμον
μου

— ἐν γῆ βορρᾶ:
Και εγενετο λογος κυ
προς με λεγων· λάβε
τα ἐκ τῆς αἰχμαλω
σίας παρὰ τῶν ἀρχον
των· και παρα των
χρησιμων αυτης·
και παρα των επεγνω
κοτων αυτῶν· και
ἐισελέυση σὺ ἐν τη
ημερα εκέινη ἐις
τον οικον ἴωσίου
τοῦ σοφονιου του
ἥκοντος ἐκ βαβυ
λῶνος· και λήμψω
αργύριον και χρυ
σιον. και ποιησις
στεφανους. και ε
πιθησεις ἐπὶ τὴν
κεφαλὴν ἴησου
του ἴωσεδὲκ τοῦ ἴ
— ερεως τοῦ μεγαλου.
Και ερεῖς προς αυτον.
ταδε λεγει κς παν
τοκρατωρ'. ἴδοὺ ἀ
νηρ' ἀνατολὴ ὄνο
μα αυτῶ. και ὕπο
κατωθεν αυτου

ανατελεῖ κὰι ὀικοδο
μησει τον ὄῖκον κυ·
και αυτὸς λήμψεται
αρετην. και καθιεῖ
ται και καταρξει ἐπὶ
τοῦ θρόνου αυτου·
και εσται ὁ ἴερευς ἐκ
δεξιῶν ἀυτοῦ. και
βουλὴ ειρηνικὴ ἔσ
σται αναμεσον αμφο
τερων. ὁ δε στέφα
νος ἔσται τοις ὕπομε
νουσιν· κὰι τοις χρη
σιμοις αυτης· και τοις
επεγνωκόσιν ἀυτην.
και εις χαριτα τοις ὕ
ἴοις σοφονιου. και
εις ψαλμον ἐν ὄικω
κυ· και ὁι μακρὰν
ἀπ' αυτῶν ἥξουσιν·
κὰι οικοδομησουσιν
εν οικω κυ· και επι
γνώσεσθε διοτι κς
παντοκρατωρ' ἀπέ
σταλκέν με προς ὕ
μᾶς. κὰι ἔσται ἐὰν
εισακουοντες εισα
κόυσητε τῆς φωνης

κυ τοῦ θεου υμων·
Και εγενετο ἐν τῶ τε
ταρτω ετει επι δαρι
ου του βασιλεως. ἐγε
νετο λογος κυ πρὸς
ζαχαριαν τετράδι του
μηνος τοῦ ἐνάτου
ὅς εστιν χασλεῦ. και
εξαπέστειλεν ἐις βαι
θὴλ· σαρασὰρ' κὰι αρβε
σεὲρ· ὁ βασιλεὺς. και οἱ
ἄνδρες ἀυτοῦ τοῦ ἐ
ξϊλάσασθαι τὸν κυ
λέγων πρὸς τοὺς ϊε
ρεῖς τοὺς ἐν τῶ οικω
κυ παντοκρατορος·
και πρὸς τοὺς προφη
τας λέγων· ἐι ἐισελή
λυθεν 'ῶδε ἐν τῶ μη
νὶ τῶ πέμπτω τὸ ά
γιασμα. καθότι ἐπόι
— ησεν ἤδη ϊκανὰ ἔτη.
Και εγενετο λογος κυ
των δυναμεων
πρός με λεγων. εἶπον
προς τον λαὸν τῆς
γῆς και προς τους ϊ
ερεῖς λέγων· ἐὰν νησ
τέυσητε ἤ κόψησθε εν
ταις πεμπταις ἤ ἐν
ταῖς ἑβδόμαις· και
ϊδὸυ ἑβδομήκοντα
ετη. μὴ νηστειαν
νενηστέυκατέ μοι
και εαν φάγητε ἤ πί
ητε. ουχ' ϋμεῖς ἐσθε
τε και πίνετε· ὀυχ' ὀῦ
τοι ὀι λόγοι ἐισιν ὀυς
ελαλησεν κς ἐν χερ
σιν των προφητων
των εμπροσθεν
ὅτε 'ἦν ϊλημ κατοι
κουμενη κὰι ἐυθη
νουσα. κὰι ἀι πολεις
αυτης κυκλόθεν·
κὰι ἡ ὀρινὴ κὰι πε
— δινὴ κατωκεῖτο:
Κὰι ἐγένετο λογος κυ
πρὸς ζαχαριαν λεγων·
τάδε λεγει κς παντο
κράτωρ. λεγων· κρῖ
μα δίκαιον κρίνα
τε· κὰι ἔλεος κὰι ὀι
κτειρμὸν ποιῆτε
ἕκαστος πρὸς τον α
δελφὸν ἀυτοῦ· και

χηραν και ορφανον
και προσήλυτον
και πενητα μὴ κα
ταδυναστέυετε·
κὰι κακίαν ἕκαστος
του αδελφοῦ ἀυτοῦ
μὴ μνησικακέιτω
ἐν ταις καρδίαις ὑμων·
κὰι ἠπέιθησαν του
προσέχειν και εδο
καν νῶτον τοῦ
παραφρονεῖν· και
τὰ 'ῶτα ἀυτῶν ἐβά
ρυναν τοῦ μὴ ἐισα
κόυειν· κὰι τὴν
καρδίαν ἀυτῶν
ἔταξαν ἀπιθεῖν
του μη εισακούειν
του νομου μου. και
τους λογους ὀυς ἐξα
πέσταλκεν κ̅ς παν
τοκρατωρ' ἐν π̅ν̅ι
αυτοῦ ἐν χερσὶν των
προφητῶν τῶν
ἐμπροσθεν· κὰι ἐγέ
το ὀργὴ μεγαλη
παρα κ̅υ παντο
κράτορος;

Κὰι ἔσται ὃν τρόπον
ἔιπεν και οὐκ ἐισή
κουσαν ἀυτοῦ. ὅυτως
κεκραξονται κὰι οὐ
μὴ εισακόυσω αυτων
λεγει κ̅ς παντοκρα
τωρ' κὰι ἐκβαλω αυ
τους ἐις πάντα τα ε
θνη ἃ ὀυκ εγνωσαν·
κὰι ἡ γῆ ἀφανισθη
σεται κατόπισθεν
ἀυτῶν ἐκδιοδέυον
τος και εξαναστρε
φοντος: και εταξαν
γῆν ἐκλεκτὴν ἐις
— αφανισμόν :
Και εγενετο λογος κ̅υ
παντοκρατορος λε
γων· τάδε λεγει κ̅ς
παντοκρατωρ' ἐ
ζήλωσα τὴν ἴλ̅η̅μ̅'
και την σιὼν ζῆλον
μέγαν· κὰι θυμῷ
μεγάλῳ ἐζήλωσα
— ἀυτήν·
Ταδε λεγει κ̅ς κὰι ἐπι
στρεψω ἐπὶ σιὼν
και κατασκηνώσω

εμμεσω ῑλη͞μ· και κλη
θησεται ῑλη͞μ πολις
αληθινή· και το ο
ρος κ͞υ παντοκρα
— τορος. ὄρος αγιον
Τάδε λεγει κ͞ς παντο
κρατωρ᾽. ἔτι καθή
σονται πρεσβύτε
ροι και πρεσβύτεραι
εν τάις πλατειαις
ῑλη͞μ· ἕκαστος τὴν
ράβδον ἀυτοῦ ἔχων
εν τη χειρὶ αυτου α
πο πληθους ἡμερῶν.
κὰι ἀι πλατεῖαι τῆς
πόλεως πλησθησον
ται παιδαρίων και
κορασίων παιζον
των εν ταις πλα
— τειαις αυτῆς:
Ταδε λεγει κ͞ς παντο
κρατωρ᾽. ει αδυνα
τησει ενωπιον των
καταλοιπων τõυ
λαοῦ τουτου εν ταις
ημεραις εκειναις·
μὴ κὰι ἐνώπιον ε
μου αδυνατησει λε
γει

— κ͞ς παντοκρατωρ;
Τάδε λεγει κ͞ς παντο
κρατωρ᾽. ἴδου εγω ανα
σωζω τον λαον μου
απο γης ανατολων και
απο γης δυσμων· και
εισαξω αυτους και
κατασκηνωσω
εμμεσω ῑλη͞μ: και
ἔσοντάι μοι εις λαὸν·
κὰι ἐγὼ ἔσομαι αυτοις
εις θεον εν αληθεία και
— εν δικαιοσύνη.
Τάδε λεγει κ͞ς παντο
κρατωρ᾽. κατισχυέ
τωσαν ἀι χεῖρες ὑμῶν
των ακουοντων
εν τάις ἡμέραις ταύ
ταῖς τοὺς λόγους του
τους ἐκ στόματος
των προφητῶν·
αφ᾽ ἧς ἡμέρας τεθε
μελιωται ο οικος κ͞υ
παντοκράτορος. και
ὁ ναὸς ἀφ᾽ ὁῦ ὠκοδό
— μηται:
Διοτι πρὸ τῶν ἡμε
ρῶν εκεινων ο μι
σθος

των ανων ουκ εσται
εις ὄνησιν· και ο μι
σθος των κτηνων
ουχ' ὑπαρχει· και τω
ἐκπορευομενω και
τω εισπορευομενω
ουκ εσται ειρηνη απο
της θλιψεως· καὶ ε
ξαποστελῶ πάντας
τους ανους ἕκαστον
επι τον πλησίον ἀυ
τοῦ. καὶ νῦν ὀυ κα
τα τας ἡμέρας τὰς ἔμ
προσθεν ἐγὼ ποιῶ
τοις καταλοίποις του
λαου τουτου λέγει
κς παντοκρατωρ·
.. δέιξω ειρηνην·
η αμπελος δωσει τον
καρπον ἀυτῆς. καὶ
η γῆ δώσει τα γενη
ματα αυτης. και ο
ουνος δωσει την
δρόσον ἀυτοῦ. και
κατακληρονομή
σω τοῖς καταλόιποις
τοῦ λαοῦ μου πάν
τα ταῦτα· και εσται
ὃν τρόπον 'ἦ.... ν κα
τάρα ἐν τοῖς...... ιν
οἶκος ἴούδα και ... ῑ
κος ἴηλ' ουτως ... α
σώσω ὑμᾶς κὰ .... ε
θε εν ἐυλογία· θαρ
σεῖτε καὶ κατισχύ
ετε εν ταις χερσὶν
— ὑμῶν :
Διότι τάδε λέγει κς
παντοκράτωρ' ὃν
τρόπον διενοήθην
τοῦ κακῶσαι ὑμας
εν τω παροργισαι
με τους πρας ὑμων
λεγει κς παντοκρα
τωρ' και ου μετε...
ησα· ὄυτως παρα...
ταγμαι και δια νε
νόημαι εν ταις ἡ
μεραις τάυταις τοῦ
καλως ποιῆσαι τὴν
ἴλημ. καὶ τὸν οἶκον
ἴούδα
Θαρσεῖτε ... το ...
γοι ὃυς ... ησετ ..
λαλεῖτε αληθε ..
ἕκαστος προς τον

ADNOTATIONES

AD FRAGMENTA

LIBRI ZACHARIAE PROPHETAE

Cap. IV. 9 *τελέσουσιν* apparet heic accentus; sed raro huiusmodi orthographica signa in his foliis vidimus, quae et notavimus, etsi videatur nonnumquam atramentum aliquantulum diversum ab atramento primi scriptoris.

10 *χαρήσονται* alii *χαροῦνται*.

— .*κν ει* descripta sunt super rasura ab antiqua manu.

άι in fine videtur additum secundis curis.

14. *οι παραστηκοσι τῷ* ita cod. In *οι* est *ο* super rasura.

Cap. V. 2 *πετωμενον* sic prima manus; sed et antiqua manus obelo improbavit *ω* et suprascripsit *ο*, unde *πετομ*...

3 *εκ τουτου* illud *ε* in fine lineae erasum; et ad sequentem lineam additur *εκ*.

4 *το ονοματι* sic prima manus: sed et antiqua manus *τω* emendavit improbato *ο* per obelum.

— *εμμεσω* antiqua manus obelo improbavit *μ* et fecit *εν μεσω*.

— .. *λεσει αυτου* litterae *αυ* super rasura ab eadem prima manu, quae prius scripserat *τα*ξ ut paulo post; sed statim emendavit.

5 *εκπορευομενον* habet *ρευ* super ras.

7 *μολιβου* ita codex; alii *μολίβδου*. Item inferius.

— *ἐμμεσω* ut supra *ἐν μεσω*. sic postea.

11. Prima manus *αυτω*; sed superposito *ο*, factum est *αυτο*.

Folia VI–V et IV–III, in parte superiori habent membranas sectas ad auferenda verba ✢ ΖΑΧΑΡΙΑΣ ✢ et ✢ ΠΡΟΦΗΤΗΣ ✢ quæ in nostro codice solebant appingi quibusdam pagellis. Confer *Prolegomena I. Partis. XIV.* et ibidem pag. 176, 179, 180, 185, 186.

Cap. VI. 1 *τεσσερα*, ita codex; inferius vero *τεσσαρες* adhibito *α*.

5 *παραστηναι τω*, est super rasura illud *τω* ab eadem manu; prius videtur ibi fuisse *εν*.

6 *αυτον* sic codex pro *αυτων*.

7 *πορευεσθε*, sed altera manus obelo improbavit extremum *ε* et emendavit *αι*.

11. *λημψω* sic prima manus; sed alia obelo improbavit *μ*, unde *ληψω*.

— ϖοιησις secunda manus emendavit ποιησεις.

13 λημψεται secunda manus, ut supra, improbavit μ.

Cap. VII. 1 δαριου secunda manus fecit δαρειου, interposito ε.

χασλεῦ secunda manus χασελεῦ, superposito ε.

5 νενηστευκατε, fortasse prius νενιστ..

7 ἐρινὴ altera manus fecit ὀρεινὴ, interposito ε.

πεδινὴ item altera manus fecit ϖεδεινὴ.

9 οικτειρμὸν secunda manus obelo improbavit ε, unde legendum οικτιρμ..

— ϖοιητε illud η super emendatione; fortasse prius ϖοιειτε fuerat.

11 εδοκαν altera manus emendavit εδωκαν superposito ω, et obelo improbato ο.

12 απιθη, ab altera manu factum est απειθῆ, et fortasse eadem fecit ϖειθεῖν converso η in ει et addito ν.

In margine huius pagellæ quædam manus fortasse saeculi XI, et ut videtur b. Lucae, qui fuit septimus Abbas Cryptæferratæ et scriptor, (Mai n. pp. *Bibl.* Sciommari *Vit. di S. Bart* - Mencacci *Cenni Storici* p. 31.) sequentem deprecationem ad B. M. V. adiunxit:

ἦχος πλάγιος τέταρτος.

Θεοτόκε ἡ ϖροστασία ϖάντων τῶν δεομένων· εἰς σὲ θαρροῦμεν· εἰς σὲ καυχώμεθα· ἐν σοὶ πᾶσα ἡ ἐλπὶς ἡμῶν ἐστίν. ϖρέσβευε τῷ ἐκ σοῦ τεχθέντι ὑπὲρ οἰκείων δούλων σου. *Deipara, protectio omnium deprecantium: in te confidimus: in te gloriamur: in te est omnis spes nostra. Apud eum, qui ex te natus est, deprecare pro iis, qui in domo tua tibi deserviunt.*

Cap. VIII. 3 εμμεσω altera manus ut supra εν μεσω fecit.

8 εμμεσω item ut supra.

In margine inferiori huius pagellae descriptum est nomen Pauli, qui et videtur scriptor codicis homiliarum S. Ioan. Chrysostomi, quique fuit secundus Abbas Cryptæferratæ, calligraphus illustris, cuius codices nexibus litterarum et notis tyronianis præcipue sunt insignes. (Confer Mencacci op. c. p. 15. Placentinius Epitom. Palæogr. græc. p. 53, 86.) Nomen sic latine descripsit. *Ego frater paulu*. Ab eadem manu sunt ibi litteræ α. β. γ. δ. ε. In margine superiori idem latine scripsit *a beatame dicent os gentes* quasi scribendum esset *quia beatam me dicent omnes gentes* vertens e græco ὅτι μακαριοῦσί με ϖᾶσαι αἱ γενεαί. Quo in loco et habes variam lectionem a vulgato textu Cantici B. M. V.

11. αϖο hic aliquid emendatum vid. a secunda manu; nam prima videtur scripsisse tantum α, et quae omiserat πο ab altera sunt addita.

12. Quaedam litteræ cum membrana exciderunt.

13. Membrana male effecta est; et quaedam elementa periere in his lineis.

Verba quædam græca, sed pene obliterata in margine sunt, ubi ὅτι ὁ.. εστι ὁ θεὸς.· καὶ περὶ θεοῦ vix legimus.

DE FRAGMENTIS
LIBRI
DE ACTIBUS APOSTOLORUM

MONITUM

Inter vicissitudines, quas non multis abhinc annis Bibliotheca Cryptoferratensis passa est, cuiusdam parvi codicis lamentanda erat amissio. Primo quidem aspectu non videbatur liber maximi pretii, utpote qui liturgica quædam cantica B. Bartholomæi Abbatis aliaque Ioannis Rossanensis monachi tantum de laudibus et rebus gestis S. Caesarii Diaconi Martyris haberet, manu eiusdem Ioannis descripta sæculo XIII. sub Theodosio II. Abbate circa annum 1221 (Mazio Series chronol. Abbatum Cryptae ferratæ MSS). *Liber iste ad manus Angeli Mai cum venisset, tandem cum eius libris et scriptis in Bibliothecam Vaticanam illatus numero* 9671 *distinguitur.*

Cum de memoriis S. Cæsarii martyris aliquis e collegis nostris acturus sit, et de hoc quidem codice græco multa in lucem prolaturus, rem hanc integram relinquimus, de quibusdam vero scriptis, quæ in iisdem membranis in palimpsesto sepulta erant, aliquid duntaxat innuimus.

Ut plures e nostris codicibus, hic etiam fragmenta characteris antiquissimi uncialis habet, inter quæ recognovimus pagellas quasdam ex Actibus Apostolicis, fragmenta martyrii S. Gregorii Illuminatoris ab Agathangelo descripti, nonnulla ex parva expositione S. Athanasii in Psalmos, quam edidit N. Antonelli, et tandem charactere ligato et minori fragmenta quædam rerum

ecclesiasticarum. Nos tantum, quæ ex Actibus Apostolicis erant, huic Spicilegio Biblico adiungere censuimus, eaque ad similitudinem exscripta heic more solito proponimus.

Character uncialis aliquantulum inclinatus est, et quædam præsefert orthographica signa accentuum et spirituum. In margine tituli, seu potius argumenta textus biblici, charactere erecto adiecta sunt: indicatio versus Arati poetæ minio colore descripta est, quæque omnia in iis edendis fragmentis servare studuimus accurate. Viris doctis et peritis permittimus inquisitionem omnem de pretio huius textus, nec non de aetate scriptionis, quam definire iam semel et iterum rem difficillimam esse in his monumentis asseruimus. Interea lætamur ex hoc reperto cimelio rem biblicam posse e penu nostro locupletari, et novum, etsi parvum S. Scripturæ biblicum instrumentum, ut aiunt, uncialibus descriptum litteris exhibere.

. . . . υ . . .	
. . . λφους . παρεκαλεσαν ἀυτους	
. . . αι ἐξηλθον · διοδέυσαν	
. . . ες δε την αμφιπολιν και	ΠΕΡΙ ΣΤΑΣΕΩΣ
. . . πολλωνιαν· ηλθον εις θε	ΓΕΝΟΜΕΝΗΣ
. . . λονικην οπου. ην · συνα	ΕΝ ΘΕΣ
. . . ωγη των ἴουδαιων · κα	ΣΑΛΟΝΙ
. . . δε το ειωθος τῶ παυλω·	ΚΗ ΤΟΥ
. . . σηλθεν προς αυτους· και ε	ΚΗ
. . . σαββατα τρια διελέχθη	ΡΥΓ
. . . υτοῖς απο τῶν γραφων·	ΜΑ
. . . ιανοιγων και παρατιθε	ΤΟ
. . . ενος · ὅτι τὸν χν εδει πα	Σ Ε
. . . ιν και αναστηναι ἐκ νε	ΝΕ
. . . ων · και ὅτι ὀῦτος ἐστιν	Κ
. . . χς ις ὅν ἐγὼ καταγγελλω	Ε
. . . μιν και τινες ἐξ αυτων	Ν
. . . πιστευσαν · κὰι προσεκλη	
. . . ωθησαν τω παυλω κὰι	
. . . ῶ σιλα · τῶν τε σεβομέ	
. . . ων ἑλλήνων πληθος πο	
. . . γιναικῶν τε των πρω	
των	

. . . .

῾Οι ἴουδαῖοι όι απειθοῦντ . . .
κὰι προσλαβόμενοι τῶν α
γωραιων ἀνδρας τινάς . . . .
νηρους και οχλοποιησαν . . .
εθορυβουν την πολιν. . . .
ἐπιστάντες τῆ οικια ἴα . . .
ἐζητουν ἀυτους προα . .
γεῖν εἰς τὸν δῆμον . . . . .
ρόντες δὲ αυτοὺς εσυρ . . .
τον ἴασονα κὰι τινας . . .
φοὺς επι τους πολιταρχ . .
βοῶντες· ὅτι όι την οικ . . .
μένην ἀναστατω . . .
τες όῦτοι και ἐνθαδε π . . .
εισιν· ους ὑποδεδεκται . .
σων· και οῦτοι παντες . .
πεναντι των δογμα . . . .
κάισαρος πράσσουσιν. βασ . .
λεα λεγοντες ετερον ει . . .
ῑν̄· εταραξαν δε τὸν οχ . . .
κὰι τους πολιτάρχας ἀκο . .

οντας ταυτα και λαβον
τες το ἵκανον παρα του ἴα
σονος και των λοιπῶν ἀ
πελυσαν αυτους ὁι δε α
.. ελφοι· ευθέως δια νυκτος
ἐξεπεμψαν τον τε παῦλον
και τον σίλαν. εις βέροιαν.
οιτινες παραγενομενοι εἰς
τὴν συναγωγην των ἴ
ουδαΐων ἀπιεσαν· οῦτοι
δε ἐισιν ευγενέστεροι τῶν
εν θεσσαλονικη· ὁίτινες
εδεξαντο τον λογον με
τα πασης προθυμιας καθ' η
μέραν ανακρινοντες
τας γραφας· ἐι ταυτα ουτως
ἐχει· πολλοι μεν οῦν ἐξ αυ
των ἐπιστευσαν και των
ελληνίδων γυναικῶν
των ευσχημόνων. και
ανδρων ὀυκ ολιγοι· ὡς δε
εγνωσαν ὁι ἀπο τῆς θεσσα

λονικης ἴουδαιοι· ὅτι και εν
τη βεροια κατηγγελη ὑπο
του παυλου ο λογος του θεοῦ· ἤλ
θον κακει· σαλευοντες τους ο
χλους ευθεως δε τοτε τον
παυλον εξαπεστειλαν οι αδε..
φοι πορευεσθε ὡσ επι την θα
λασσαν. υπεμειναν τε ο τε
σιλας και ὁ τιμοθεος εκει. οι
δε καθιστωντες τον παυ
λον ἤγαγον ἀυτον εως αθη
νῶν· κὰι λαβοντες εντολην
προς τον σίλαν και τιμοθε..
ινα ως ταχιστὰ ελθοσιν πρ..
ἀυτον εξηεσαν· εν δε ταις

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΕΠΙ ΒΩΜΟΥ ΓΡΑΦΗΣ ΦΙΛΟΣΟ ΦΟΥΤΕ ΚΗΡΥΓ ΜΑΤΟΣ ΚΑΙ ΕΥ ΣΕΒΙΑΣ ΤΟΥ ΠΑ.. .. ..

Αθηναις εκδεχομενου αυ
τους του παῦλου παρωξυνε
το το πνα αυτοῦ εν ἀυτῶ
θεωροῦντι καθειδωλον
ουσαν την πολιν· διελεγε
το μεν ουν εν τη συναγω
γῆ τοῖς ἴουδαιοις και τοις σεβο

. . . .

. . . .

. . . .

. . . .

. . . .

. . . .

. . . .

. . . .

. . . .

. . . . ευροιεν·

και γε ὀυ μακρα ἀπο ενὸς ἑ

κάστου ημῶν ὑπάρχοντος·

ἐν αυτῶ γαρ ζωμεν· και

κινουμεθα· και εσμέν· ὡς

... κάι τινες των καθ᾽ ὑμας

ΑΡΑΤ" ποιητῶν ειρηκασιν :—

ΑΣΤΡΟ Τοῦ γαρ και γενος εσμεν: Τ (ε)

ΝΟΜΟ γενος ουν ὑπαρχοντες τοῦ

Σ θεοῦ. οὐκ οφειλομεν νομιζειν

χρυσῶ. ἡ αργυρω. η λιθω χα

ράγματι τέχνης· κὰι ἐν

θυμησεως ανου· το θεῖον

. . . .

. . . .

. . . .

. . . .

. . . .

. . . .

. . . .

. . . .

. . . .

πιστιν παρασχ. . . . .
αναστησας αυτον εκ νε
κρων . . . . ακουσαντε . . δε
Αναστασιν νεκρων· οι μεν
εχλευαζον· οι δε ειπον· α
κουσομεθα σου παλιν πε
ρι τουτου· και ουτος ὁ παυ
λος εξηλθεν εκ μεσου αυ
των· τινες δε ανδρες·
κολλιθεντες ἀυτῶ επισ
τευσαν· εν οις και διονυ
σιος ο αρεοπαγιτης· και γυ
νη ὀνοματι δάμαρις και

. . . .
. . . . ευον και εβαπτιζοντο
. . . . δε ὁ κ̅ς̅ δι' οραματος ἐν
. . . . φο
. . . . . αλλ . . . . μη σιω
. . . .
. . . σου κα . . . . . . ε
. . . . σε
. . . .
. . . . ν
. . . .
. . . ν δε ε . . . .
. . . ας εξ̃ . . διδ̃ . . . . εν αυτοις ΟΝ . . . .
. . ον λογον τοῦ θεου : . . . αλλ . . . . . . :
. . . ς δε ανθυπατευοντος . . . .
. . . ης αχαιας· κατεπεστησαν . . .
. . . οθυμαδον οι ιουδαιοι Υ . .
. . ῶ παυλω· και ηγαγον Χ . .
. . υτον ἐπι το βημα λεγον ΣΘ
. . ες ὅτι παρα τον νομον Η
. . τος ἀναπείθη τους α̅ν̅ο̅υ̅ς̅
. . . βεσθαι τον θεον· μελλον
. . ς δε του παυλου· ανοιγειν.

. . . .

προς τους ιουδαιους· ει . . .

ην αδικημα τι· η ρα . .

ὁυργημα πονηρὸν. . . .

ουδαιοι· κατα λογον α . . .

νεσχομην ὑμων. εἰ . .

ζητημα ἐστιν περι . .

γου και ὀνοματων . .

νομου του καθ υμᾶς . .

ψεσθε αυτοι· κριτῆς . .

εγῶ τουτων ου ϐουλ . .

μαι ἐιναι· και απηλασ . .

αυτους ἀπο του βημ . .

Επιλαϐομενοι δε παν . .

ὁι ελληνες σωσθενη . .

τον αρχ . . ναγωγο . .

ετυπτον εμπροσθε . .

του ϐηματος· και ουδ . .

τουτων τω γαλλι . . .

νι εμελλεν· ο δε παυ . . .

Προσμ . . . . ημερας ῑκα

νας τοις αδελφοις απετα

. . . . εξεπλει εις την
. . . ριαν· και συν αυτῶ πρισ
. . . λλα και ακυλας κηρα
. . . ενος την κεφαλην εν
. . . γχρέαις· ειχεν γαρ ευ
. . . ην· κατηντησεν δε
. . . εφεσου· κακεινους
. . . τελειπεν αυτοῦ. αυ
. . . ς δε εισελθον εις την
. . . ναγωγην διελεχθη
. . οις ιουδαιοις· ἐρωτών
. . ων δε αυτων ἐπι πλεῖ
. . να χρονον μεῖναι· ουκ ε
. . . νευσεν· ἀλλα απεταξα
. . . αυτοις εἰπών δεῖ με
. . . ντος την εορτην
. . . νερχομενην ποιησαι
. . εροσολυμα· παλιν δε
. . ακαμψω προς υμας
. . ῦ θεοῦ θέλοντος·,· και
. . ηχθη απο της εφεσου
. . . κατελθών εις καισαρειαν

αναβας και ασπ . . . .
εκκλησιαν · κατεβη εις . . .
τιόχειαν · καὶ ποιησας χρ . . .
νον τινᾶ · εξῆλθεν. δι . . .
μενος καθεξῆς τὴν γα . .
τικὴν χωραν. και φρυ . . .
επιστηριζων παντας . . .
ΠΕΡΙ ΑΠΟΛΛΩ . . μαθητὰς · ἴουδαιος δ . . .
ΑΝΔΡΟΣ Απολλως ονοματι ἀλε . .
ΛΟΓΙΟΥ δρευς το γενει ανηρ λο . .
ΚΑΙ κατηντησεν εἰς εφεσ . . .
ΠΙΣ δυνατος ων ἐν ταις γρ . . .
Τ φαῖς · ὁῦτος ᾿ἦν κατηχ . . .
Ο νος τὴν οδον του κυ · κ . . .
Υ ζεων τω πνι · ἐλαλει κα . .
διδασκεν ακριβως τα . . .
ρι του ιυ επισταμενος . . .
νον τὸ βάπτισμα ἴωα
νου · ὁῦτος τε ηρξατο π . .
ρησιάζεσθαι ἐν τη συν . . .
γωγη · ἀκουσαντες δε . .
του ἀκυλας και πρισκιλλα

ADNOTATIONES

AD GRAECA FRAGMENTA E PALIMPSESTO EX ACTIBUS APOSTOLORUM

Cap XVII. 1. Etsi totus textus uncialibus litteris describatur, tamen quæ in margine sunt argumenta erectioribus litteris describuntur, nonnullisque nexibus implexa, quos nos per elementa sua dissolvimus.

Περι στάσεωσ γενομένης εν Θεσσαλονικη τοῦ κηρυγματος ενεκεν.

2. διελέχθη Editiones plerumque διελεγετο.

4. πολυ πληθος Editiones habent πλῆθος πολὺ·

5. αγωραιων ita codex habet pro αγοραιων.

— ante επισταντες vidimus initium καὶ. Probabile autem est postea deesse illud τε, quod habeat Editiones.

10. απιεσαν ita codex legit pro ἀπήεσαν.

11. εισιν ita pro ἦσαν codex habet.

— ἔχει sic codex; Editiones vero ἔχοι·

14. πορευεσθε ita in codice pro πορευεσθαι.

— υπεμειναν τε sic codex, sed editiones quaedam υπέμενον δὲ.

15. Prima manus ελθοσιν in codice; sed alia manus improbato ο supra scripsit ω, et emendavit ελθωσιν.

16. θεωροῦντος Editiones quaedam habent θεωροῦντι.

In argumento marginali sic male φιλοσοφουτε pro φιλοσοφουται scribitur. Extrema haud perspicue leguntur.

Εν αθηναις επι βωμου γραφης φιλοσοφουτε κηρυγματος και ευσεβειας... ου (χαριν?)

27. ὑπάρχοντος Editiones quaedam ὑπάρχοντα.

28. In margine indicatio libri *Astronomos* Arati poetae his verbis $\overline{\mathrm{KH}}$ Αρατος Ασρονομος et in fine lineae nexus litterarum $\overset{\epsilon}{\mathrm{T}}$ idest ΤΕΛΟΣ *finis* verborum Arati. Haec omnia rubro colore descripta sunt.

33. ουτος ita codex noster scribit pro ουτως.

34. κολλιθεντ... codex habet pro κολληθεντ...

Cap. XVIII. 8. Folium inter hæc et præcedentia non est repertum.

12. Titulus marginalis male affectus est: et vix aliqua elementa apparent.

17. *εμελλεν* sic codex alii vero habent *εμελεν.*

18. *κηραμ...* ita codex; alii *κειραμ..*

19. *εισελθον* ita codex habet pro *εισελθων.*

21. (*σα*) *ντος* ita codex legit pro *σαντως.*

24. In margine titulus adest *Περι Aσολλωνος ανδρος λογιου και πιστου.*

— *το γενει* ita codex noster habet pro *τω γενει.*

25. *ιυ* idest *Ιησου*, in codice legimus: alii *Κυριου.*

DE FRAGMENTIS

LIBRI

HIEREMIAE PROPHETAE

MONITUM

Cum anno 1867. *in priori parte huius spicilegii biblici in lucem quædam protulissem versionis latinæ fragmenta e græco textu Isaiæ prophetæ, quam, ut iam uncialem textum græcum, e palimpsestis membranis erueram,* (Bibl. SS. Vet. Fragm. gr. et lat. *Prol.* LXIV. et pag. 199), *ab eruditis viris non sine admiratione excepta sunt. Atque illud quidem mirum videbatur quod ea ætate, nempe circa sæculum X. a monachis Græcis Latinorum regiones incolentibus, veluti primordiis critices biblicæ comparatæ opera daretur, et variæ lectiones inter utrumque textum collatum et exquirerentur et in ipso codice adnotarentur. Certe quidem huiusmodi tentare studio multam iis laudem conferebat, etsi mediis instructi essent vel minimis ad eam perfectionem operum suorum attingendam quam temporis progressu, instrumentis auctis, studiisque provectis, posteri sunt assecuti. Ideoque v. cl. E. Ranke* (Liter. Centralblatt. 1872.) *omni cura exposcebat, ut si quæ huiusmodi studia mediæ ætatis reperiebantur, in vulgus proferrentur, atque inde et suus viris optime meritis tribueretur honor, et rei criticæ historia et studia his novis ornamentis decorarentur. Quæ cum ita sint, quando codex olim Cryptoferratensis (BB.* 26) *nunc Vaticanus* 1670 *quædam in primis pagellis (fol.* 58) *Hieremiæ prophetæ latinæ versionis fragmenta nobis ostendit, continuo ea exscripsimus, et huic operi nostro reservavimus.*

Codex iste libros prophetarum complectitur duplici columna græce circa sæculum X. vel XI. descriptos. Versio latina tantum aliquot pagellarum marginem occupat; quam eiusdem ætatis esse ac eam Isaiæ iam editam, atque ab uno eodemque auctore elaboratam crediderim. Emendationes vero, quæ in latinis scribendis verbis apparent, et eiusdem scribendi ratio hominem græcum non sua utentem lingua præseferunt. Sed tamen hic non apparet illa duplicata interpretatio, ut in Isaia, et unica tantum versio adest. Uno tamen in loco (Cap. II. v. 23.) *spatium ad excipiendam versionem scriptor reliquit, unde apertius quoque, non ab alio librarium hæc descripsisse, sed marte suo hanc versionem protulisse liquet. Codicem hunc prophetarum nos cum versaremus, et aliis in locis vidimus adiecta latinæ interpretationis verba vel interlinearia vel marginalia, quae animadversiones critici viri manifestant; sed haec singula recensere curam valde operosam, et fortasse minus propriam darent, nobis praeser im qui multis angustiis temporis tenebamur. Ex quo fit, ut haec exhibeamus fragmenta eadem ratione, qua soliti sumus, impressa, biblicae scientiae utilitati ac decori studentes.*

Postremo illud unum necessario animadvertendum est, seu potius lamentandum, quod scriptor ipse opus suum ad caput II. 26. *abrumpat, nihilque postea huiuscemodi nec in Hieremia, nec in aliis huius codicis Prophetis exscribat; quamquam haud omnino sit desperandum fore, ut aliquid praeterea hoc genus in aliis codicibus reperiatur, quod ad hanc locupletandam biblicam syllogem accedat.*

(V)erbum domini quod factum est ad hieremiam filium helchie. de sacerdotibus qui fuerunt in anathom in terra beniamin.

quod factum est verbum domini ad eum. in diebus, (ioas) iosie filii amos regis iuda. anno tercio decimo regni (iuda) eius.

Et factum est diebus ioachim filii iosie regis iuda. usque ad consummationem undecimi anni sedechie filii iosie regis iuda. usque ad captivitatem ihrlem. in quinto mense.

Et factum est verbum domini ad eum dicens.

Priusquam te formarem in . . . . novi te. et antequam exir . . de vulva sanctificavi t. . et prophetam in gentibus . . . te.

Et dixi. A a a. domine . . . ecce nescio loqui. quia p . . ego sum.

Et dixit dominus . . . me.

Noli dicere quia p . . ego sum. quoniam ad omnia. q . . mittam te ibis. et u . . . . . quæcumque mandavero tibi . .

Ne timeas a facie . . . . neque formides in conspe . . eorum. quia tecum sum ego . . eruam te dicit dominus.

. . sit dominus manum suam . . tigit os meum. Et di . . ad me. Ecce dedi ver . . . . mea in ore tuo. ecce . . tui te hodie super g . . et super regna. ut e . . . et destruas et disperd . . et dissipes. et edific . . et plantes. (E)t . . . . est verbum domini ad me . .

Quid tu vides ihe . . . . et dixi. Virgam v . . . tem ego video. Et dic . . Bene vidisti quia vi . . ego super sermone . . . . ut faciam eos. (E)t . . est verbum domini ad me . . dicens. Quid v . . .

Et dixi. Ollam succensam ego vi..co. et faciem eius a facie aquilonis.

..t dixit dominus ad me. Ab aquilone .. andetur malum. super omnes ha.. itantes terram.

Quia ecce ego con .. ocabo omnia regna regum a terra .. quilonis dicit dominus. et venient .. ponent unusquisque solia sua ad .. estibula portarum ihrlm. .. ad omnes muros eius per circuitum .. ad omnes civitates iuda.

et .. quar in iudicio meo ad eos .. pro omni malicia eorum. quoniam dereli.. erunt me et sacrificaverunt diis .. ienis. et adoraverunt opera ma.. uum suarum.

Et tu precinge lum ... tuos. et surge. et loquere ad e ... omnia quecumque mandavero ti .. e timeas a facie eorum neque fer.. ides in conspectu eorum. quoniam tecum .. m ego ut eruam te dicit dominus.

... go quippe dedi te hodie in civita .. munitam. et columpnam fer .. am. et in murum ereum. super terram ... gibus iuda. et principibus eorum ... sacerdotibus eorum. et populo terre.

.. bellabunt adversum te et non preva .. bunt adversum te. quia ego sum te ... dicit dominus. ut eruam te.

(E)t ... um est verbum domini ad me dicens. Vade et clama in auribus, ihlm .... cens.

Hec dicit dominus. Recordatus .. m tui miserans adolescentie tue. et caritatis pubertatis ... e. quando secuta es me in de.. rto. sanctum israel. in terra que non se .. natur. ait dominus.

Sanctus israel ... omino. primicie frugum eius. Omnes .... vorant eum delinquunt .. ala venient super eos. dicit dominus.

Audite verbum domini domus.

iaob et omnes cognationes domus israel.

Quid invenerunt in me patres vestri delictum. quia elongaverunt a me. et ambulaverunt post vanitatem. Vani facti sunt.

et non dixerunt ubi est dominus. qui ascendere nos fecit de terra egypti qui transduxit nos per desertum. per terram inhabitabilem et inviam. per terram sitis et infr.. tuosam. et ymagin ... mortis. per terram quam non ambulavit ho.. vir. neque habitav... filius hominis ibi.

et induxi vos in terram carmeli. ut comederetis fructus eius et optima illius. Et ingressi contaminasti terram meam. et hereditatem meam posuisti in abhominationem.

Sacerdotes non dixer.. ubi est dominus. et tenentes legem nescierunt m.. et pastores prevari... ti sunt in me. et proph... prophetaverunt baal. et p.. ydola perrexerunt.

Propter.. iudicio contendam vobiscum. et cum filiis vestris disceptabo... ait dominus.

Transit.. ad insulas cethim et videte. et ad Ced... mittite. et considerate vehementer. et videt.. si factum est huiuscemodi.

si mutavit gens d... suos. Ecce ipsi non sunt dii. Populus meus mu.. vit gloriam suam in yd...

Obstupuit celum s... hoc. et fremuit amplius terra vehementer dicit d...

Quia duo mala fecit.... meus. Me dereliquerunt ... tem aque vive. et fo .... sibi cisternas dissip ... que continere non valen.. aquas.

Numquid servus est.... aut vernaculus est ia .... Quare ergo factus est in praedam.

Super eum rugierunt le .... et dederunt vocem suam.. suerunt terram in solitu.. nem. et civitates eius.. exuste sunt.

Propterea non habitabitur amplius .. ilii quoque Memphcos et Tafnes constupraverunt te usque ad verti . . em.

Numquid non istud factum est tibi. quia . . . eliquisti me dicit dominus Deus tuus? . . o tempore quo ducebant te per desertum? . . . t nunc quid tibi vis in via Egy .. ti. ut bibas aquam turbidam? Et quid tibi cum via assyriorum; ut bibas aquam fluminis?

Arguet te maliciá tua. et ne .. uitia tua increpabit te. Scito et vide quia amarum et malum est tibi dereliquisse te dominum deum tuum. et non esse timorem eius apud te. ait dominus deus tuus.

A seculo confregisti iugum meum, rupisti .. incula mea. et dixisti. Non . . . rviam. In omni enim colle . . ublimi et sub omni ligno . . rondoso tu prosternebaris meretrix.

Ego autem plantavi . . e vineam meam electam; omne semen verum. Quomdo con . . rsa es in amaritudinem vi .. is aliena?

Si laveris te nitro. et multiplicaveris tibi her . . am borith maculata es in . . niquitate tua coram me dicit . . . ominus.

Quomodo dicis polluta non sum .. post baal non ambulavi? Vide viam tuam in convalle. Scito quid feceris. Vespere vox eius.

vias suas dilatavit super aquas deserti. Cursu . . . evis explicans vias suas·

In desideriis anime sue. Spiritum ex .. alavit. Tradita est. Quis convertet eam. Omnes qui querunt eam non laborabunt in humilitate eius invenient eam.

Prohibe pedem tuum a nuditate; et guttur tuum a siti. Et dixisti. Desperavi nequaquam faciam. Adamabo quippe alienos. et post illos ambulabo.

Quomodo confunditur quando deprehenditur. sic confusi sunt filii Israel. ipsi et reges eorum et principes eorum et sacerdotes eorum.

ADNOTATIONES
AD FRAGMENTA LATINA
INITII LIBRI
HIEREMIAE PROPHETAE

Cap. I. 1. In codice deest *V.* initialis littera, quam uncis inclusam posuimus.

Codex sic habet *Helchie* pro *Helciae*, unde patet pronunciationem scriptoris in *chi* pro *ci* iuxta græcos haberi. Item inferius *Sedechie*.

Animadvertendum quoque videtur et extremam litteram in *Anathom* pro *Anathoth* ex græca pronunciandi rationis. Cuius rei et alia habes in his plagulis exempla, unde origo scriptionis a græca manu apparet.

2. *Iosiae*, prius scriptum est *Ioas*, sed statim emendatum est.

eius, prius scriptum est *iuda*, et postea inter scribendum emendatum.

5. Extrema lacinia codicis in huius pagellæ (f. 58. a.) lineolis dissecta est, et extrema verborum perierunt, ut puncta indicant.

6. Exclamationes *A a a* in codice accentibus signantur.

11. In *(E)t* deest in codice *E* uncis additum in editione.

13. Item deest *E (E)t.*

— Pagella (58. b.) in anteriori parte habet marginem sectum; initia verborum plura desunt.

15. *regna regu* sic in codice *regu* vel *rega* absque ullo signo: fortasse *regum*.

Cap. II. 4. *iaob* sic in codice pro *Iacob* habetur.

Huius pagellæ (59. a.) in fine linearum cum margine extrema verborum dissecta sunt.

6. *h... vir*, post *h* videtur aliquid aliud; sed non aperte elucet dictio respondens verbis graecis *ἐν αὐτῇ* vel verbo *οὐθὲν*.

7. *abhominationem* scriptor utitur compendio *hoi* [*homini*] in hoc verbo exhibendo.

15. *tuus?* hic et inferius apparet signum interrogationis.

Initia linearum huius plagulæ (59. b.) quasdam litteras in principio cum dissecto margine non habent.

23. *Vespere vox eius* post hæc verba scriptor reliquit spatium vacuum, ut in *Monito* animadvertimus.

26. Post hæc nil aliud in hoc codice legitur versionis latinae, cuius auctor et scriptor opus suum sic intercepisse videtur.

INDEX

PARS TERTIA

APUD EDITOREM HUIUS OPERIS VENEUNT

SS. Bibliorum vet. fragm. graeca et latina e codicib. eruta a J. Cozza an. 1867 Pars I et II . . . . L. 15 —

Et nunc 1877 Pars III . . . . 12 —

Ad editionem Apocalypseos S. Joan. « Lipsiae 1869 » animadversiones J. Cozza . . . . 1 —

SS. Bibliorum Codex Graec. Vatican. a C. Vercellone et J. Cozza editus, *textus ad similitudinem expressus* - volumina magna quinque . . . 625 —

Opera Ang. Card. Mai cura edita:

Η ΠΑΛΑΙΑ ΚΑΙ Η ΚΑΙΝΗ ΔΙΑΘΗΚΗ. Vetus et Novum Testamentum ex antiquissimo codice Vaticano. Romae, 1857 - volumina V. . . . . . 600 —

Η ΚΑΙΝΗ ΔΙΑΘΗΚΗ. Novum Testamentum ex vetustissimo codice Vaticano secundis curis editum 1859 . . . . 10 —

Scriptorum veterum Collectio Vaticana vol. X . . . . 200 —

Classicorum Auctorum ex Vaticanis codicibus editorum volumina X . . 100 —

Spicilegii Romani volumina X . . . . 195 —

Nova Patrum Bibliotheca cum adnotationibus et latina interpretatione editorum volumina VII. . . . . 175 —

Item - tomus VIII cura J. Cozza absolutus et editus 1871 . . . . 25 —

Ad opera Angeli Mai appendix I et II, cura J. Cozza edit 1871 . . . 1 —

Vercellone Caroli — Variae lectiones Vulgatae latinae Bibliorum editionis. in 4. Tom. I. complectens *Pentateuchum* 27 50

Tom. II. complectens *Libros Iosue, Iudicum, Ruth et quatuor Regum* . . . . 65 —

Tom. III. proxime prodibit, et caeteri sequentur.

De Immaculata Deiparae Conceptione hymnologia Graecorum ex … latina et italica interpretatione, patrologica comparatione et adnotationibus illustrata cura Th. Toscani et J. Cozza monachor. S. M. Cryptaeferratae Ordinis S. Basilii 12 50

De Sepulchro Benedicti IX. Pont. Max. in templo Monasterii Cryptaeferratae detecto diatriba Gregorii Placentini ordinis S. Basilii, [illegible] eiusdem Pontificis [illegible] atque ad [illegible] illustrantur et castigantur . . . . 3 —

Ad Typica Graecorum [illegible] animadversiones Th. Toscani Ordinis S. Basilii Magni . . . . 1 —

Il Tusculano di M. Tullio Cicerone ricerche di D. Giuseppe Cozza Luzi Monaco Basiliano, 1866 . . . . 1 50